

ΔΗΜΟΣΙΑ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΙΣ ΗΛΕΚΤΡΙΣΜΟΥ
ΕΛΛΑΣ

ΔΕΥΤΕΡΑ
ΠΡΟΚΑΤΑΡΚΤΙΚΗ ΕΚΘΕΣΙΣ
ΕΠΙ
ΤΙΜΟΛΟΓΙΩΝ ΗΛΕΚΤΡΙΚΗΣ ΕΝΕΡΓΕΙΑΣ

ΥΠΟ
D. J. BOLTON, M.Sc., M.I.E.E.

Σύμβουλοι Μηχανικοί :
KENNEDY & DONKIN
Alliance House,
12, Caxton Street,
Westminster,
LONDON, S.W.1

Αύγουστος 1964

ΔΗΜΟΣΙΑ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΙΣ ΗΛΕΚΤΡΙΣΜΟΥ

δευτέρα
Προκαταρκτική Έκθεση
έπλ
Τιμολογίων Ήλεκτρικής Ένεργειας

υπό
D. J. BOLTON, M. SC., M. I. E. E.

Εμβουλοι Μηχανικοί:
KENNEDY & DONKIN
ALLIANCE HOUSE,
12, CAXTON STREET,
WESTMINSTER,
LONDON, S.W. 1

Αύγουστος 1964

Δευτέρα Προκαταρκτική Έκθεση επί
Τιμολογίων Ήλεκτρικής Ένεργειας

Περιεχόμενα:

Κεφάλαιον

Σελίς

1. Είσαγωγή.....
2. Δαπάναι καί τύποι ύπολογισμού κόστους....
3. Σχέδιον Βιομηχανικού τιμολογίου,
Συστάσεις αναφορικώς με τας παροχάς
ένεργειας εις μεγάλην κλίμακα ("Α")......
4. Τιμολόγια παροχής ένεργειας εις
Βιομηχανίας μέσου μεγέθους ("Β")......
5. Γενικαί απόψεις.....

Διαγράμματα 1-6

I. ΕΙΣΑΓΩΓΗ

1.1 'Ιστορικών καὶ Πλαίσια τῆς Ἔργασίας

Κατὰ τὴν 20ην Φεβρουαρίου 1963 ἐζητήθη ὑπὸ τῆς ΔΕΗ ἀπὸ τὸν ὄϊκον μας νὰ διατυπώσῃ εἰσηγήσεις ἐπὶ τῶν Τιμολογίων τῆς ἤλεκτρικῆς ἐνεργείας καὶ νὰ καταρτίσῃ νέαν διάρθρωσιν αὐτῶν. Ἄν καὶ δὲν καθωρίσθησαν ἀκριβῆ πλαίσια τῆς ἀνατεθείσης ἔργασίας, διεσαφηνίσθη ἐν τούτοις ὅτι τὸ θέμα ἦτο διττῆς μορφῆς. Ἦστοι συνίστατο ἀφ' ἑνὸς εἰς τὴν διατύπωσιν τιμολογίου καταλλήλου δι' ὠριόμενον ἀριθμὸν νέων προβλεπομένων μεγάλων βιομηχανικῶν φορτίων, ἀφ' ἑτέρου δὲ εἰς τὴν κατάρτισιν μελέτης μιᾶς διαρθρώσεως ἑνιαίου τιμολογίου δι' ὅλοκληρον τὴν Ἑλλάδα, ὅπερ θὰ ἀντεκαθίστα τὰς ἐν χρήσει ὄσο κατηγορίας τιμολογίων.

1.2 Πρώτη Ἐπίσκεψις εἰς Ἀθήνας καὶ Προκαταρκτικὴ Ἐκθεσις

Ὁ κ. BOLTON ἐπεσκέφθη τὸ πρῶτον τὰς Ἀθήνας ἐπὶ 7 ἔβδομάδας κατὰ τὸν Μάϊον καὶ Ἰούνιον 1963. Ἐν συνεχείᾳ τῆς ἐπισκέψεως ταύτης ὑπεβλήθη μία Προκαταρκτικὴ Ἐκθεσις τὸν Αὐγουστον 1963, καλύπτουσα τὸ εἰς τὸ κατωτέρω Τμήμα (1.4) καθοριζόμενον θέμα. Ἐν τῷ παρόντι δὲν πρόκειται νὰ συνοψισθῇ ἡ διὰ τὴν ἐν λόγῳ Ἐκθεσιν διεξαχθεῖσα ἔργασία, ἂν καὶ, πρὸς εὐκόλῃαν, ἀναφεραλοῦνται ἐν τινι μέτρῳ αἱ εἰσηγήσεις αὐτῆς. Τὰ στοιχεῖα καὶ οἱ ὑπολογισμοὶ τῆς προκαταρκτικῆς ταύτης Ἐκθεσεως εἶναι βασικῆς σημασίας διὰ τὴν ὅλην μελέτην τῶν τιμολογίων, ἡ ἐξοικειώσις δὲ μετ' αὐτῶν θὰ καταστῇ δυνατὴ διὰ τοῦ παρόντος.

1.3 Δευτέρα Ἐπίσκεψις εἰς Ἀθήνας καὶ Δευτέρα Προκαταρκτικὴ Ἐκθεσις

Ὁ κ. BOLTON ἐπεσκέφθη ἕκ δευτέρου τὰς Ἀθήνας τὸν Μάϊον καὶ Ἰούνιον τοῦ 1964, ἀλλὰ μόνον μέρος τῆς περιόδου ταύτης ἀφικρῶθη διὰ τὴν μελέτην τῶν τιμολογίων. Τὰ προκύψαντα συμπεράσματα καὶ αἱ εἰσηγήσεις, καθότιν τῆς γενομένης ἔργασίας κατὰ τὴν ἐπίσκεψιν ταύτην, ὑποβάλλονται ἐν τῷ παρόντι. Δεδομένου ὅτι δὲν ὀλοκληρῶθη τὸ πρόγραμμα τῆς ἔργασίας ταύτης, δὲν εἶναι εἰσὸς δυνατὸν νὰ ὑποβληθῇ ὀριστικὴ Ἐκθεσις. Κατὰ συνέπειαν τὸ παρὸν ὑποβάλλεται ὑπὸ τὸν τίτλον "Δευτέρα Προκαταρκτικὴ Ἐκθεσις". Ὅπου ὅμως χρησιμοποιεῖται ἀπλῶς ὁ ὄρος "Προκαταρκτικὴ Ἐκθεσις", ἀνευ ἑτέρου χαρακτηρισμοῦ, ὄσον νὰ νοηθῇ ὅτι οὗτος ἀναφέρεται εἰς τὴν πρώτην Προκαταρκτικὴν Ἐκθεσιν.

1.4 Ανασκόπησης τῶν ἐξεταστῶν θεμάτων

Ἡ ἐργασία ἡ ἀφορῶσα τὸ ὅλον πρόγραμμα τῆς μελέτης τῶν τιμολογίων διαιρεῖται εἰς τρία τμήματα, ὡς ἀκολοῦθος:

α) Ἀνάλυσις τῶν δαπανῶν, σημερινῶν καὶ προβλεπομένων διὰ τὸ μέλλον, συμπεριλαμβανομένης τῆς καταλλήλου προβλέψεως δι' ἀποβέσεις ὡς καὶ ἐπαρκοῦς εἰσοδήματος ἐπὶ τοῦ χρησιμοποιουμένου κεφαλαίου. Ἐνοχέτισις τῶν ἐν προκειμένῳ δαπανῶν μετὰ τῶν διαφόρων κατηγοριῶν ἠλεκτρικῆς ἐξυπηρέτησεως, ὡς καὶ κατανομή των εἰς τοὺς διαφόρους τομεῖς τοῦ συστήματος. Ἐμφάνισις τῶν σχετικῶν ἀποτελεσμάτων ὑπὸ μορφήν "τύπων ὑπολογισμοῦ κόστους".

β) Διατύπωσις τιμολογίων διὰ παροχᾶς ὑψηλῆς τάσεως πρὸς βιομηχανικοῦ καταναλωτῆς κατανομημένων εἰς ὄθρο κατηγορίας, ἧτοι: Α, τιμολογίων διὰ μεγάλου καταναλωτῆς καὶ Β, τιμολογίων διὰ μικροῦ καταναλωτῆς. Τὰ τελευταῖα ταῦτα θὰ ἔδει νὰ ἀντικαταστήσουν τὰ ἔξ ἡμερῆ τιμολόγια μεγίστης ἰσχύος τὰ ἧδη ἐφαρμοζόμενα εἰς τὰ ὑπὸ τῆς Ἐπιχειρήσεως ἐξυπηρετούμενα ὄθρο τμήματα τῆς χώρας (Πρωτεύουσα καὶ Ἐπαρχία).

γ) Διατύπωσις τιμολογίων διὰ παροχᾶς χαμηλῆς τάσεως πρὸς καταναλωτῆς οἰκιακῆς, ἐμπορικῆς, ἀγροτικῆς καὶ μικροῦ ἰσχύος χρήσεων.

Ἡ Προκαταρκτικὴ Ἐκθεσις ἐκάλυπτε τὸ ὡς ἀνωτέρω τμήμα (α) καὶ τὸ πρῶτον μέρος τοῦ τμήματος (β). Ἡ παροῦσα καλύπτει τὸ ὑπόλοιπον τοῦ τμήματος (β), περιλαμβάνει δὲ ἐπίσης εἰσηγήσεις διὰ τὴν ἀπαιτηθεσομένην προεργασίαν πρὸς κάλυψιν τοῦ τμήματος (γ) καὶ συμπληρωσιν οὕτω τῆς ὅλης ἐργασίας.

1.5 Παροχὴ ἠλεκτρικῆς ἐνεργείας εἰς τὴν Βιομηχανίαν Ἀλουμινίου

Τρία ἔτη πρὸ τῆς πρώτης τῶν εἰς Ἀθήνας προαναφερθειῶν ἐπισκεψέων, εἶχε συναφθῆ μακροπρόθεσμος σύμβασις διὰ τὴν παροχὴν μεγάλων ποσοτήτων ἠλεκτρικῆς ἐνεργείας εἰς μίαν ὁμάδα Γάλλων παραγωγῶν ἀλουμινίου. Ἡ Προκαταρκτικὴ Ἐκθεσις δὲν ἠσχολήθη μὲ τὸ θέμα αὐτὸ διότι ὑπετίθετο τότε ὅτι τοῦτο εἶχε ἤδη τακτοποιηθῆ καὶ δὲν ἐπέδεχτο περαιτέρω ἐνέργειαν.

Κατὰ τὴν δευτέραν ὄμως ἐπίσκεψιν τὸ θέμα ἀνεκυφῆ ἐκ νέου καὶ κατόπιν αἰτήσεως τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως ὑπεβλήθη

είς αυτήν ιδιαίτερα έκθεσις επί τῶν ὄρων τῆς ἐν λόγῳ Συμβάσεως. Ἡ έκθεσις αὕτη ὑπὸ τὸν τίτλον "Ἐκθεσις Ἐλουμίνιου" ἔφερε ἡμερομηνίαν 21 Ἰουνίου 1964, παρ' ὅλον ὃς ὅτι τὸ περιεχόμενον τῆς ὁὐ ἀποτελεῖ μέρος τῆς παροῦσης έκθέσεως, εἶναι ἐν τοῦτοις ἐν οὐσιῶδες στοιχεῖον διὰ τὴν ὅλην περί τιμολογῶν μελέτην. Ἡ διὰ τὸ ἄλουμίνιον παροχὴ αὕτη εἶναι κατὰ πολὺ ἢ μεγαλύτερα ἐκ τῶν μεγάλης-κλίμακος φορτίων διὰ τὰ ὅποια ἡ Ἐπιχειρήσις ἐλπίζει νὰ προσελκύσῃ καταναλωτὰς* μολονδὶ ὃς οἱ ὄροι τῆς παροχῆς θέτου αὐτῆν εἰς ἐντελῶς ἰδιαίτεραν κατηγορίαν ἧτις ὁὐ περιλαμβάνεται εἰς τὰ πλαίσια τῶν συνήθων τιμολογῶν, ἐν τοῦτοις τὰ σχετικὰ οἰκονομικὰ ἀποτελέσματα ἐκπηρεάζουσι ἀναποφεύκτως τὴν ὅλην οἰκονομικὴν κατάστασιν τῆς Ἐπιχειρήσεως. Τὸ ἀποτέλεσμα τοῦτο ὁὐ εἶναι συνεπῶς δυνατόν νὰ ἀποσυχετισθῇ ἀπὸ τὴν ἐξέτασιν τοῦ ὅλου θέματος.

1.6 Χρησιμοποιοθέντα Ἐτοιχεῖα

Τὰ εἰς τὴν Προκαταρκτικὴν Ἐκθεσιν χρησιμοποιοθέντα στοιχεῖα ἦσαν Ἐτήσια Ἐκθέσεις καὶ λογαριασμοὶ τῆς Ἐπιχειρήσεως, ὡς καὶ τεχνικὰ στατιστικά, μέχρι καὶ τοῦ ἔτους 1962. Κατὰ τὴν ἐπίσκεψιν τοῦ 1964 παρεσχέθησαν τὰ ἀντίστοιχα στατιστικὰ στοιχεῖα τοῦ ἔτους 1963, ταῦτα ὃς ἐχρησιμοποιοήθησαν εἰς τὴν παροῦσαν Ἐκθεσιν.

Εἰς τὴν ἀρχικὴν Ἐκθεσιν ἐχρησιμοποιοήθησαν ἐπίσης αἱ προκατασκευασθεῖσαι δεκαετιεὶς προβλέψεις διὰ τὴν περίοδον 1963-1972. Λαμβάνεται ὅπ' ὄψιν ὅτι οὐδέμια ἐγένετο ἐπίσημος ἀναθεώρησις τῶν προβλέψεων τούτων. Πρὸς τοῦτοις, μολονδὶ οἰαιδῆποτε προβλέψεις ὑπόκεινται κατ' ἀνάγκην εἰς ἀναθεώρησιν, δεδομένου ὅτι αἱ τῶν προγενεστέρων ἐτῶν ἀντικαθίστανται διὰ πραγματικῶν ἀποτελεσμάτων, ἐν τοῦτοις οὐδέμια τῶν μέχρι σήμερον σημειωθεισῶν μεταβολῶν φαίνεται νὰ ἀνατρέψῃ τὰς ἐν λόγῳ προβλέψεις ἀπὸ ἀπόψεως οἰκονομικοῦ προγραμματισμοῦ. Γενικῶς, ὅθεν, συνεχίζεται καὶ εἰς τὴν παροῦσαν Ἐκθεσιν ἡ χρησιμοποίησις τῶν στοιχείων τῶν ὁδοθέντων διὰ τῶν προβλέψεων τῆς δεκαετίας.

2. Δαπάναι καὶ Τύποι Ὑπολογισμοῦ Κόστους

2.1 "Ἐτη Ἐτιχοί"

* Εἰς τὴν ἀρχικὴν Ἐκθεσιν ἔνα συγκεκριμένον ἔτος, τὸ 1966, ἐλήφθη εἰς τὰς μελλοντικὰς προβλέψεις ὡς ἔτος "ετιχοί" διὰ τὴν

πλήρη εφαρμογή των τιμολογίων. Η ίδια μέθοδος ακολουθείται και εις την παρούσαν Έκθεσιν, πλην όμως (λόγω του ότι αυτή συνετάγη ένα έτος μετά την προηγούμενη) λαμβάνεται ως 2ος "στόχος" και έτερον έτος, ήτοι το 1972, το όποιον είναι το τελευταίον έτος των προβλέσεων της δεκαετίας, πιθανώς δε και το άπυτερον διά το όποιον είναι δυνατόν να γίνουν προβλέψεις με κάποιαν βεβαιότητα. Υπάρχει όμως και εις άλλος λόγος διά την επιλογήν των δύο τούτων έτών. Το 1966 θα είναι πιθανώς το πρώτον έτος κατά το όποιον θα τεθούν εις εφαρμογήν όλα τα νέα τιμολόγια, τα όποια, εν συνεχεία, είναι λογικόν να αναμένεται ότι θα εφαρμοσθούν κανονικώς, όπως έχουν, με μικράς μόνον ή και καθόλου αλλαγάς, μέχρι του 1972. Ούτω, τα δύο ως άνω "έτη-στόχοι" ανταποκρίνονται προς μίαν κατάλληλον χρονικήν περίοδον διά τους υπολογισμούς τους σχετικούς με τα τιμολόγια.

2.2 Πραγματικά δαπάναι και Οικονομικά έπιβαρύνσεις

Αί συνολικά δαπάναι παροχής ηλεκτρικής ενέργειας ανήκουν εις δύο κατηγορίας, δυναμένης να ονομασθούν πραγματικά δαπάναι και, απ' έιτρου, οικονομικά έπιβαρύνσεις. Η πρώτη κατηγορία αναφέρεται εις "Πραγματικές" δαπάνας πραγματοποιούμενας κατ' ανάγκην και άμεικτα, ως είναι αι σχετιζόμεναι με ύλικά, ήμερομίσθια, μισθοί, ένοίκια, διοικητικά έξοδα κλπ. Η δευτέρα κατηγορία καλύπτει τας έπιβαρύνσεις κεφαλαίου και άλλας παρεμφερείς χρεώσεις, ήτοι κρατήσεις δι' απόβροσιν και τόκους ή απόδοσιν κεφαλαίου. Δέν είναι πραγματικά και συγκεκριμένα αφού εξαρτώνται από κάποιαν προϋπόθεσιν ή υπόθεσιν ως είναι ή διάρκεια ζωής των εγκαταστάσεων ή τδ κατάλληλον ποσοτήν αποδόσεως κεφαλαίου. Δέν έχουν τόν χαρακτήρα της άμέσου πληρωμής ως έχουν αι πραγματικά δαπάναι και δύνανται αναλόγως ή να αναβληθούσιν ή να προκαταβληθούσιν.

Δυνατόν να προβληθῆ ή αντίρρησης ότι αι καταβολαί τόκων είναι "πραγματικά" δαπάναι. και άπαραίτητον συνακόλουθον συγκεκριμένων δανείων. Τοῦτο είναι ὀρθόν ὅσον ἀφορᾷ τοὺς τόκους τοὺς ἐμμεινόμενους εἰς τοὺς ἐτησίους λογαριασμοὺς, ἀλλὰ δέν εἶναι ἀκριβές ὅσον ἀφορᾷ τοὺς τόκους οἱ ὅποιοι λαμβάνονται ὑπ' ὄψιν εἰς τὸν ὑπολογισμόν τοῦ κόστους. Ὁ διαχωρισμός οὗτος ἔχει ὅμως ἰδιαιτέραν σημασίαν εἰς τήν περίπτωσιν τῆς ΔΒΗ καθ' ὅσον μέγα μέρος τῶν ἐπενδύσεών της εἶναι ἀπληραγμένον τόκων.

Ήδὼν ὁ τύπος ὑπολογισμοῦ κόστους περιελάμβανε μόνον τοὺς πραγματικῶς καταβαλλομένους τόκους, οὗτος δὲν θά ἀπέδιδε τὸ ἀκριβές κόστος τῆς παροχῆς ἠλεκτρικῆς ἐνεργείας, τὰ δὲ ἐπ' αὐτοῦ βασιζόμενα τιμολόγια δὲν θά ἐξηφάλιζον ἐπαρκῆ ἔσοδα. Ἀνεγνωρίσθη ὅθεν, τόσον ὑπὸ τῆς Ἐπιχειρήσεως ὅσον καὶ ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως, ὅτι τὰ ἐξασφαλιζόμενα ἔσοδα ὄσον ὅπως εἶναι ἐπαρκῆ ἵνα παρέχουν μίαν κατάλληλον ἀπόδοσιν ἐπὶ τοῦ συνόλου τῆς ἀξίας τοῦ χρησιμοποιομένου καθαροῦ κεφαλαίου, ἀνεξαρτήτως τοῦ ἐάν τὸ κεφάλαιον τοῦτο προέρχεται ἀπὸ δάνεια, δωρεάς ἢ συσσωρευθέντα ἀποθεματικά. Ἐάν τοῦτο δὲν ἐγίνετο, θά ἐσημαινεν ὅτι ἐθνικοὶ πόροι χρησιμοποιοῦνται εἰς ἀξίαν κατωτέραν τῆς ἀπαιτουμένης διὰ τὴν ἀντικατάστασίν των.

Διὰ νὰ γίνῃ ἡ ὡς ἄνω διακρίσις σαφής, ἡ λέξις "τόκοι" χρησιμοποιεῖται ὑπὸ τὴν ἐννοίαν τῶν πραγματοποιησάντων καταβολῶν ὡς αὐταὶ ἐμφαίνονται εἰς τοὺς ἐτήσιους λογαριασμούς, αἱ δὲ λέξεις "ἀποδοτικότητα" ἢ "ἀπόδοσις κεφαλαίου" χρησιμοποιοῦνται διὰ νὰ παραστήσουν τὸ στοιχείον τοῦ τόκου εἰς τὸν ὑπολογισμόν τοῦ κόστους. Τὸ δεύτερον τοῦτο στοιχείον πρέπει ἀπαραίτητως νὰ εἶναι καθ' ἕκαστον ἔτος τοῦλάχιστον ἴσον πρὸς τὸ πρῶτον διὰ νὰ δύναται ἡ Ἐπιχείρησις νὰ εὐδοκιμῇ. (Σημ. Περὶ τοῦ ἐτέρου στοιχείου τοῦ οἰκονομικοῦ κόστους, ὅπλ. τῆς προβλέψεως δι' ἀποσβέσεις, ἠσχολήθημεν εἰς τὴν ἀρχικὴν Προκαταρκτικὴν Ἐκθέσιν - Τμήμα 2.3 - καὶ ἐπομένως περιττεύει νὰ ἐκανθώμεν ἐνταῦθα ἐπὶ τοῦ ἀμειψοῦ τούτου).

2.3 Ἀπόδοσις ἐπὶ τοῦ Καθαροῦ Κεφαλαίου

Εἰς τὸ Τμήμα 2.4 τῆς ἀρχικῆς Ἐκθέσεως τὸ πλεόνασμα τῶν ἐσόδων μετ' ἀφαίρεσιν τῶν δαπανῶν ἐπισημασθέντων ὡς ἀκαθάρστον κονδύλιον πρὸ τῆς ἀφαίρεσεως τῶν κρατήσεων δι' ἀποσβέσεις. Εἰς τὴν συνεχείαν ὅμως τῶν πράξεων αἱ κρατήσεις δι' ἀποσβέσεις ἐκκίπτονται καὶ ἐμφανίζεται οὕτω τὸ καθαρὸν πλεόνασμα. Τοῦτο μεταβάλλεται κατόπιν εἰς ποσοστὸν ἐπὶ τοῦ χρησιμοποιουμένου καθαροῦ κεφαλαίου.

Ἡ κυρία δυσκολία ἔγκειται εἰς τὸ νὰ ἀποφασισθῇ τί πρέπει νὰ θεωρηθῇ ὡς καθαρὸν κεφάλαιον ἐπὶ τοῦ ὁποίου ὄσον νὰ ὑπολογίζεται τὸ ποσοστὸν ἀποδοτικότητος. Δὲν δύναται νὰ ληφθῇ συνολικῶς ὡς ἐμφανίζεται εἰς τὸν ἰσολογισμόν, ἐπειδὴ τοῦτο ὀγκοῦται ἐκ διαφόρων ἐκατέρωθεν κονδυλίων, μερικὰ τῶν ὁποίων συμφέρηζονται. Οὕτω, οἰκωδῆποτε χρεωστικοὶ λογαριασμοὶ ὀφειλόμενοι εἰς τὴν Ἐπιχείρησιν ἐμφανίζονται εἰς τὴν μερίδα τοῦ ἐνεργητικοῦ, ἐνῶ

λογαριασμοί όφειλόμενοι υπό της Έπιχειρήσεως έμφανίζονται εις την μερίδα του Παθητικού* μόνον δε ή διαφορά μεταξύ αυτών (ή καθαρόν κυκλοφορούν Ένεργητικών) αντίπροσωπεύει τό πραγματικόν κεφάλαιον όπερ απαιτείται διά την συνέχισιν των έργασιών της Έπιχειρήσεως. Κατά την ίδίαν έννοιαν ή άξια κτήσεως του Ένεργητικού, όπερ έμφανίζεται εις τόν ίσολογισμόν, όσον όπως μειωθεί εις την άξίαν την προκύπτουσαν μετά τας άποβέσεις. Δι' αυτός τους λόγους εις "άπλουτευμένος ίσολογισμός" παρεσχέθη εις τόν Πίνακα 3 της άρχικής Προκαταρκτικής Έκθέσεως.

Τό καθαρόν κεφάλαιον προσδιορίζεται συνήθως από τό άθροισμα όθω κονδυλίων του παγίου ένεργητικού καί του κυκλοφοούντος ένεργητικού ή κεφαλαίου κινήσεως. Ός καθαρόν πάγιον ένεργητικόν λαμβάνεται ή συνολική άξια κτήσεως των έγκαταστάσεων του ένεργητικού μείον αι συσσωρευμένα κρατήσεις οι' άποβέσεις καί έτεροι προβλέψεις ή αποθεματικά κεφαλαίου. Είς την άξίαν ταύτην όσον να προστεθούν τά έκκαθίζοντα ύπόλοιπα κονδυλίων εκ ποσών πληρωθέντων διά την εξαγοράν παλαιών ήλεκτρικών έπιχειρήσεων, ήτοι ποσά καταβληθέντα διά "ρελικτότητα" ως καί άλλα δικαιώματα καί ούχι άνταποκρινόμενα εις πραγματικά στοιχεία ένεργητικού. Άρ' έτέρου ως καθαρόν κυκλοφορούν ένεργητικόν λαμβάνεται ή άξια κτήσεως έφοδίων, καυσίμων, κλπ., πλέον οι' προσωρινοί χρεωστικοί λογαριασμοί ως καί τά εις την Έπιχειρήσιν όφειλόμενα κορβ, καί μετόν αι πιστώσεις καί τά υπό της Έπιχειρήσεως όφειλόμενα χρηματικά ποσά.

Κανονικώς, τό αποθεματικόν άποβέσεων θά έπρεπε να είναι ούχι μικρότερον του 1/3 περίπου της άξιας κτήσεως του παγίου ένεργητικού, ούτως ώστε τό πάγιον κεφάλαιον να είναι μόνον τά 2/3 της άξιας του ένεργητικού. Είς την περίπτωση της ΔΕΗ τό αποθεματικόν άνέρχεται μόνον εις 14%, του καθαρού κεφαλαίου αντίπροσωπευοντος ούτω 86% της άξιας του ένεργητικού. Τουτό όφείλεται εν μέρει εις άνεπαρκείς κρατήσεις οι' άποβέσεις κατά τό παρελθόν, αλλά κυρίως όφείλεται εις την βραχείαν άκόμη ζωή της Έπιχειρήσεως καί τόν ταχύν ρυθμόν της αύξήσεως των επενδύσεων.

Τό κυκλοφορούν ένεργητικόν αντίπροσωπεύει ένα πρόσθετον 10%, μειούμενον εις 5% κατά τά τελευταία έτη. Τό συνολικόν άποτελεσμα είναι ότι τό ούτω ύπολογιζόμενον καθαρόν κεφάλαιον άνέρχεται εις εξαιρετικώς ύψηλόν ποσόν, καί ή απόδοσίς του έμφανίζεται ως εξαιρετικώς χαμηλή.

Τό χαμηλόν ὄμως ἀποθεματικόν ἀποσβέσεων ἀντισταθμίζεται εἰς τόν ἰσολογισμόν ἀπό τό σημαντικόν γενικόν ἀποθεματικόν, ὅπερ ἀντιπροσωπεύει τήν ἀθροισιν καλαιστέρων κρατήσεων ἢ κεφαλαιοποιήσεων κερδῶν . Τοῦτο προέκυψε δι' ὄν λόγον ἀνωτέρω ἀναφέρεται ἐν σχέσει μέ τήν διακρίσιν μεταξύ "τόκου" καί "ἀποδόσεως". Μολονότι τό ἤμισυ περιήπου τῶν κεφαλαίων τῆς ΔΣΗ παρεσχέθησαν ἄνευ οὐδεμιᾶς ἐπιβαρύνσεως διὰ τόκου, τά ἔσοδα ἐν τούτοις ἐτηρήθησαν εἰς ἐπίπεδον τοιοῦτον ὥστε ἡ ἐκ τοῦ συνόλου τοῦ χρησιμοποιουμένου κεφαλαίου ἀπόδοσις νά εἶναι ἐπαρκής.

Τά κεφαλαιοποιήθέντα ταῦτα κέρδη ἐπιφέρουν οἰκονομικῶς τό ἴδιον ἀκριβῶς ἀποτέλεσμα ὡς τό ἀποθεματικόν δι' ἀποσβέσεις. Παρέχουν ἕνα μέσον αὐτοχρηματοδοτήσεως καί, κατά τό μέτρον ταύτης, περιφρίζουν τά κεφάλαια ὅτινα πρέπει νά ἐξυπηρεθοῦν ἐκτός τῆς Ἐπιχειρήσεως. Εἶναι ἀληθές ὅτι ὁ ἐν εἶναι δυνατόν νά καθορίσῃ τις ἐν πραγματικῶν χρηματικῶν ποσόν, ἐπενδύσεως ἢ χρεωλυσοῦ, ὡς ἀντιπροσωπεῖον τά ἐν προκειμένῳ κέρδη, προστεθήσαν ὄμως ἐγκαταστάσεις καί ἠυξήθη ὁ ἐξοπλισμός χωρίς νά αὐξηθοῦν τά ἐξ ἐξωτερικῶν πηγῶν κεφάλαια.

Θά ἦτο συνεπῶς ἐπιτρεπτόν νά ἐκπεσθῇ μέρος τοῦλάχιστον αὐτοῦ τοῦ συσσωρευθέντος ἀποθεματικοῦ ἀπό τήν ἀξίαν κτήσεως ὅταν ὑπολογίζεται τό καθαρόν ἐνεργητικόν ἢ τό χρησιμοποιούμενον καθαρόν κεφάλαιον. Ἡ οὕτω ἐκπιπτουμένη ἀναλογία ὁλοῦ νά εἶναι τοιαύτη ὥστε, ἐν τῇ οὐσίᾳ, νά μή ἀπομακρύνεται ἀφ' ἑνός τῆς συνήθους περί καθαροῦ κεφαλαίου ἀντιλήψεως, νά ἐπιτρέπη δέ ἀφ' ἑτέρου νά γίνεταί σύγκρισις ἐπί σοβαρῶν βάσεων μέ ἄλλας ἡλεκτρικᾶς Ἐπιχειρήσεις. Διὰ νά προσαρμοσθῇ ἐπομένως ὁ τρόπος ὑπολογισμοῦ τοῦ καθαροῦ κεφαλαίου πρός τά ἐντελῶς ἰδιαιτέρως χαρακτηριστικά τοῦ ἰσολογισμοῦ τῆς ΔΣΗ, μέρος τῶν ἐν προκειμένῳ κεφαλαιοποιημένων κερδῶν λαμβάνεται ὡς ἀποθεματικόν κεφαλαίου ἢ ὡς συμπληρωματικόν ἀποθεματικόν δι' ἀποσβέσεις. (Παραπομπή δύναται ἐνταῦθα νά γίνῃ εἰς τήν εἰς τό Τμήμα 5.14 εἰσήγησιν περί λογιστικῆς διαδικασίας).

Τό ἐν λόγῳ ποσόν ἐπιλέγεται κατά τοιοῦτον τρόπον ὥστε τό συνολικόν ἀποθεματικόν ἀποσβέσεων νά εἶναι 30% τῆς ἀξίας κτήσεως τοῦ ἐνεργητικοῦ. Τό καθαρόν ἐνεργητικόν γίνεται οὕτω τό 70% τῆς ἀξίας κτήσεως τοῦ ἐνεργητικοῦ, εἰς τήν ὅποσαν προστίθεται 5% διὰ κεφάλαιον κινήσεως. Τό τελευταῖον τοῦτο ποσοστόν εἶναι περίπου ὁ ἰσχύον μέσος ὅρος κατά τά τελευταῖα ἔτη τοῦ ἐν προκειμένῳ δεκαετοῦς προγράμματος.

Αποτέλεσμα του ως άνω υπολογισμού είναι να παρουσιάζει ούτος απόδοσιν κεφαλαίου η είσοδον εκ του χρησιμοποιουμένου κεφαλαίου, 7,2% μόν κατά τὸ 1966, 8,7% δὲ κατά τὸ 1972. Τὰ ποσοστά ταῦτα εἶναι αἰσθητῶς ὑψηλότερα τοῦ "στόχου" τῶν 7% ὑποεπιχθέντος ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως ὡς ἐπιθυμητοῦ. Ἄκδη καὶ ἐπὶ τοῦ μείζονος καθαροῦ κεφαλαίου, τοῦ ἀποτιμηθέντος ἄνευ οἰωνόηποτε κρατήσεων δι' ἕτερα ἀποθεματικά, τὰ ποσοστά ἀποδόσεως εἶναι 6,5% κατὰ τὸ 1966 καὶ 7,7% κατὰ τὸ 1972, μὲ μίσην ὄρον κατὰ τὴν ὑψηλότερον τῶν 7%. (Σημ. ἂν πρέπει νὰ γίνω σόγγουσις τῶν ποσοστῶν τούτων μὲ τὸ 6,3% τὸ ἀναφερόμενον εἰς τὸ Τμήμα 4.7 τῆς ἀρχικῆς Ἐκθέσεως. Τὸ ποσοστὸν τοῦτο τὸ ὅποιον ἐχρησιμοποιήθη διὰ λόγους κοστολογήσεως ἀποτελεῖ μέρος τῆς ἀξίας κτήσεως τῶν ἐγκαταστάσεων. Πρέπει ἐπισημ. νὰ γίνωται σαφῆς διάκρισις μεταξὺ τῶν ποσοστῶν τούτων καὶ τῶν εἰς τὸ Τμήμα 2.4 ἀναφερομένων ἀκαθαρίστων ἐσόδων, τὰ ὅποια περιλαμβάνουν τὴν ἀπόθεσιν).

Εἰς τὸ ἀμείνω ἐπιόμενον τμήμα ἐμφαίνεται ὁ τρόπος κατὰ τὸν ὅποιον ὑπελογίσθησαν τὰ ὡς ἀνωτέρω ποσοστά ἀποδόσεως κεφαλαίου:

2.4 Οἰκονομικαὶ Προβλέψεις 1966 & 1972

Ὁ ἀκόλουθος Πίναξ (1) ἐμφαίνει κατὰ ποῖον τρόπον προϋπελογίσθη ἡ ἀπόδοσις τοῦ κεφαλαίου κατὰ τὰ δύο ἔτη 1966 καὶ 1972. Οἱ διὰ τὸ 1966 ἀριθμοὶ εἶναι ἀκριβῶς οἱ αὐτοὶ ὡς εἰς τὸν Πίνακα 15 τῆς ἀρχικῆς Ἐκθέσεως (ἐκ τῶν ὁποίων προεκκυβόν οἱ τύποι υπολογισμού κόστους), ἐξαιρεῖται τῆς κατωτέρω σημειωμένης μειώσεως ἐσόδων. Μετὰ τὸν Πίνακα ἀκολουθοῦν ὑποσημειώσεις ἀναφερόμεναι εἰς τοὺς αὐξήσαντας ἀριθμοὺς στοιχείων τῆς πρώτης στήλης.

Ὁ προαναφερθεὶς Πίναξ 15 (τῆς ἀρχικῆς Ἐκθέσεως) παρουσιάζει τὰ συνολικὰ ἔσοδα ἐξ ἠλεκτρικῆς ἐνεργείας, χωρὶς λεπτομερείας περὶ τοῦ τρόπου καθ' ὃν προέκυψαν οἱ σχετικοὶ ἀριθμοί. Εἰς τὸν ἀκόλουθον Πίνακα τὰ ἔσοδα βασίζονται ἐπὶ τῆς καταναλώσεως καὶ τοῦ μίσου ἀνά KWH ἐσόδου. Αἱ λεπτομερείαι αὗται, ὅν ἐδόθησαν εἰς τὰς δεκαετίαις προβλέψεις καὶ ἀποτελοῦν μᾶλλον ἐκτιμήσεις εἰδικῶς γενομένας διὰ τοὺς σκοποὺς τῆς παροῦσης ἐκθέσεως.

Π Ι Η Α Ξ Ι
Οίκονομικαί Προβλέψεις

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17
1966	1966	1966	1966	1966	1966	1966	1966	1966	1966	1966	1966	1966	1966	1966	1966	1966	1966
Δρχ.	Δρχ.	Δρχ.	Δρχ.	Δρχ.	Δρχ.	Δρχ.	Δρχ.	Δρχ.	Δρχ.	Δρχ.	Δρχ.	Δρχ.	Δρχ.	Δρχ.	Δρχ.	Δρχ.	Δρχ.
1. Σημερινά καταγορεύσει καταναλωτών	3 302	84.7	2 764.2	5 760	79.7	4 584											
2. Βαρύτα Βιομηχανία	1 560	20.1	314	2 200	20.1	442.5											
3. Συνολικά Έσοδα εκ πωλήσεων	4 942		3 078.2	7 960		5 026.5											
4. Άλλα Έσοδα εξ ηλεκτρικής ενεργείας		30				58											
5. Συνολικά Έσοδα εξ ηλεκτρικής ενεργείας		3 108.2				5 084.5											
6. Λοιπά Έσοδα		5.3				1.0											
7. Γενικόν σύνολον έσόδων	10 ⁶	3 113.6			10 ⁶	5 095.5											
8. Μέσον δαπάναι εκμεταλλεύσεως	Δρχ.				Δρχ.												
9. Μέσον γενικά διοικητικά δαπάναι	1 222.7				1 836.8												
10. Μέσον πρόσθετον ποσοστών 10%	40				58.0												
11. Μέσον ζημία εξ δλουμινίου κατ άλλων παροχών	126.3	1 389.0			189.5	2 084.3											
12. Ανεπάριστα κέρδη		178			178												
13. Μέσον κρατήσεις δι' αποσβέσεις		1 546.6			2 823.2												
14. Καθάρ κέρδη		562.7			911												
15. Άξια κτήσεως τών εγκαταστάσεων		983.9			1 912.2												
16. Καθάρων κεφάλαιον χρησιμοποιούμενον		18 396			29 751												
17. Απόδοσις επί καθάρου κεφαλαίου κονδύλια ως άνω(14)/(16)·100		13 611			21 958												
		7.2%			8.7%												
		(6.5%)			(7.7%)												

Σημειώσεις αναφερόμεναι εις τούς αξιωντας αριθμούς στοιχών τής πρότης στήλης

Γενική σημείωσις: οι υπό άπερτίκτου συνοδευόμεναι αριθμοί ελήφθησαν από τας δεκαετείς προβλέψεις.

1. Ο μέσος όρος τών εσόδων συγκρίπται πρὸς τόν παρόντα ἀριθμὸν τῶν 87,9 λεπτὰ ἀνά ΚΨΗ διὰ τὸ 1963. Τοῦτο προϋποθέτει ὡς βᾶσιν τὰ ἐν ἰσχύϊ τιμολόγια.

2. Τὰ ἔσοδα τοῦ 1966 ἀποτελοῦνται ἀπὸ τὰ 206 ἑκατομ. δραχμῶν τὰ ἐμφαινόμενα εἰς τὸ δεκαετές πρόγραμμα, οὐν τὰ 108 ἑκατομ. ὀρχ. τὰ περιλαμβανόμενα ὑπὸ τὴν ἐπικεφαλίδά "βιομηχανικά". Τὸ ἀντίστοιχον ποσὸν τοῦ 1972 ὑπολογίζεται βᾶσει τῆς καταναλώσεως, μὲ προϋποθέσειν τὸ αὐτὸ μέσον ἔσοδον τῶν 20.1 λεπτῶν. Ἡ πρόβλεψις τοῦ μέσου ἐσόδου εἶναι κατὰ προσέγγισιν ἢ τοῦ Τιμολογίου Α ἢ τοῦ Νέου Βιομηχανικοῦ Τιμολογίου.

10. Ἐν 10% προσετέθη εἰς τὰς δαπάνας τοῦ δεκαετοῦς προγράμματος διὰ τοὺς λόγους τοὺς ἐκτεθεμένους εἰς τὴν τελευταίαν παράγραφον τοῦ Τμήματος (4.3) τῆς ἀρχικῆς ἑκθέσεως.

11. Ἡ κατανάλωσις τῆς ἑταιρίας ἀλουμίνιου περιελήφθη εἰς τὸν ὡς ἄνω στοιχὸν 2 ὡς εἰάν αὐτὴ ἀπῆγετο εἰς τὸ τιμολόγιον τῶ ἰσχύιον διὰ τοὺς ἄλλους μεγάλους καταναλωτὰς. Ἐφ' ὅσον οὐδὲν εἶμαι γνωστὸν περὶ τοῦ ἀποτελέσματος τῶν ἐπαναληφθεῖσων διαπραγματεύσεων, δὲν θά ἦτο ρεαλιστικὸν νὰ βασισθῆ κανεὶς ἐπὶ μιᾶς τοιαύτης προϋποθέσεως. Ἐπιπροσθέτως, ὑπάρχουν μερικὸι ἀπὸ τοὺς ὑφισταμένους μεγάλους καταναλωτὰς, ἐκ τῶν ἀναχθέντων εἰς τὸν ἀνωτέρω στοιχὸν 1, οἱ ὁποῖοι θά ἔχουν πιθανότητα νὰ συμπεριληφθοῦν εἰς τὸ προτεινόμενον τιμολόγιον μεγάλων καταναλωτῶν. Τοῦτο θά εἶναι χαμηλότερον ἀπὸ οἰοδῆποτε ἀπὸ τὰ ἐν ἰσχύϊ τιμολόγια, ἐξ οὗ καὶ θά προκύψῃ ἀπώλειά ἐσόδων. Διὰ τοὺς δύο τούτους παρῶντας ἐγένετο μείωσις καὶ ἐπειδὴ δὲν ἐγένετο τοιαύτη εἰς τὸν Πίνακα 15, τὰ προκείμενα τῶρα κέρη τοῦ 1966 εἶναι χαμηλότερα κατὰ τὸ ποσὸν τοῦτο (ὀρχ. 178 ἑκατομ.).

13. Ἡ διὰ τὸ 1966 πρόβλεψις δι' ἀποσβέσεις ἐδόθη ἐν ἀναλύσει εἰς τὸν Πίνακα 16 τῆς ἀρχικῆς ἐκθέσεως. Τὸ διὰ τὸ 1972 ποσὸν ἐλήφθη κατ' ἀναλογίαν (PRO-RATA) τῆς ἀξίας τῶν εἰς τὸν ἀνωτέρω στοιχὸν 15 περιλαμβανομένων ἐγκαταστάσεων.

15. Διὰ τοὺς λόγους τοὺς ἐκτεθεμένους εἰς τὸ Τμήμα (2.4) τῆς ἀρχικῆς ἑκθέσεως (τέλος τῆς σελ. 11), ἀπεφασίσθη ὅπως γίνῃ συσχέτισις τῶν ἐπιβαρύνσεων δώδεκα μηνῶν ἐπὶ τοῦ κεφαλαίου μὲ τὴν ἀξίαν τῶν ἐγκαταστάσεων ἐν ὑπηρεσίᾳ κατὰ τὸ τέλος τοῦ ἔτους. Τὸ διὰ τὸ 1966 ποσὸν δὲν εἶναι ἀκριβῶς τὸ αὐτὸ μὲ τὸ ἐμφαινόμενον εἰς τὸ δεκαετές πρόγραμμα ἀλλὰ βασίζεται ἐπὶ πλήρους ἀναλύσεως παρασχεθείσης ἐντός τοῦ 1963.

16. Τό χρησιμοποιούμενον καθαρόν κεφάλαιον ύπολογίσθη καθ'όν τρόπον περιγράφεται εἰς τό ἀνωτέρω Τμήμα (2.3).

17. Τό πρῶτον, εἰς ἑκάστην στήλην, ποσοστόν ἀντιπροσωπεύει τήν εἰς τό προηγούμενον κονοῦλιον 16 ἐμφαινόμενην ἀπόδοσιν τοῦ καθαροῦ κεφαλαίου. Ἀκολουθεῖ τό ποσοστόν (ἐν παρενθέσει) ὅπερ δεικνύει ποῖα θά ἦτο ἡ ἀπόδοσις εἰάν τό καθαρόν κεφάλαιον εἶχεν ὑπολογισθῆ κατά τρόπον πλεον ὀρθόδοξον, δηλαδή ἄνευ ἐμπεισμοῦ τινος διὰ κεφαλαιοποιηθέντα κέρδη.

Τά κύρια συμπεράσματα τά ἅποια θά προέλθουν ἀπό τῆς ὡς ἀνωτέρω προβλέψεις εἶναι τά αὐτά ὡς τῶ εἰς τό τέλος τοῦ Τμήματος (2.4) τῆς ἀρχικῆς Ἐκθέσεως. Ἐάν τά διὰ τῆς ὑπαρχούσας κατηγορίας καταναλωτῶν τιμολόγια τηροῦνται εἰς τά ὑφιστάμενα ἐπίπεδα καί ἐλασφαλίζουν τά ἴδια μῆσα ἴσοδα ἀνά ΚΜΗ ὡς τά σημερινά, προσετι δέ εἰάν οἱ νέοι μεγάλης κλίμακος καταναλωταί πληρώνουσι συμφώνως πρός τόν διαμορφωθέντα τύπον ὑπολογισμοῦ κόστους, τότε ἡ συνολική ἀπόδοσις κεφαλαίου θά εἶναι ἱκανοποιητική, ἀκόμη καί ἐξ ἄληθῆ ὑπ' ὄψει κάποια μείωσις τῶν ἐξ ἀλουμινίου ἐσόδων.

2.5 Καταμερισμός δαπανῶν καί Τύποι Ὑπολογισμοῦ Κόστους

"Ὅλα τά μέχρι τοῦδε ἀναφερθέντα κοσά ἀγοροῦν τήν Ἐπιχείρησιν ἐν τῷ συνδῶν. Ἀπόῦ προσετιωρίστησαν ἤδη οἱ οικονομικοῦ ἀντικειμενικοῦ σκοποῦ καί προβλέθη ἱκανοποιητικόν ἰσοδύναμον μεταξύ συνολικῶν δαπανῶν καί συνολικῶν ἐσόδων, τό ἐπόμενον βῆμα θά εἶναι νά γίνῃ ἀνάλυσις τῶν συνολικῶν τοῦτων ποσῶν εἰς τά διάφορα σημεῖα παροχῆς τῆς ἠλεκτρικῆς ἐνεργείας καί ὅνα τῆς διαφόρου κατηγορίας καταναλωτῶν.

Πρός τόν σκοπόν τοῦτο, εἰς τήν ἀρχικήν Ἐκθέσιν, τό ὅλον σύστημα παροχῆς ὑπεδιαιρέθη εἰς τρεῖς τομεῖς ἀνταποκρινόμενους πρός τρία πιθανά σημεῖα παροχῆς: Α, Β καί Γ (Τμήμα 4.5 - καί σχεδιάγραμμα τῆς Ἐκθέσεως). Αἱ δαπάναι περιελήφθησαν εἰς δύο ὁμάδας ἀναλόγως τοῦ εἶν ἀνήκον εἰς τήν μεγίστην ζήτησιν ἰσχύος (ΚΜΗ) ἢ εἰς τήν ζήτησιν ἐνεργείας (ΚΜΗ). Αἱ θυσιαίκαί αὐταί δαπάναι, ἀπό τοῦ Ἰτους 1966, ὑπολογίσθησαν δι' ἕν ἕκαστον τῶν τριῶν ὡς ἄνω σημεῖων, διετυκῶθησαν δέ τρεῖς διμερεῖς τύποι ὑπολογισμοῦ κόστους (Τμήμα 4.12).

Ἡ ὡς ἀνωτέρω ὑποδιαφρεσις δαπανῶν καὶ ὁ καταμερισμὸς αὐτῶν διὰ τὸ 1966 χρησιμοποιοῦνται ὡς βᾶσις διὰ τὰ ἐκδόμενα στοιχεῖα. Εἶναι ἀληθές ὅτι τὸ προβλεπόμενα τῶρα ἔσοδα εἶναι κάπως χαμηλότερα τῶν ἀναγραφέντων εἰς τὴν ἀρχικὴν Ἐκθέσιν. Ἀλλ' ὁ καταμερισμὸς ὁρθῶς βασίζεται ἐπὶ τοῦ συνόλου τῶν ἐσδῶν ἢ ἐπὶ τῶν ἰδανικῶν ἐσδῶν - εἰάν, μεταγενεστέρως, ὠρισμένοι καταναλωταὶ πληρώσουν ὀλιγότερον τοῦ μεριδίου των εἰς αὐτά, τοῦτο θὰ μειώσῃ ἐν μέρει τὴν ἀπόδοσιν κεφαλαίου. Ἐφ' ὅσον ὅμως μικροτέρα ἀπόδοσις κεφαλαίου εἶναι ἀποδεκτὴ (ὅπως εἰς τὴν παρούσαν περίπτωσιν) δὲν ὑφίσταται λόγος ἀλλαγῆς τοῦ καταμερισμοῦ σχετικῶς μὲ τοὺς ἄλλους καταναλωτάς.

2.6 ἀνακυμνήσεις σχετικῶς μὲ τὴν ἀπόδοσιν κεφαλαίου

Ἐλαβον χώραν συζητήσεις μὲ τὸν Ἰπουργὸν Βιομηχανίας (κ. Ζιγὸην) ἐν σχέσει μὲ τοὺς ἀντικειμενικοὺς σκοποὺς καὶ τὸν καταμερισμὸν δαπανῶν εἰς τὰς διαφόρους ομάδας καταναλωτῶν. Ὑπὸ τὰς παρούσας συνθήκας (αἱ ὁποῖαι δὲν εἶναι κατ' ἀνάγκην μόνιμοι) μεγάλη σημασία ἀποδίδεται εἰς τὸ νὰ τηρηθῇ εἰς χαμηλὸν ἐπίπεδον τὸ κόστος τῆς (διὰ τὰς μεγάλης-κλίμακος βιομηχανίας παροριζομένης ἡλεκτρικῆς ἐνεργείας τῶν ὁποίων ἐλπίζεται νὰ ἐπιτευχθῇ οὕτω ἡ προσέλευσις. Θὰ εἶδει ὅθεν τὸ σχεδίου τιμολογίου νὰ εἶναι ἄρκου- τως ἐλαστικόν ὥστε νὰ δύνανται νὰ ἀνταποκρίνεται εἰς τοὺς δι' ἔθνη- κούς λόγους ἐπιθυμητοὺς ἀντικειμενικοὺς τοῦτους σκοποὺς.

Ἐπιπροσέτι ἐπαρέμειναι σχετικῶς ὅπως, μελλοντικῶς μὲν συνολικὴ ἀπόδοσις 7% ἐπὶ τοῦ παροῦτος κεφαλαίου εἶναι ἐπαρκής, τοῦτο δὲν πρέπει κατ' ἀνάγκην νὰ θεωρηθῇ ὡς μὴ ἀύσηχρῆ ἀπαίτησις δι' ἕκαστον τμήμα τοῦ συστήματος. Ἄντι δὲ ἐνδεῶς ὁμοιομόρφου ποσοστοῦ ἐπὶ ὅλου τοῦ συστήματος, θὰ ἦτο δυνατόν νὰ γίνῃ ἀποδεκτὴ μικροτέρα ἀπόδο- σις κεφαλαίου διὰ τὰς ἀμερικανικοὺς καταναλωτάς χρησιμοποιουμένας ἐγκα- ταστάσεις, ἐφ' ὅσον βέβαια θὰ προεβλεπτο μὴ μεγαλύτερα ἀπόδοσις ἀπὸ τὰς ὑπολοφίους ἐγκαταστάσεις.

Ἡ δυνατότης αὕτη ἐξητάσθη ἐν συνεχείᾳ βᾶσει τῶν ἀκολούθων κατευθύνσεων: Ἐν πρώτοις, θὰ ἔπρεπε νὰ διευκρινισθῇ ὅτι οὐδεμία ἀπολύτως ἀλλαγὴ ἐπῆλθε εἰς τὸ μερίδιον τοῦ κόστους τῶ ἀφορῶν τὴν συνιστώσαν ἐνεργείας* αἱ μόναι ἐπενεχθεῖσαι ἀλλαγαὶ ἀφῶρουν εἰς τὰς δαπάνας τὰς συναφεῖς μὲ τὴν συνιστώσαν ἰσχύος καὶ εἰς τὰ ἔσοδα τὰ προερχόμενα ἐκ χρεώσεων μεγίστης ζητήσεως. Ἐκο- πὸς τῆς ἀλλαγῆς ταύτης ἦτο ἡ μείωσις τοῦ κόστους τῆς συνιστώσεως

Ισχύος διὰ τὴν ὁμάδα "Δ" καταναλωτῶν, κατόπιν συμφηριστικῆς ἀυξήσεως τοῦ εἰς τὴν ὁμάδα "Γ" καταναλωτῶν χρεουμένου κόστους, τοῦ εἰς τὴν ὁμάδα "Β" τοιοῦτου παραμένοντος ἀμεταβλήτου.

Ἐκ τῆς ἀπόψεως ἐσόδων, ἡ ἐν προκειμένῳ ἀλλαγὴ εἶναι εὐκολος. Ἐκ τῆς βλέψεως εἰς τὴν πέμπτην στήλην τοῦ Πίνακος 19 τῆς ἀρχικῆς ἐκθέσεως θὰ καταστῇ σαφές ὅτι τὰ ἔσοδα τὰ ἐκ τῆς συνιστώσης Ισχύος προερχόμενα ἀπὸ τὴν ὁμάδα "Γ" καταναλωτῶν εἶναι σχεδὸν 6 1/2 φορές ἐξ ἴσου μεγάλα μὲ τὰ προερχόμενα ἀπὸ τὴν ὁμάδα "Δ" καταναλωτῶν. Πράγματι, μία μείωσις 25% ἐπὶ τῶν τελευταίων τούτων δύναται νὰ ἐμφανισθῇ ὡς ἰσοφαιρίζουσα τὸ ἔσοδον δι' αὐξήσεως κατὰ μόνον 4% ἐπὶ τῶν ἐκ τῆς ὁμάδος "Γ" προερχομένων. Ἡ δυσκολία ἔγκειται εἰς τὸ νὰ προσαρμοσθῇ τὴν πρᾶξιν ταύτην πρὸς τὴν χρέωσιν τῶν δαπανῶν.

Ἐπὶ εἰς τὴν χρέωσιν τῆς συνιστώσης Ισχύος περιεχόμενα δαπάναι ἀποτελοῦνται κυρίως ἀπὸ τόκους καὶ ἀποσβέσεις. Δὲν θὰ ἦτο ὀρθόν νὰ γίνῃ οἰκονομικὴ ἀλλαγὴ εἰς τὰς κρατήσεις δι' ἀποσβέσεις, ὡς ἐπιπτώσῃ ὅμως ὅτι ἔάν ἐμειοῦτο ἡ ἐπιβάρυνσις διὰ τόκους δι' ἐλαττώσεως τῆς ἀποδόσεως τοῦ καθαροῦ κεφαλαίου ἀπὸ 7,2% εἰς περίπου 4 1/2%, τότε τὸ κόστος τῆς συνιστώσης Ισχύος (καὶ συνεπῶς καὶ ἡ χρέωσις διὰ μείωσιν τῆς ζήτησιν) θὰ ἐμειοῦτο κατὰ 25%.

Διὰ τὴν ἀλλαγὴν δύνατον νὰ ἐπέλθῃ συμφηρισμὸς ἐχρηιάζετο μόνον νὰ αὐξηθῇ ἡ ἀπόδοσις κεφαλαίου ἐπὶ τῶν ὑπὸ τῆς ὁμάδος "Γ" χρησιμοποιουμένων ἐγκαταστάσεων ἀπὸ 7,2% εἰς 7,8%. Τοῦτο ἐπέφερεν ἀύξησιν τῶν βάσει τῆς συνιστώσης Ισχύος χρεώσεων κατὰ 4% καὶ οὕτω ἀπεκατέστησε τὰ ἔσοδα εἰς τὸ πρῶν ἐπίπεδόν των. Οἱ καταναλωταὶ τῆς ὁμάδος "Β" δὲν ἐπηρεάσθησαν ἀπὸ τὴν ἀλλαγὴν. (Σημ. Ὅσακις γίνεται λόγος περὶ ἐγκαταστάσεων χρησιμοποιουμένων ὑπὸ ὑπάρχοντων καταναλωτῶν, τοῦτο εἶναι ἀπλῶς σχῆμα λόγου, ὁρίζοντος ὅτι κατὰ μέγα μέρος αἱ ἐγκαταστάσεις χρησιμοποιοῦνται ὑφ' ἑαυτῶν, ἀπὸ κοινοῦ. Διὰ τὴν κοστολόγησιν ὅμως δύναται αὐταὶ νὰ θεωρηθοῦν ὡς χωριζόμεναι μεταξὺ καταναλωτῶν ἀναλόγως τῶν ἀντιστοιχῶν μεγίστων ζητήσεων Ισχύος ἐκάστου.)

Ἴσως νὰ δημιουργηθῇ ἡ ἐντύπωσις ὅτι ἡ ὡς ἀνωτέρω διαδιακασία ἐκφεύγει τοῦ σκοποῦ ὅπως τὰ τιμολόγια βασίζονται ἐπὶ ἐπισημονικῶς θεμελιωμένου κόστους καὶ ὅτι αὕτη ἀκολουθεῖ μᾶλλον τὰ κελεύσματα τῆς πολιτικῆς παρὰ τῶν οἰκονομικῶν κανόνων. Τοῦτο θὰ ἠδύνατο βεβαίως νὰ λεχθῇ ἔάν τοιαῦτα ἀπόφεις ἀφίνοντο νὰ διεκινῶν

τὴν χρέωσιν εἰδικῶν ἀμεινων δαπανῶν ὡς τῶν καυσίμων καὶ τοῦ προ-
σωπικοῦ. Βίς τὴν ἀνωτέρω ὅπως περιέχουσιν ἡ συγκεκριμένη ἐπι-
βάρυνσις περὶ τῆς ὅποιας πρόκειται εἶναι τὸ κόστος κεφαλαίου,
δοδομένου δὲ ὅτι τὸ κεφάλαιον τοῦτο ἐχορηγήθη ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως
καὶ ὅτι ἡ Ἐπιχείρησις εἶναι ὑπόλογος ἔναντι τῆς Κυβερνήσεως διὰ
τὴν καλλιτέραν ἀπὸ ἀπόψεως ἐθνικοῦ συμφέροντος χρησιμοποίησίν του,
ἔπεται ὅτι μία Κυβερνητικὴ σύστασις περὶ διαφορισμοῦ τῶν ἐπιτοκίων
δύναται ὁρῶς νὰ θεωρηθῆ δικαιωματικῶς στηριζόμενον στοιχεῖον κα-
τὰ τὸν ὑπολογισμόν τοῦ κόστους.

Κατωτέρω δίδονται οἱ ἀναθεωρημένοι τύποι οἱ ὅποιοι καὶ
ἀντικαθιστοῦν τοὺς εἰς τὸ Τμήμα (4.12) τῆς ἀρχικῆς Ἐκθέσεως.

Σημεῖον παροχῆς ἡλ.ἐνεργείας	Κόστος	Κόστος
	βάσει "Συνιστώσης-ἰσχύος" ἀρχ. κατ' ἔτος ἀνά ΚWh	βάσει "Συνιστώσης-ἐνεργείας" λεπτὰ ἀνά ΚWh
"Α"	995	11,1
"Β"	2065	12,0
"Γ"	4020	13,2

ἀξον νὰ σημειωθῆ ὅτι οἱ ἔναντι τοῦ "Β" ἐγγεγραμμένοι δύο
ἀριθμοί, ὡς καὶ ὅλοι αἱ δι' ἐνεργεῖαν ἐπιβαρύνσεις, παραμένουν
ἀμετάβλητοι. Οἱ λοιποὶ ἀριθμοί, ἐγγεγραμμένοι εἰς τὸν Πίνακα
19 τῆς ἀρχικῆς Ἐκθέσεως, ἐμφαίνουσι τὰ ἑξῆς συνολικὰ ἔσοδα ἐκ
μεγίστων ζητήσεων ἰσχύος.

2.7 Ὁριακὴ καὶ μέση κοστολόγησις

Ἐκατομμύρια λέξεων ἐχρησιμοποιήθησαν εἰς συζητήσεις ἐπὶ
τοῦ θέματος τούτου. Πρόκειμένου περὶ ἠλεκτρισμοῦ ἡ συζήτησις
ὑπῆρξε μᾶλλον ἀκαδημαϊκῆ, ὀλίγην ἔχουσα σχέσιν μὲ οἰοδόησιν
πραγματικῶν τιμολογίων. Ἐνα τιμολόγιον μεγίστης ζητήσεως ἰσχύος
εἶναι δυνατόν νὰ ἔχη 2 ἢ 3 βαθμίδας εἰς ἕναστον τῶν δύο μερῶν του,
ὡς καὶ ρῆτραν δι' αὐξομειώσιν τοῦ κόστους καυσίμων καὶ εἰδικὴν
χρέωσιν διὰ διδρῶσιν συντελεστοῦ ἰσχύος, ἥτοι ἐν τῷ συνδλω 6 ἢ
8 διαφορετικὰς κλιμακώσεις τιμῶν. Ἀκόμη καὶ ὅταν λυθῆ τελικῶς
τὸ φλέγον ζήτημα τῆς ὀριακῆς μέσης κοστολόγησεως καὶ παθῶ ἡ

τόσον ζωηρά περί αυτού συζητήσις, θά παραμείνη τό ἐρώτημα ποίας ἀπό τās διαφόρους αὐτās τιμās θά ἀγορά ἡ σχετική ἀπόφασις. Ἐν προκειμένῳ δὲν προξενεῖ δυσχερείας ἡ θεωρητική ἀρχή (τόσον ζωηρά συζητηθεῖσα) ἀλλά ἡ πρακτική ἐφαρμογή αὐτῆς.

Εἰς τὰ τιμολόγια, τὰ δύο εἶδη κοστολογήσεως - μέσης καί ὀριακῆς - δὲν πρέπει νά θεωροῦνται οὔτε ὡς ἀντικρουόμενα μεταξύ των οὔτε δυνάμενα τό ἓνα νά ὑποκαταστήσῃ τό ἄλλο, διότι ἔχουν ἐφαρμογήν ἐπί περιπτώσεων διαφόρων, εἰς τρόπον ὡστε νά πρέπει (ὅπως ἄλλωστε συμβαίνει) νά συνυπάρχουν. Καλῶς ἐξεταζομένη, ἡ μέση κοστολόγησις ἀναφέρεται εἰς τό σύνολον, ἐνῶ ἡ ὀριακή κοστολόγησις ἀναφέρεται εἰς τὰ μέρη τοῦ τιμολογίου. Βάσις τῆς μέσης κοστολογήσεως εἶναι προφανῶς τό γεγονός ὅτι, ἐφόσον ἐπιδιώκεται ἡ αὐτοχρηματοδότησις τῆς ἑπιχειρήσεως, τό συνολικόν ἔσοδον πρέπει νά καλύπτῃ τό συνολικόν κόστος καί ἐπομένως ἡ μέση τιμή πρέπει νά εἶναι ἐπαρκῆς διά νά καλύπτῃ τό μέσων κόστος.

Ἀφ' ἑτέρου, ἡ ὀριακή κοστολόγησις δύναται νά σχετισθῇ πρός οἰονόηποτε ἰδιαιτέροισι στοιχείοισι οἰονόηποτε τιμολογίου, ὅπου καί ἐξασφαλίζει ἕν ὄριον πρός τὰ κάτω. Οὐδέν τμήμα ἢ βαθμός ἢ προσαυξάνουσα τιμή εἰς οἰονόηποτε τοιοῦτον τιμολόγιον θά ἔπρεπε νά εἶναι χαμηλότερον ἀπὸ τό ἀντίστοιχον προσαυξανόν κόστος. Μὲ ἄλλας λέξεις, τό τιμολόγιον τοῦτο δεόν νά εἶναι οὕτω πως κατηρτισμένον ὡστε εἰς κάθε σημείον τῆς κλίμακος του, πᾶσα αὔξησις τοῦ φορτίου καταναλώσεως (εἴτε ἐνεργείας εἴτε ἰσχύος) νά συναυξάνῃ καί τὰ ἔσοδα τοῦλάχιστον καθ' ὅ μέτρον ἐπέρχεται αὔξησις τοῦ κόστους. Ἐκ τοῦτου ἔπεται ὅτι τό ὀριακόν κόστος δὲν δέκνυται τήν τιμὴν ἀλλά παρέχει μίαν σειράν κλιμακώσεων ἀσφαλείας διά τās τιμās τοῦ τιμολογίου. Ἔχει σχέσιν ἰδίαι τέρως, μὲ τὴν ἀναπροσαρμοζομένην τιμολόγησιν ἢ μὲ τὴν τελευταίαν κλίμακος τιμὴν ἑνὸς τιμολογίου (LAST-BLOCK PRICE)

Εἶναι πολὺ ἀπλό νά συλλάβῃ τις τί εἶναι τό ὀριακόν κόστος ἐνεργείας, δεδομένου ὅτι εἶναι φυσικῶς δυνατόν νά αὔξηθῇ ἡ παραγωγή τοῦ συστήματος κατὰ ἓνα ΚWH, καί νά μετρηθῇ ἡ προκύπτουσα αὔησις κόστους. Εἰς ἓνα ἀτμοηλεκτρικόν σύστημα, ἢ εἰς ἓνα μικτόν σύστημα ὅπου αἱ ὑδροηλεκτρικαὶ πηγαὶ χρησιμοκοιοῦνται πλήρως, τό ἀποτέλεσμα θά εἶναι κάποια πρόσθετος κατανάλωσις καυσίμων. Ὡς ὀριακόν σημείον οἰά τὴν κατάρτισιν τιμολογίων ὑπελογίσθη εἰς τό Τμήμα (4.4) τῆς ἀρχικῆς ἑπιθέσεως ἕν ὀριακόν τρέχον κόστος ἐξ 6 λεπτῶν ἀνά ΚWH.

Είναι πολύ δυσκολώτερον νά συλλάβη τις τί είναι τό όριακόν κόστος βάσει συνιστώσης-Ισχύος (DEMAND-RELATED), δεδομένου ότι ή Ικανότης ένός Συστήματος παραγωγής και μεταφοράς νά καλύψη μίαν ζήτησιν αυτού του είδους δέν δύναται νά αύξηθῃ διά μικρῶν ποσοτήτων ἀλλά μόνον διά μεγάλων μέτρων. Ἡ ἀνάπτυξις παρουσιάζεται τότε οὐχί ὑπό μορφήν ἐπικλινοῦς ἐπιπέδου ἀλλά ὑπό μορφήν ἀνοδικῶν κλιμάκων. Εἰς τήν κάτω βαθμίδα τῆς κλίμακος ἡ αύξησης τῆς ζήτησεως δέν στοιχίζει σχεδόν τίποτε διά νά καλυφθῇ. Συνεπῶς τό όριακόν κόστος ζήτησεως Ισχύος δύναται νά νοηθῇ μόνον ὡς μικρόν κλάσμα του κόστους ένδος νέου σταθμοῦ παραγωγῆς ἢ μιᾶς γραμμῆς μεταφοράς.

Ἀντιμετωπίζων μίαν πλέον μακροπρόθεσμον ἄποψιν τῆς καταστάσεως δύναται τις νά εἴπῃ ότι, γενικῶς, ἡ πρόσθετος χρέωσις δέν ὤρισμένην αύξησην του φορτίου καταναλώσεως δέν θά ἔπρεπε νά εἶναι μικρότερα του κόστους ἐπικετᾶσεως ἢ ἀντικαταστάσεως τῶν χρησιμοποιηθεισοῶν πηγῶν. Εἰς τήν περίπτωσιν τῆς Ἑλλάδος οἱ εἰδικοί ἐν προκειμένῳ πόροι εἶναι τό κεφάλαιον, τό ὑδροδυναμικόν τῆς χώρας και τά λιγνιτικά κοιτάσματα. Τό κόστος παντός προσιθεμένου κεφαλαίου εἶναι σημαντικῶς ὑψηλότερον του μέσου κόστους του συνόλου του μέχρι σήμεραν χρησιμοποιουμένου κεφαλαίου, ἀπόδειξις δέ τούτου εἶναι τό κόστος τῆς προσελλήσεως νέων κεφαλαίων ἐκ δημοσίας ἐγγραφῆς, ὡς εἰς τήν πρόσφατον περίπτωσιν του τόσον διασημισθέντος ὁμολογιακοῦ δανείου τῆς ΔΕΗ 6 1/2%. Τό ποσοστόν τούτο ἡδύνατο ὑπό ἄλλην ἄποψιν νά θεωρηθῇ ὡς ἡ "ἀπόδοσις-στόχος" του καθαροῦ χρησιμοποιουμένου κεφαλαίου. Τό κόστος μελλοντικῆς ὑδροηλεκτρικῆς παραγωγῆς θά ἔπρεπε νά ἐκτιμηθῇ ἐν συναρτήσει μέ τās ὀλιγώτερον εὐνοϊκάς τοποθεσίας ὑδατοκινήτων τās ὁποίας θά ἀναγκασθῇ νά ἐκμεταλλευθῇ ἡ ΔΕΗ όταν τὰ ὑπάρχοντα ἔργα θά ἔχουν φθάσῃ εἰς ἠμεῖον πλήρους χρησιμοποιήσεώς των.

Ἀπό τῆς κλησιεωτέρας ἀπόψεως θμως, τὰ ἀκόλουθα στοιχεῖα ἀναφέρονται εἰς τό κόστος 4 νέων σταθμῶν παραγωγῆς. Τὰ στοιχεῖα ταῦτα δίδονται καθ' ὅσον ἀποτελοῦν ἕνα ὀδηγόν πρὸς ὕπολογισμόν του όριακοῦ κόστους παραγωγῆς του ἁμέσου μέλλοντος, ὡς τοιοῦτος δέ ἔχει πιθανῶς ἐπιπράσει τās ἀπό καιροῦ εἰς καιρόν γινομένης προσάσεις πρὸς τιμολογίων. Ἡ τοιαύτη θμως χρησιμοποίησις του δυνατοῦ νά ὀδηγήσῃ εἰς ἐσφαλμένα συμπεράσματα, ἡ δέ χρησιμοποίησις δαπανῶν μμονυμένων σταθμῶν παραγωγῆς διά τόν καθορισμόν τιμολογιακῶν τιμῶν, ἀποδοκιμάζεται τελείως.

2.8 Κόστος Νέων Σταθμῶν Παραγωγῆς

Τέσσερες μεγάλοι Σταθμοὶ παραγωγῆς, δύο ὑδροηλεκτρικοὶ καὶ δύο ἀτμοηλεκτρικοὶ, ἔχουν προγραμματισθῆ νά λειτουργήσουν κατὰ τὰ ἀμέσως προσεχῆ ἔτη. Ἡ ἀνάπτυξις τῆς παραγωγικῆς τῶν ἱκανότητος θά εἶναι βεβαίως βαθμιαία, μελετηθεῖσα καταλλήλως πρὸς ἔγκαιρον ἀντιμετώπισιν τῆς προβλεπομένης αὐξήσεως τῶν φορτίων μὲ ἱκανεῖς περιθώριον ἢ αὐξήσις τοῦ ἐπενδουθησομένου κεφαλαίου θά εἶναι ἀνάλογος. Ἐκ τούτου ἔπεται ὅτι καὶ τὰ σχετικὰ οἰκονομικὰ ἀποτελέσματα θά εἶναι βαθμιαία, ἐνῶ δὲ τὰ μακροπρόθεσμα ἀποτελέσματα θά εἶναι πλήρως ἐπιβεβλητὸν ὅσον ὅσον ἀφορᾷ τὰς ἀνά ΚW δαπάνας ἐπενδύσεως, ὅσον καὶ τὰς δαπάνας παροχῆς ἐνεργείας ἀνά ΚWh, θά παρέλθουν, ἐν τούτοις, ἀρκετὰ ἔτη μέχριτε ὅτου ὀλοκληρωθοῦν πλήρως τὰ ἀποτελέσματα. Ἐν τῷ μεταξύ δυνατὸν νά ἐπέλθουν ἀλλαγαὶ τινεὶς τροποποιήσασαι τὰ ἀποτελέσματα, ὡς λ.χ. αὐξήσις δαπανῶν εἰς ἄλλους τομεῖς.

Ἡ βραδύτης εἰς τὸν χρόνον τῆς πραγματοποιήσεως τῶν ἐκ τῶν νέων σταθμῶν παραγωγῆς ὑφελημάτων θά σημειωθῆ ἰδιαιτέρως διὰ τὰς δαπάνας σχετικὰς μὲ τὰς ἐπενδύσεις. Ἀπὸ μίαν νέαν μεγάλην μονάδα παραγωγῆς δύναται νά προκύβῃ ἄμερον θελος ἐξ οἰκονομίας καυσίμων ἀλλὰ δὲν δύναται νά ἐπιφέρῃ αὐξήσιν τῶν ἰσοδῶν ἐκ μεγίστης ζητήσεως ἰσχύος παρὰ μόνον καθ' ὅ μῆτρον ὑπάρχει μεγαλυτέρα κατανάλωσις ἀναμενύουσα ἐξυπηρέτησιν. Ἀπαιτεῖται χρόνος διὰ τὴν πραγματοποίησιν τῶν ἀνωτέρω, ἐνῶ ἐν τῷ μεταξύ πρέπει νά ἀντιμετωπισθοῦν πλήρως αἱ σχετικαὶ μὲ τὸ κεφάλαιον δαπάναι. Ἐκ τούτου ἔπεται ὅτι, ἐνῶ ἕκαστος τῶν νέων Σταθμῶν ἐπιφέρει βεβαίως βελτιώσιν τοῦ κόστους ἀνά μονάδα παραγωγῆς ἐνεργείας ἐν συγκρίσει μὲ τὸ τῶν ὑφισταμένων ἔγκαταστάσεων, ἡ ἐπίδρασις τῶν δὲν πρόκειται νά εἶναι οὔτε ἀποτομος οὔτε ἐντυπωσιακῆ. Δὲν θά ἐπέλθῃ αἰφνιδία μείωσις τῶν δαπανῶν καθ' οἰονόηποτε ἔτος, τὸ περισσότερο δὲ τὸ ὁποῖον δύναται τις νά ἀναμένῃ εἶναι μία μικρὰ βαθμιαία βελτιώσις.

Εἶναι ἀνάγκη νά διατυπωθοῦν αὐταὶ αἱ προειδοποιήσεις καθ' ὅσον ἐν ὄψει τῶν ἤδη πραγματοποιημένων εὐρέων ἐπενδύσεων καὶ τῶν εὐνοϊκῶν οἰκονομικῶν χαρακτηριστικῶν τῶν νέων Σταθμῶν παραγωγῆς, φυσικὸν εἶναι νά δημιουργοῦνται προσδοκίαι δι' ἐντυπωσιακὰς μειώσεις εἰς τὰ τιμολόγια ἠλεκτρικῆς ἐνεργείας. Ἐν ὄψει ὅμως τῶν γενικῶν τάσεων τῶν τιμῶν καὶ ἐν μέρει τοῦ σχεδόν παγκοσμίου παρατηρουμένου νομισματικῶν κλιθωρισμοῦ, ὀδὸν νά θεωρηθῆ ὡς μέγα κατόρθωμα καὶ ἴσως τὸ μόνον τὸ ὁποῖον δύναται νά ἀναμένεται ἐν προκειμένῳ).

έάν διά τής έγκαίρου περαιώσεως τών νέων σταθμών κατορθωθή νά άπο-
φραχθῆ οιάδήποτε αύξησεις τιμολογίου καί έάν ό μίσος καταναλωτής
έξακολουθῆ νά πληρώνη διά τό ρεῦμα του όχι περισσότερο άφ'ότι
έπλήρωνε λόγου χάριν πρό 10 έτών.

Δεδομένου ότι οι νέοι Σταθμοί πρόκειται νά άνεγερθούν
καί τεθούν έν λειτουργία βαθμιαίως καί ή έκμετάλλευσίς των νά
ένταχῆ εΐς τό όλον Έθνικόν Σύστημα, τά οικονομικά των άποτε-
λέσματα όύναται νά έκτιμηθούν μόνον άφού ένσωματωθούν αΐ δαπά-
ναι των καί ή παραγωγή των εΐς τάς του όλου Συστήματος άπό Έτους
εΐς Έτος. Όταν κάμη τις αύτήν τήν έκτίμησιν (λ.χ. εΐς τάς δεκα-
ετείς προβλέψεις) τά άποτελέσματα εΐναι πολύ διαφορετικά άπό τά
έπί μέρους δι' Έκαστον τών Σταθμών προκύπτοντα.

Πρός άπόδειξιν τούτου, κατεγράφησαν αΐ προβλεπόμεναι δα-
πάναι έκμεταλλεύσεως χωριστά δι' Έκαστον τών έτών 1963 μέχρι 1972,
δι' Έκαστον δε Έτος προσεΐθη Ένα 10% του κόστους τών έγκαταστά-
σεων αΐτινες προβλέπονται νά χρησιμοποιηθούν κατά τό Έτος τούτο.
Τό ποσοστόν τούτο έλήφθη έν εΐδει θεωρητικού ποσοστού διά τάς
έπιβαρύνσεις κεφαλαίου. Τό συνολικόν ποσόν διηρέθη κατόπιν διά
τής κατά τό Έτος εκείνο κωληθείσης ένεργείας προς τόν σκοπόν όπως
τεθούν αΐ κατά προσέγγισιν άνά kWh δαπάναι έπί συγκριτικής βάσεως.
Τό άποτέλεσμα κατέδειξε πτώσιν κατά μίσον όρον, 7 1/2 περίπου καθ'
Έκαστον τών 4 έτών άπό τό 1962 μέχρι τό 1966. (Συνολική μείωσις
26 1/2%). Κατά τά υπόλοιπα 6 Έτη (1966 μέχρι 1972) τό ποσοστόν
ένυμάνθη, χωρίς όμως νά δείξη σαφή τάσιν εΐτε προς τά άνω εΐτε
προς τά κάτω. Έν όλίγοις, άν καί ή συνολική βελτίωσις εΐναι λαν-
σημαντική, αύτη έκτελείται όμως εΐς άρκετά Έτη καί έπομένως εΐς
ούδέν σημεΐον παρουσιάζει τι τό θεαματικόν ή τό έντυπωσιακόν.

Πίναξ 2

Δαπάναι εΐς τους Έσσαρας Νέους Σταθμούς Παραγωγής

Εΐς τόν άκόλουθον πίνακα γίνεται χρῆσις τών προϋπολογισμών
κόστους τών περιεχομένων εΐς τό "Σημεΐωμα περί τών Νέων Βιομηχανικών
Τιμολογίων" τό όποϊον συνετάγη κατά τόν Άπρίλιον του 1963. Η συνο-
λική παραγωγή εκ τών Σταθμών Καστρακίου καί Κρεμασιών έμειώθη προ-
σαρμοσθεΐσα προς τά κλέον πρόσφατα διαθέσιμα στοιχεία, μία κέμπτη
δε στήλη προσεΐθη διά τήν τελικήν ψδσιν του Σταθμού Κρεμασιών:

	Καστράκι	Κρεμασιά	Πτολεμαΐς II & III	Μεγαλόπολις I & II	Κρεμασιά Τελική φάσις
	ΥΗ	ΥΗ	ΑΗ	ΑΗ	ΥΗ
Εγκατεστημένη Ισχύς MW	240	400	250	250	500
Μέση έτησία παραγωγή ένεργειας 10 ⁶ KWH	861	1 540	1 800	1 800	1 570
Συντελεστής φορτίσως Εταθμού (2)-(1) X 8760%	40.9	43.9	82.3	82.3	35.9
Δεία κτήσως 10 ⁶ \$	52.6	72.66	47.33	41.33	78.23
Διάρκεια ζωής δι' άποσβέ- σως - Ξτη	65	65	33	33	65
Αντιστοιχων χρεωλύσιον -%	0.139	0.139	1.027	1.027	0.139
Τόκος πρὸς 6% + Άσφα- λισις %	6.10	6.10	6.20	6.20	6.10
Συνολικὰς Έπιβαρύνσεις (6) + (7) %	6.239	6.239	7.227	7.227	6.239
Ετήσιαι έπιβαρύνσεις κεφαλαίου %	3.282	4.533	3.42	2.987	
Εχμετάλλευσις κατ' Συντήρησις 10 ⁶ \$	0.19	0.22	0.71	0.62	
Καύσιμα 2.8 ή 3.0 X (2) 10 ⁶ \$			5.04	5.40	
Εύνολον (9) Έως (11) 10 ⁶ \$	3.472	4.753	9.17	9.007	
Μέσον κόστος (12) X 1.09X3 (2) λεπτά/KWH	13.2	10.1	16.7	16.4	

Σημειώσεις επί των ανωτέρω

2. Οί σχετικοί προϋπολογισμοί διμiloῦν περί ἔτησίαις "παραγωγμένης" ἐνεργείας καὶ δὲν εἶναι σαφές ἐάν ἐγένετο καμμία ἀφαίρεσις δι' ἐνέργειαν καταναλισκομένην πρὸς ἰδίαν χρῆσιν τοῦ Σταθμοῦ. Εἰς τὴν περίπτωσιν τῶν ἀτμοηλεκτρικῶν Σταθμῶν ἡ κατανάλωσις αὕτη εἶναι δυνατόν νά ἀποτελῇ ἄρκετὰ σημαντικὸν ποσοστὸν.
6. Πίνακες χρεωλυτοῦ βασιζομένου ἐπὶ τόκου πρὸς 6% καὶ ἔτηοῦ συνθετικοῦ τοιοῦτου.
7. * Ἀσφάλισις πρὸς 0.1% διὰ τοῦς ὑδροηλεκτρικοὺς σταθμοὺς καὶ 0.2% διὰ τοῦς ἀτμοηλεκτρικοὺς.
10. * Ἀτμοηλεκτρικά, πρὸς 1.5% τῆς ἀξίας κτήσεως.
11. Κόστος λιγνίτου 42 ἀρχ./τόνος Εἰδικὴ κατανάλωσις 2ΚG/ΚWΗ. Κόστος = $42/30 \text{ \$}$ κατὰ τόννον $\times 2 = 2.8 \text{ MILLS/KWΗ}$ εἰς Πτολεμαῖδα. Διὰ τὴν Μεγαλόπολιν λαμβάνεται ὡς βάσις ἡ τιμὴ τῶν 3 MILLS, συμπεριλαμβανομένης τῆς δαπάνης προξηράνσεως.
13. Προσθέσατε 9% διὰ τὴν διασύνδεσιν καὶ πολλαπλασιάσατε ἐπὶ 3000 (λεπτά ἀνά Δολλάριον).

Δέον νά τονισθῇ βεὶ ἐκάστη στήλη τοῦ ὡς ἀνωτέρω πίνακος ἀντιπροσωπεύει ἀπλῶς τὸ κόστος εἰς τὸ ὅποιον ἕνας ὠριμὸς Σταθμὸς θά ἠδύνατο νά παράσχη εἰς τὸ δίκτυον τὴν μεγίστην ἔτησίαν παραγωγὴν τοῦ ἐνεργείας ὅταν ἐργάζεται βάσει τοῦ ἰδίου τοῦ "ἰδανικοῦ" συντελεστοῦ φορτίου. Δὲν ὑπάρχει ὀδηγὸς ὁ ὅποιος νά δίδῃ τὸ κόστος ταυτοχρόνου ἐκμεταλλεύσεως τοῦ ἐν προκειμένῳ Σταθμοῦ μετ' ἄλλων Σταθμῶν ὑπὸ πραγμαγματικῆς συνθήκας λειτουργίας ἢ συνεπάγεται ἡ ἀντιμετώπισις τοῦ συνολικοῦ φορτίου τοῦ Ἑθνικοῦ Συστήματος. Αὐτὰ ὅθεν τὰ χωριστὰ δι' ἕκαστον Σταθμὸν στοιχεῖα κόστους δὲν ἐχρησιμοποιήθησαν εἰς τὴν κατάρτισιν τῶν τύπων ὑπολογισμοῦ κόστους. Οἱ ἐν λόγῳ τύποι, ὡς καὶ τὸ δεκαετές σχετικὸν πρόγραμμα, βασίζονται ἐπὶ τῶν πραγματικῶν συνθηκῶν ἐκμεταλλεύσεως τοῦ διασυνδεδεμένου Συστήματος, καὶ οὐχὶ ἐπὶ τῆς ὑποθέσεως λειτουργίας μεμονωμένων σταθμῶν παραγωγῆς. Χρησιμοποιοῦνται ἐπίσης εἰς αὐτὰ διαφορετικαὶ προὑποθέσεις σχετικῶς πρὸς τὸν τόκον ἢ τὴν ἀπόδοσιν τοῦ κεφαλαίου, ὅσον ἀφορᾷ δὲ τὴν πρόβλεψιν δι' ἀπόδωσειν, ἀντὶ τοῦ χρεωλυτικοῦ ὑπολογισμοῦ, χρησιμοποιεῖται ἡ μέθοδος τῆς εὐθείας γραμμῆς, ἡ ὅποια ἐφαρμόζεται καὶ εἰς τοὺς λογαριασμοὺς τῆς ΔΕΗ.

3. ΣΧΕΔΙΟΝ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΟΥ ΤΙΜΟΛΟΓΙΟΥ
ΣΥΓΓΡΑΣΕΙΣ ΑΝΑΦΟΡΙΚΕΣ ΜΕ ΤΑΣ ΠΑΡΟΧΑΣ
ΕΝΕΡΓΕΙΑΣ ΕΙΣ ΜΕΓΑΛΗΝ ΚΛΙΜΑΚΑ ("Α")

3.1 Λόγοι δι' οὓς ὑποδεικνύεται τὸ εἰδικόν
Τιμολόγιον

Πρὸ τῆς ἐκπονήσεως τῆς μελέτης ἐνδὸς τιμολογίου ἀφορῶντος τὰς παροχὰς εἰς μεγάλους καταναλωτὰς - λ.χ. ἐκείνους τῶν ὁκοίων αἱ ζητήσεις ὑπερβαίνουν τὰ 1 ἢ 2 MW - εἶναι σκόπιμον νὰ ληφθοῦν ὑπ' ὄψιν οἱ λόγοι, διὰ τοὺς ὁποίους καθίσταται ἀπαραίτητον ἓν εἰδικόν τιμολόγιον. Ὁ κύριος λόγος εἶναι ἡ διαφορά τῶν δαπανῶν παροχῆς εἰς τὰ σημεῖα Α καὶ Β τοῦ συστήματος ὡς ἐμφαίνεται εἰς τὸ διάγραμμα (Βίκ. 1, σελ. 29 τῆς Προκαταρκτικῆς Ἐκθέσεως). Παρατηρεῖται ὅτι οἱ καταναλωταὶ οἱ τροφοδοτούμενοι εἰς τὸ σημεῖον "Β" χρησιμοποιοῦν ἀπὸ κοινοῦ μετὰ τῶν καταναλωτῶν "Α" τὸ σύστημα παραγωγῆς καὶ διασυνδέσεως καὶ ὅτι ἐπίσης προκαλοῦν τὴν ἀνάγκην προβλέψεως προσθέτων ἐγκαταστάσεων μεταφορᾶς δι' ὑψηλῆς τάσεως.

Εὐγκεκριμένως, ἡ δαπάνη τροφοδοτήσεως ἐνδὸς καταναλωτοῦ τῶν 5 MW εἶναι μικρότερα τῆς δαπάνης τροφοδοτήσεως ὅσα καταναλωτῶν τῆς τάσεως τῶν 500 KW ἐκαστου, ἔστω καὶ ἐὰν αἱ συνολικαὶ ζητήσεις καὶ καταναλώσεις εἶναι αἱ αὐταὶ καὶ εἰς τὰς ὁδο περιπτώσεις. Ἡ δευτέρα ἐκ τῶν ὁδο τοῦτων κατηγοριῶν καταναλωτῶν, διὰ καθαρῶς γεωγραφικούς λόγους καὶ μόνον - διότι εἶναι κατεστημένοι καὶ ὄχι συγκεντρωμένοι εἰς ἓν σημεῖον - θ' ἀπαιτήσουν περισσότερο χιλιόμετρα γραμμῶν ΥΤ, περισσότερο ὑποσταθμοὺς, κλπ. Ἐπάρχουν ἐπίσης καὶ αἱ ἀποκαλούμεναι "οἰκονομίαι μεγέθους", δηλαδὴ ὅτι, λόγου χάριν, εἰς μεγάλος μετασχηματιστῆς καὶ εἰς μεγάλος ὑποσταθμὸς στοιχίζουσι εὐθηνότερον κατὰ κίλοβατῶραν ἀπὸ ἓνα μικρόν.

Ὁ πρόσθετος ἐξοπλισμὸς ὅστις θὰ ἀπαιτηθῆ διὰ τὴν τροφοδοσίαν τῶν μικρῶν καταναλωτῶν θὰ συνεπέγεται καὶ πρόσθετον ἐπιβάρυνσιν τοῦ κεφαλαίου, πρόσθετους δαπάνας ἐκμεταλλεύσεως καὶ συντηρήσεως ὡς καὶ ἀπωλείας. Συνεπῶς θὰ σημειωθῆ ἐλαφρῶς αὐξήσις τόσον εἰς τὸ κόστος τῆς συνιστώσης ἐνεργείας ὅσον καὶ εἰς τὴν συνιστώσαν ἰσχύος.

"Ετερον σημείον είναι τὸ γεγονός ὅτι γενικῶς (μολονότι ὑπάρχουν καὶ ἐξαιρέσεις) οἱ μικροὶ καταναλωταὶ προτιμοῦν νὰ τροφοδοτοῦνται μὲ ρεῦμα χαμηλοτάρας τάσεως καὶ ὡς ἐκ τούτου εἶναι δυνατόν νὰ παραστῇ ἀνάγκη προσθήκης ἐγκαταστάσεων μετασχηματισμοῦ δι' ὑποβιβασμοῦ τῆς τάσεως. Ἐπὶ παραδείγματι, διὰ νὰ πάρωμεν μίαν ἀκρίαν περιήρωσιν, τὸ ἐργοστάσιον Ἄλουμινοῦ πρόκειται νὰ τροφοδοτῆται μὲ τάσιν 63 KV. Καταναλωταὶ τῶν 5 ἢ 10 MW, τροφοδοτοῦνται συνήθως μὲ 22 KV εἰς τὴν περιοχὴν Πρωτεύουσας ἢ 15 KV εἰς τὰς Ἐπαρχίας. Ἐξ ἄλλου οἱ κάτω τοῦ 1 MW καταναλωταὶ - οἱ ἐγκατεστημένοι εἰς τὴν περιοχὴν Πρωτεύουσας - δύνανται νὰ τροφοδοτοῦνται μὲ τάσιν 6,6 KV μόνον.

"Ἄρασαι αἱ ὡς ἂν διαφοραὶ κόστους ἔχουν - ἐν τῷ μέτρῳ τοῦ δυνατοῦ - ὑπολογισθῆ εἰς τοὺς τύπους Α καὶ Β τῆς κοστολογῆσεως τῆς ἠλεκτρικῆς ἐνεργείας, οἱ ὅποιοι διετυπώθησαν εἰς τὴν Προκαταρκτικὴν Ἐκθεσίον καὶ ἐπανεξετάζονται διὰ τῆς παρούσης. Αἱ διαφοραὶ αὗται ἀποτελοῦν τὸν κυριώτερον λόγον καθιερώσεως κεχωρισμένων τιμολογίων "Α" καὶ "Β".

Πέραν ὅμως τῶν ζητημάτων κόστους ὑπάρχουν καὶ ζητήματα ἐμπορικῆς φύσεως. Εἶναι δυνατόν εἰς τὴν περίπτωσιν βιομηχανιῶν αἰτίνας χρησιμοποιοῦν τὸν ἠλεκτρισμὸν εἰς μεγάλην κλίμακα δι' ἐπεξεργασίαν προϊόντων, καμίνους, κλπ., τὸ κόστος τοῦ ἠλεκτρισμοῦ νὰ ἀποβῇ σημαντικὸν κοινὸν τῶν ἀπανῶν τῶν καὶ νὰ ἀνέλθῃ μέχρι 10% ἢ καὶ περισσότερο τοῦ κόστους τοῦ προϊόντος τῶν. Ἐξ ἄλλου, εἰς τὴν περίπτωσιν βιομηχανιῶν χρησιμοποιουμένων ἠλεκτρισμὸν κυρίως ὡς κινητήριον δυνάμιν, ὁ λογαριασμὸς καταναλώσεως ἠλεκτρισμοῦ θὰ ἀνέλθῃ εἰς ὀλιγώτερον τῶν 5% τοῦ συνόλου τῶν ἀπανῶν τῶν. Εἰς τὴν πρώτην περίπτωσιν ἡ τιμὴ τῆς ἠλεκτρικῆς ἐνεργείας δυνατόν νὰ ἀποβῇ ἀποφασιστικὸς παράγων διὰ τὸ εἶν καὶ ποῦ θὰ ἱδρυθῇ ἡ βιομηχανία, τὸ γεγονός δὲ ὅτι τοιαῦτα φορτία εἶναι δυνατόν νὰ ἐμπέσουν εἰς τὴν ὁμάδα τῶν καταναλώσεων μεγάλων μεγεθῶν ἀποτελεῖ λόγον διατηρήσεως τοῦ τιμολογίου παροχῆς εἰς τὸ σημείον "Α" ὅσον τὸ δυνατόν χαμηλότερον.

3.2 Δαπάναι Καταναλωτοῦ

Αἱ διαφοραὶ εἰς τὸ κόστος ἀνά κιλοβάττ καὶ ἀνά κιλοβατ-τώραν αἰτίνας προκύπτουν κατὰ τὴν τροφοδότησιν πελατῶν τῆς τάξεως τῶν 500 KW καὶ τῆς τάξεως τῶν 5000 KW καὶ αἱ ὅποια καθιστοῦν ἀπαραίτητον τὴν δημιουργίαν διαφορετικῶν τιμολογίων, διαπιστοῦνται

έπίσης εἰς μικροτέραν κλίμακα καὶ μεταξύ καταναλωτῶν ὑπαγομένων εἰς τὸ αὐτὸ τιμολόγιον. Ἐπὶ πλέον τῶν διαφορῶν τῶν προκυπτουσῶν λόγῳ "Οἰκονομιῶν Μεγέθους" ὑπάρχουν καὶ ὠρισμένοι ἄλλαι εἰδικαὶ δαπάναι καταναλωτοῦ (ἢ κατὰ κεφαλὴν), ἀνεξάρτητοι τοῦ μεγέθους τοῦ καταναλωτοῦ. Ἐκαστος καταναλωτῆς ὀφείλει νὰ ἔχη ἴδιον μετρητήν, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον συνεπάγεται καταμετρήσεις, ἐκδόσιν τῶν λογαριασμῶν καὶ εἰσπραξιν αὐτῶν. Ὄφείλει νὰ ἔχη ἴδιαν παροχέ- τισιν ἀπὸ τὸ δίκτυον, αἱ δαπάναι τῆς ὁποίας εἶναι κατὰ μέγα με- ρος ἀνεξάρτητοι τοῦ μεγέθους τοῦ φορτίου.

Τοῦτο δὲν σημαίνει ὅτι ἕκαστος καταναλωτῆς ἠλεκτρικῆς ἐνεργείας, εἴτε μεγάλος εἴτε μικρός, βαρύνεται διὰ τῶν αὐτῶν "δα- πανῶν καταναλωτοῦ". Προφανῶς, αἱ δαπάναι μετρήσεως, ἐκδόσεως λογαριασμῶν καὶ παροχέτευσας αἱ βαρύνονται τὸν μεγάλον κατανα- λωτὴν βιομηχανικοῦ διημεροῦς τιμολογίου εἶναι μεγαλύτερα τῶν δαπανῶν τοῦ μικροῦ καταναλωτοῦ οἰκιακῆς χρήσεως. Δηλαδή εἰς ἕκά- στην ὁμάδα τιμολογίων ὑπάρχει ἓνα κατὰ προσέγγισιν σταθερὸν ποσοδὸν ὅπερ ὅσον νὰ εἰσπραττεται μηνιαίως ἢ ἔτησίως ἀπὸ ἕκαστον καταναλωτὴν διὰ τὴν κλιμακίαν δαπανῶν ἀνεξαρτήτων τῶν ζητήσεων ἰσχύος ἢ κατανα- λώσεων ἠλεκτρικῆς ἐνεργείας.

Ἐπὶ τῶν δύο τρόποι εἰσπράξεως τῶν δαπανῶν καταναλωτοῦ ἐντός τῶν κλιμακίων ἑνὸς ἐνιαυτοῦ τιμολογίου. Ὁ πρῶτος εἶναι ἡ ἐπιβολὴ ἑνὸς ἐλαχίστου ὀρίου εἰσπρακτικῆς ἀσχέτως καταναλώσεως ἢ μὴ ἠλεκτρισμοῦ. Ὁ δεῦτερος εἶναι ἡ καθιέρωσις μιᾶς πρώτης βαθμί- δος εἰς τὸ τιμολόγιον (ἢ εἰς τὴν χρέωσιν τῆς κλιμακίωσας ἐντός τοῦ τιμολογίου) με ὑψηλοτέραν τιμὴν ἀπὸ τὸ ἐπόμενον ἢ τὰ ἐπόμενα κλιμα- κία. Ἀπὸ τεχνικῆς ἀπόψεως ἡ δευτέρα μέθοδος εἶναι προτιμωτέρα κα- θότι ἀφ' ἑνὸς μὲν δὲν ἐνθαρρύνει τὴν σπατάλην καὶ ἀφ' ἑτέρου δὲν προ- καλεῖ ἐπικρίσεις περὶ "πληρωμῆς ἀνευ ἔξυπρητήσεως τινοῦ τοῦ πελάτου. Ἐξ ἄλλου ὅμως, αὕτη δὲν ἐξασφαλίζει τὸ ὄρθον ἕσοδον ἐπὶ τῶν πολλῶ μικρῶν καταναλώσεων ἢ τῶν καταναλώσεων "Μηδέν". Ἰδεώδης εἶναι συνεπῶς ἡ χρησιμοποίησις καὶ τῶν δύο μεθόδων.

Ἐφ' ὅσον, ὡς ἀπεδείχθη, αἱ "δαπάναι καταναλωτοῦ" ἀποτελοῦν μικρὸν τμήμα τῆς διαφορᾶς κόστους τῆς ὑφισταμένης μεταξύ τῶν ση- μείων παροχῆς ἠλεκτρικῆς ἐνεργείας "Α" καὶ "Β" καὶ ἐφ' ὅσον αὗται δύνανται νὰ καλυφθοῦν εἰς τὸ ἐνιαῖον τιμολόγιον διὰ τῆς μεθόδου τῶν διαφορετικῶν κλιμακίων τιμῆς, δύναται νὰ θεωρηθῆ ὅτι κατ' ἐπι- κτασιν τῆς ἀρχῆς περὶ κλιμακίωσας τιμολογήσεως θὰ καθίστατο ἐφικτὸν ὅπως τὸ ἐνιαῖον τιμολόγιον χρησιμοποιῆται διὰ τοὺς πελάτας τοῦς τροφοδοτουμένους τῶσον εἰς τὸ σημεῖον "Α" ὅσον καὶ εἰς τὸ σημεῖον "Β".

Γενικῶς αὐτό εὐσταθεῖ, ὠρισμένοι δὲ ἐπιχειρήσεις ἐχρησιμοποίησαν ἐνιαῖον τιμολόγιον μὲ πολλὰς κλίμακας ἀνταποκρινόμενας ἕκαστη εἰς οἰονδήποτε καταναλωτὴν ἀπὸ 100 KW καὶ ἄνω. Θὰ προκύβουν δύο δυσκολαὶ ἐὰν ἀκολουθηθῇ παρομοία τακτικὴ κατὰ τὸ παρὸν στάδιον. Ἐν πρώτοις, ἡ σχέση μετὰ τῶν δύο τμημάτων ἢ ὅποια τυγχάνει ὀρθῇ διὰ τὸ τιμολόγιον "Α" ὅθεν εἶναι ἡ καλύτερα διὰ τὸ τιμολόγιον "Β" λόγῳ τοῦ ἀναφερομένου κειτέρω "διαφορικοῦ ἑτεροχρονισμοῦ". Δεύτερον, ἐνῷ ἡ ὁδὸς διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ τιμολογίου "Α" εἶναι οὐσιαστικῶς ἔλευθερα, δευτέροντος ὅτι ὅθεν ἀντικαθιστᾷ ἤδη ὑφιστάμενον τιμολόγιον, ὅθεν συμβαίνει τὸ αὐτὸ μὲ τὸ τιμολόγιον "Β". Τοῦτο πρέπει νὰ ἀντικαταστήσῃ εἰς ὑφιστάμενα τιμολόγια καὶ πρέπει, συνεπῶς, νὰ ληφθοῦν ὑπ' ὄψιν αἱ ἐπικρατοῦσαι σήμερον συνήθειαι καὶ νὰ ληφθῇ μέριμνα διὰ τὴν ἀποφυγὴν ἀνωμαλιῶν κατὰ τὴν ἀλλαγὴν.

3.3 Διαχωριστικὴ Γραμμὴ

Ἐνῷ ἡ διάκρισις τῆς ὑφισταμένης διαφορᾶς μετὰ τῶν δαπανῶν παροχῆς εἰς τὸ σημεῖον "Α" καὶ τῶν εἰς τὸ σημεῖον "Β" εἶναι εὐκόλος ἐὰν ληφθοῦν δύο μάλλον ἀκραφαὶ περιπτώσεις, ὡς αἱ τῶν 500 KW καὶ 5 MW, ἡ χάραξαι, ἐν τοῦτοις τῆς ἀκριβοῦς διαχωριστικῆς γραμμῆς εἶναι ὀλιγώτερον ὀρατῆ. Ὅπουδήποτε καὶ ἐὰν ἤθελεν τοποθετηθῇ αὕτη, θὰ ὑπάρξουν πάντοτε καταναλωταὶ ἐπ' ἀμφοτέρων τῶν πλευρῶν αὐτῆς τῶν ὁποίων τὰ χαρακτηριστικὰ σχεδὸν ὅθεν διαφέρουν.

Πράγματι, κλειστοὶ τῶν εἰς τὰ προηγουμένα ἐδάφια ἀναφερθεισῶν διαφορῶν εἶναι ποσοτικαὶ καὶ ὄχι ποιοτικαὶ καὶ συμφέρουσιν. Ἡ μὴ σαφὴς διάκρισις εὐρίσκειται εἰς τὴν ἐκτὴν τῆς παροχῆς, ἣτις ὅμως, ὅθεν δύναται νὰ χρησιμεύσῃ ὡς ἀσφαλὴς ὁδηγός.

Ἐλέχθη ὅτι εἰς τὴν ἐπιτήθειαν τῆς Ἑλλάδος εἰς φυσικὸς διαχωρισμὸς προκύπτει εἰς τὰ 1000 KW, καὶ ὅτι δύναται νὰ γίνῃ μὴ σαφὴς διάκρισις μετὰ τῶν καταναλωτῶν τῶν κειμένων ἐκατέρωθεν τοῦ ἐν λόγῳ μεγέθους. Καὶ νὰ μὲν τοῦτο εὐσταθεῖ ἐπὶ τοῦ παρόντος, ἀλλὰ ὅθεν εἶναι δυνατὸν νὰ γίνῃ ἀποδεκτὸν ὅτι θὰ ἰσχύῃ καὶ εἰς τὸ μέλλον. Πράγματι, ἐὰν εἰς τὸ σημεῖον αὐτὸ χαραχθῇ ἡ διαχωριστικὴ γραμμὴ, ἀργά ἢ γρηγορά θὰ παρουσιασθοῦν κελᾶται ἔχοντες καταναλωτὴν περὶ τὰ 950 KW καὶ ἄλλοι περὶ τὰ 1050 KW, αἱ ἀντίστοιχοι συνθήκαι τροφοδοτήσεως τῶν ὁποίων θὰ παρουσιάξουν μεγάλαν ὁμοιότητα.

Ἐφ' ὅσον ὅθεν εἶναι δυνατὸν νὰ ὑπάρξουν χωριστὰ τιμολόγια τὰ ὅποια νὰ εἶναι ἰσοδύναμα διὰ κάθε περιπτῶσιν, ὅσον νὰ εὐρεθῇ κάποια μέση λύσις. Ἡ καλύτερα λύσις συνεπῶς θὰ ἦτο νὰ καθιερωθῇ

τό, διά μεγάλα μεγέθη καταναλώσεως, τιμολόγιον "Α" διά φορτία τῶν 5-20 KW, λ.χ. μέ συντελεστῆς φορτίου τῆς τάξεως τῶν 60% καί 90% καί τό χαμηλότερον τιμολόγιον "Β" διά καταναλωτῆς τῶν 500 KW μέ χαμηλότερον συντελεστήν φορτίου. Ἐνόδημοσαι καταστάσεις θά ἤδύναντο, οὕτω νά ἀντιμετωπισθοῦν καταλλήλως δι' ἀναλογῶν βαθμίδων εἰς ἀμφότερα τά τιμολόγια.

Κατά τόν καθορισμόν τῶν ὡς ἄνω βαθμίδων εἶναι οὐσιώδες νά ἐξουδετερωθῆ ἀπότομος μεταπήδησις ἢ ἔλλειψις συνεχεύας κατά τήν μετάβασιν ἀπό τοῦ ἑνός τιμολογίου εἰς τό ἄλλο. Εἶναι δέ τοῦτο σημαντικόν διὰ λόγους ἴσης μεταχειρίσεως διότι εἶναι ἀδύνατον νά δικαιολογηθῆ μία σημαντικῆ διαφορά εἰς τήν τιμήν ἔναντι ἀσημάντων διαφορῶν εἰς τόν τρόπον ἐξυπηρετήσεως τοῦ καταναλωτοῦ. Εἶναι δέ σημαντικόν καί δι' οἰκονομικοῦς λόγους, διότι προκειμένου νά ληφθῆ μία ἀπόφασις μέ σχετικῶς αὐθαίρετα δεδομένα περί κατατάξεως ἑνός καταναλωτοῦ εἰς τό ἕν, ἢ τό ἄλλο τιμολόγιον, αἱ χρηματικά διαφοράς δέον νά περιορισθοῦν εἰς τό ἐλάχιστον δυνατόν. Προτιμώτερον θά ἦτο τό ὅσο τιμολόγια νά ἐνοποιοῦντο εἰς ἅ σημεῖα συμπέτουν, πρός πρόληψιν τυχόν ἀνεμαλιῶν καί δυσχερειῶν.

Ἡ ἰδέωθις περίπτωσις θά ἦτο τά ὅσο τιμολόγια νά παρουσιάζουν μίαν ἀδιέκοκτον κλιμάκωσιν περιλαμβάνουσαν ὅλας τῆς διαβαθμίσεις μεταξύ 100 KW καί 100 MW. Εἰς ἕκαστον σημεῖον θά ἔπρεπε νά ὑπῆρχον προσηποθέσεις ἐνθαρηννοῦσαι τήν αὔξησιν τῆς καταναλώσεως ἢ τοῦ συντελεστοῦ φορτίου, αἵτινες ὅμως δέον νά μή περιερίζωνται εἰς μερικά εἰδικά μόνον σημεῖα ἀλλά νά ἐκτελεθῶνται καθ' ὅλον τό μήκος τῆς κλιμάκου.

3.4 Ἐχέδιον Διμεροῦς Τιμολογίου

Ἡ βῆσις διά τό ἐν ἐπικεφαλίδι σχέδιον εἶναι ὁ τύπος τοῦ εἰς ὄσο μέρη διακρινομένου κόστους. Οὗτος ὅμως δέν εἶναι καί τό ἄπαν αὐτοῦ. Ὡς ἐκ τούτου δέον νά ρυθμισθοῦν καί τινες ἄλλοι παράγοντες, εἰδικώτερον δέ ὁ τοῦ ἔτεροχρονισμοῦ, ὁ τοῦ διαφορικοῦ ἔτεροχρονισμοῦ καί ὁ τοῦ τῶν "δαπανῶν καταναλωτοῦ".

Ὅσον ἀφορᾷ τόν ἔτεροχρονισμόν, ἐάν ὑπάρχουν 100 καταναλωταί ἐξυπηρετούμενοι βάσει τοῦ διμεροῦς τιμολογίου, εἶναι μᾶλλον ἀπῆθανον αἱ μέγισται ζητήσεις αὐτῶν νά συμπέσωσιν τήν αὐτήν στιγμήν ἢ καί ἐντός τοῦ αὐτοῦ ἡμῆρου. Κατ' ἀκολουθεῖσαν ἐάν ἡ χρέωσις ἐκάστου καταναλωτοῦ διά ζήτησιν ἰσχύος ἤθελε γίνεαι συμφῶνως πρός τόν ἑξέον Κόστον τά συνολικά ἔσοδα τά ἀφορῶντα εἰς τήν "συνιστώσαν ἰσχύος" θά ὑπερέβαινον τῆς συνολικῆς δαπάνης τῆς σχετικῆς μέ τήν "συνιστώσαν

Ίσχυος". Πρὸς ἀντιστάθμισιν τῶν συνεπειῶν τοῦ περὶ οὗ ἕτεροχρονισμού, ὄσον ὅπως διαιρεθῆ τὸ κῶστος ζητήσεως ἰσχύος δι' ἑνὸς συντελεστοῦ ἕτεροχρονισμού διὰ νὰ καταλήξῃ κανεὶς εἰς ἕνα κατὰλληλον συντελεστήν τιμολογήσεως.

Εἶναι αὐτοδητὸν ὅτι, ἐάν ὁ συντελεστής φορτίου ἀπάντων τῶν καταναλωτῶν ἦτο 100% δὲν θὰ ἐτίθετο θέμα ἕτεροχρονισμού. Ὡσαύτως, δὲν θὰ προέκυπτε θέμα ἕτεροχρονισμού ἐάν ὑπῆρχε εἷς καὶ μόνον καταναλωτὴς εἰς ἕκαστην κατηγορίαν, μολονδὶ θὰ ἦδύνατο νὰ ὑπάρξῃ ἕτεροχρονισμὸς μεταξύ αὐτῆς ταύτης τῆς κατηγορίας καὶ ὁλοκλήρου τοῦ συστήματος.

Ἐκ τῶν προαναφερθέντων δύο ἀεδομένων προκύπτει ὅτι (α) ὅσον μεγαλύτερος εἶναι ὁ ἕτεροχρονισμὸς τόσον μικρότερος εἶναι ὁ συντελεστής φορτίου καὶ (β) ὅταν αὐξάνει ὁ ἀριθμὸς τῶν καταναλωτῶν αὐξάνει καὶ ὁ συντελεστής ἕτεροχρονισμού. Τὸ τελευταῖον τοῦτο θὰ ἔχῃ ἐλαχίστην ἐπίδρασιν καθὼς ὁ ἕτεροχρονισμὸς εἰς τὴν περίπτωσιν τῶν 1000 καταναλωτῶν εἶναι ὀλίγον μόνον μεγαλύτερος τοῦ τῶν 100 καταναλωτῶν.

Ἐκ τῶν ἄς ἀνωτέρω ἐκτεθέντων συνάγεται ὅτι ὁ συντελεστής ἕτεροχρονισμού εἰς τὴν περίπτωσιν τῶν καταναλωτῶν "Α" θὰ εἶναι μικρότερος τοῦ τῶν καταναλωτῶν "Β", ἐφ' ὅσον οὗτοι θὰ εἶναι ὀλιγώτεροι, γενικῶς δέ, θὰ ἔχουν οὗτοι ὑψηλοτέρους συντελεστὰς φορτίου. Εἰς τὴν παρούσῃσιν περίπτωσιν ὁ ἀριθμὸς 1.05 ἐχρησιμοποιήθη διὰ τοῦς "Α" καὶ 1.15 διὰ τοῦς "Β".

3.5 Διαφορικὸς Ἑτεροχρονισμὸς

Ἡ προαναφερθεῖσα ἀντιστάθμιση σχέσις μεταξύ τοῦ συντελεστοῦ φορτίου καὶ τοῦ συντελεστοῦ ἕτεροχρονισμού δὲν παρουσιάζεται μόνον μεταξύ τῶν καταναλωτῶν "Α" καὶ "Β", ἀλλ' ἐπίσης καὶ μεταξύ μεμονωμένων καταναλωτῶν εἰς ἀμφοτέρας τὰς ὁμάδας. Καταναλωτῆς τις μὲ κολύ χαμηλὸν συντελεστήν φορτίου, ἄς λ.χ. 5% ἢ 10% θὰ ἔχῃ πολὺ μεγάλον ἕτεροχρονισμόν ἐν συγκρίσει πρὸς ἄλλους καταναλωτὰς τῆς ἰδίας κατηγορίας. Ἐξ ἄλλου, ὅμως, εἶναι δυνατόν καταναλωταὶ τῶν ὁποίων οἱ συντελεσταὶ φορτίων κυμαίνονται μεταξύ 60% καὶ 90% νὰ ἔχουν πολὺ μικρὸν μόνον ἕτεροχρονισμόν μεταξύ των.

Ὁ τρόπος ἀντιμετωπίσεως τῶν ἰσοβαρῶσιν αὐτῶν περιπτώσεων τῶν καταναλωτῶν τῶν ὑπαγομένων εἰς τὸ αὐτὸ διμερές τιμολόγιον συνίσταται εἰς τὸ νὰ καθίστα τις τὰ δύο μέρη αὐτοῦ συγκλιόμενα. Τοῦτο ἐπιτυγχάνεται διὰ τῆς μειώσεως ἀφ' ἑνὸς τῆς

χρεώσεως ζητήσεως και της αύξησεως άρ'έτερου των τρεχουσών χρεώσεων ένεργείας εις τρόπον ώστε τα συνολικά έξοδα βάσει του μέσου συντελεστού φορτίου να παραμένουν τα αυτά. Οί Καταναλωταί των όποιων ό συντελεστής φορτίου είναι μεγαλύτερος του μέσου συντελεστού, θα έπιβαρύνωνται κατά τι περισσότερο από τους καταναλωτάς οίτινες ύπάγονται εις τό κανονικόν τιμολόγιον, ένψ οί έχοντες συντελεστήν φορτίου μικρότερον του μέσου τοιούτου θα καταβάλουν κατά τι όλιγώτερον. Δοθέντος ότι διά της προσαρμογής του τιμολογίου μάλλον άδικούνται οί καταναλωταί οί έχοντες λίαν ύψηλόν συντελεστήν φορτίου, καθιερούται συνήθως, προς άντισταθμίσειν, μία χαμηλότερα βαθμιά εις την χρέωσιν ένεργείας ύψηλοϋ συντελεστοϋ φορτίου.

Είς την προκειμένην περίπτωσην ό βαθμός προσαρμογής του τιμολογίου "Β" είναι μεγαλύτερος της του τιμολογίου "Α", εις αυτό όέ τό γεγονός έφείλεται κατά κύριον λόγον ή προκύπτουσα διαφορά άναλογιών - όηλαδή μεγαλύτερα σχέσεις της χρεώσεως ζητήσεως ίσχύος προς την τρέχουσαν χρέωσιν ένεργείας του τιμολογίου "Α".

3.6 Προτεινόμενον Τιμολόγιον

Κατωτέρω παρατίθεται τό προτεινόμενον τιμολόγιον διά τάς μεγάλας παροχάς. Τοϋτο άντικαθιστά την έν παραγρ. (5.2) της προκαταρκτικής Έκθέσεως γενομένην πρότασιν.

Χρέωσις Ζητήσεως Ισχύος

Διά τά πρώτα	1 MW:	1600 Αρχ.	έτησίως κατά κιλοβάτ
Διά τά έκδόμενα	19 MW:	900 "	" " "
Διά τά πέραν των	20 MW:	825 "	" " "

Χρέωσις Ένεργείας

12 λεπτά κατά ΧΒΩ διά τάς Πρώτας 400 ΧΒΩ μηνιαίως κατά ΚΩ (Μ.Ζ.†)
10 " " " " την Έπί πλέον κατανάλωσιν

(+ Μ.Δ. = Μ.Ζ. = μέγιστη ζήτησις)

4 Αί έν γένει χαρακτηριστικά λεπτομέρεια του ως άνωτέρω τύπου Τιμολογίου έχουν ήδη έκτεθή εις την Προκαταρκτικήν Έκθεσιν (παραγρ. 5.1). Έκτός του ότι τοϋτο εφαρμόζεται παγκοσμίως διά τό είδος του φορτίου τοϋτου τυγχάνει έκτίσης γνωστόν και εις την ΔΕΗ καθ'όσον είναι παρόμοιον προς τά έν χρήσει βιομηχανικά τιμολόγια Υ.Τ. και τά κατωτέρω άναφερόμενα (Νέα Βιομηχανικά Τιμολόγια) ΝΒΤ. Η εφαρμογή τοϋτου γίνεται σαφέστερον άντιληπτή διά των έπιχειρουμένων κατωτέρω συγκρίσεων, ήτοι (α) προς τά έν ίσχύϊ τιμολόγια, (β) προς έτερα προταθέντα τοιαϋτα, και γ) προς τά διεθνώς ίσχύοντα.

3.7 Σύγκρισις πρὸς τὰ Ἴσχύοντα Τιμολόγια

Τὰ ἐν ἰσχύϊ Τιμολόγια παρουσιάζουν πολλὰς διαφορὰς εἰς τὰς ἀναλογίας των, ἴσους μεταξὺ των ὅσον καὶ μετὰ τοῦ Τιμολογίου "Α", ὥστε νὰ καθίσταται δυσχερὴς μίᾳ σαφῆς σύγκρισις. Ἐν πάσει ὅμως, περιπτώσει τὸ Τιμολόγιον "Α" εἶναι χαμηλότερον τῶν ἐν ἰσχύϊ τιμῶν. Ἐφ' ὅσον, ἐν τοῦτοις, ὁ ἀριθμὸς τῶν πολὺ μεγάλων καταναλωτῶν εἶναι μικρὸς, εἶναι προτιμώτερον νὰ μὴν ἐπιχειρηθῇ μίᾳ ἀκριβῆς σύγκρισις μεταξὺ τῶν Τιμολογίων ἀλλὰ νὰ γίνῃ μίᾳ σύγκρισις τῶν ἐσόδων ὡς πρὸς τοὺς ὀλίγους αὐτοὺς μεγάλους καταναλωτὰς. Κατ' ἀκολουθείαν νὰ γίνῃ μίᾳ ἀκριβῆς σύγκρισις μεταξὺ τῶν ἐν ἰσχύϊ τιμολογίων καὶ τῆς νέας προτεινομένης λύσεως δηλ. τοῦ Τιμολογίου "Β", ἐφ' ὅσον πρόκειται περὶ τιμολογίου ὑπὲρ κυρίως τῆς ἐπιχρηστικῆς πρῶτα ἀναφερομένης ἀλλαγῆν. Εἰς ἕτερον κεφάλαιον εἰς γίνῃ καὶ μίᾳ σαφῆς σύγκρισις μεταξὺ τῶν Τιμολογίων "Α" καὶ "Β".

Εἰς τὸν ἑπ' ἀριθ. 3 πίνακα δίδονται τὰ πλέον πρόσφατα στοιχεία σχετικῶς μετὰ τοὺς μεγάλους καταναλωτὰς τῆς Ἐπιχειρήσεως, ἀφορῶν δὲ ταῦτα εἰς τὸ πρῶτον τετράμηνον τοῦ 1964. Ὡς πρὸς τὸν μεγαλύτερον καταναλωτὴν, ἦτοι τὸ Κρατικὸν Ἐργοστάσιον Ἀζωτοβόχων Λιπασμάτων δὲν ἔχουν εἰσέτι καθορισθῇ τὰ τιμολόγια καὶ συνεπῶς οὐδεμία σύγκρισις εἶναι ἐπιτιμῆ. Ὡς πρὸς τοὺς ὑπολοίπους τρεῖς καταναλωτὰς, εἰς τὸν ἐν λόγω Πίνακα ἐμφαίνονται τὰ βᾶσει τῆς σημερινῆς καταναλώσεως των προκύψαντα ἀποτελέσματα ἐκ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ προτεινομένου Τιμολογίου "Α".

Ὡς προκύπτει, αἱ ἀπώλειαι ἐπὶ τῶν ἐσόδων εἶναι οὐσιώδεις, ἀνερχόμεναι εἰς 30 ἑκ. ὄραχμάς περίπου ἐντὸς ἐνὸς ἔτους, ἢ κατὰ τι ὀλιγώτερον τοῦ 1% τοῦ συνολικοῦ ποσοῦ τῶν ἀκαθάρστον εἰσπράξεων. Ἡ ζημία αὕτη φαίνεται ἀναπόφευκτος προκειμένου νὰ καθιερωθῇ ἐν ὀρθοῦ καὶ ἐλκυστικῶν Τιμολογίων. Τὰ ἰσχύοντα τιμολόγια διὰ τὰς μεγάλας παροχὰς ἠλεκτρικῆς ἐνεργείας εἶναι ὀπωσθήποτε ὑψηλά, πρέπει δὲ οἱ σημερινοὶ καταναλωτὰς νὰ τύχουν μιᾶς σχετικῆς μειώσεως τῶν τιμολογίων τούτων, ἧτις δὲν εἶναι ἀνάγκη καὶ νὰ πραγματοποιηθῇ ἀμέσως.

Π Ι Ν Α Κ Η Νο 3

Μεγάλοι Καταναλωταί ('Ιανουάριος-Απρίλιος 1964)

	Μέσος θρος κατά μήνα		Μέσος θρος έσοδων		Απόλειπτα		
	MW	10 ³ KWH	Ευντελεστής Φορτίου %	Λεπτά κατά KWH		Έσοδων	
				Κατά τό Υφιστάμενα Τιμολόγια	Κατά τό Νέον Τιμολόγιο	Λεπτά κατά KWH	%
Χαλυβουργική							
Χάλυφ	13.7	7.800	78.0	43.3	26.6	16.7	38.5
"ΤΙΤΑΝ"							
Τοιμίεντα	10.2	5.171	69.2	40.6	29.0	11.6	28.6
ΟΛΥΜΠΟΣ( )							
Τοιμίεντα	5.75	3.284	78.2	44.5	27.6	16.9	38.0
Κρατικ. Έργο- στ. ΔΕΣΦΟΥΣΩΝ							
Διακοσμάτων	29.0	12.260	57.9	Μή καθορι- σθέν εισέτι			

3.8 Σύγκρισις πρὸς τὸ Νέον Βιομηχανικὸν Τιμολόγιον (H.B.T.)

Ἐχει ἤδη γίνεи σχετικὴ ἀνεξίτη τοῦ ἐγγράφου μὲ θέμα "Ἐπόμνημα ἐπὶ τοῦ Νέου Βιομηχανικοῦ Τιμολογίου" τὸ ὁποῖον συνετάγη τὸν Ἀπρίλιον τοῦ 1963. Ἡ περιγραφή τοῦ διὰ τοῦ ὡς ἀνω ἐπομνήματος καθιερωμένου τιμολογίου ὑπὸ τὸν τίτλον "Νέον Βιομηχανικὸν Τιμολόγιον" ἐγένετο εἰς τὴν παράγρ. (5.1) τῆς προκαταρκτικῆς Ἐκθέσεως. Εἰς τὸν κατωτέρω ὑπ' ἀριθ. 4 πίνακα, ὅστις καὶ ἀντικαθιστᾷ τὸν ὑπ' ἀριθ. 20 τοιοῦτον τῆς προκαταφερθεῖσης προκαταρκτικῆς Ἐκθέσεως, γίνεται μία σύγκρισις τοῦ προτεινομένου Τιμολογίου "Δ" πρὸς τὸ Νέον Βιομηχανικὸν Τιμολόγιον μεταξύ 5 MW καὶ 30 MW.

Π Ι Ν Α Κ Η Νο 4

ΕΥΓΚΡΙΣΙΣ ΠΡΟΣ ΤΟ ΝΕΟΝ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΟΝ ΤΙΜΟΛΟΓΙΟΝ

	Μέσος Μηνιαῖος Ευντελεστής Φορτίου	40%	60%	80%	100%
Εἰς 5 MW Τιμολόγιον "Δ"		44.3	33.3	27.5	24.0
"HBT"		59.3	42.6	34.0	28.1
Διαφορᾶ		15.0	9.3	6.5	4.1
Εἰς 30 MW Τιμολόγιον "Δ"		39.9	30.4	25.3	22.3
NBT		42.2	31.2	25.4	21.2
Διαφορᾶ		2.3	0.8	0.1	1.1

ΣΗΜ.: Είς τήν ἀνωτέρω σύγκρισιν ὑποτίθεται ὅτι αἱ εἰς τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος Ἐπιτόμημα ἀναγραφόμενα μηνιαῖα χρεώσεις ἰσχύος ἀπεικονίζουσιν τὰς πραγματικὰς κατὰ μῆνα χρεώσεις διὰ τὴν ζήτησιν ἰσχύος καὶ οὐχὶ τὸ δωδεκαμηθύριον τῆς ἐτήσιας ἀναλογίας. Ἐπεὶ τὴν προϋπόθεσιν αὐτὴν καὶ πρὸς ἐπίτευξιν μιᾶς βασίμου συγκρίσεως, αἱ βάσει τῆς μεζζονος ζητήσεως ὀλοκλήρου ἔτους ὑπολογιζόμεναι χρεώσεις ἰσχύος τοῦ Τιμολογίου "Α", διαιροῦνται διὰ τοῦ 11 ἵνα ἐξαχθοῦν αἱ ἀντίστοιχοι μηνιαῖα χρεώσεις, ἐφ' ὅσον αὐταὶ θὰ εἰσεπράττεοντο εἰς βάρος τῶν μηνιαίων ζητήσεων ἰσχύος.

Ὡς προκύπτει ἐκ τοῦ ἐν λόγω πίνακος τὰ δύο Τιμολόγια δίδουν περίπου τὰ αὐτὰ ἀποτελέσματα εἰς τὴν περίπτωσιν μεγέθους τῶν 30 MW. Πράγματι, εἰς αὐτὰ τὰ περιθώρια αἱ δύο καμπύλαι συναντῶνται εἰς συντελεστὴν φορτίου 83%· τὸ τιμολόγιον "Α" εἶναι χαμηλότερον διὰ μικροῦς συντελεστὰς φορτίου, ἀλλὰ τὸ Νέον Βιομηχανικόν Τιμολόγιον εἶναι εὐθηνότερον διὰ συντελεστὰς φορτίου κυμαινομένους μεταξύ 83% καὶ 100%. Ὑπάρχει, ἐν τούτοις, μεταξύ τῶν δύο τοῦτων τιμολογίων διαφορά τις ἀνερχομένη εἰς ὀλιγώτερον τῶν 6% καθ' ὅλην τὴν ἔκτασιν τῆς κλίμακος συντελεστῶν φορτίου μεταξύ 40% καὶ 100%. Τὸ Τιμολόγιον "Α" εἶναι εὐθηνότερον εἰς τὰς περιπτώσεις μεγεθῶν κάτω τῶν 30 MW καὶ εἰδικῶς εἰς τὰς περιπτώσεις τῶν χαμηλοτέρων συντελεστῶν φορτίου. Διὰ τὰ μεγέθη τῶν ἄνω τῶν 30 MW καὶ εἰδικῶς εἰς τὰς περιπτώσεις ὑψηλοτέρων συντελεστῶν φορτίου τὸ Νέον Βιομηχανικόν Τιμολόγιον εἶναι εὐθηνότερον.

Γενικῶς, αἱ διαφοραὶ καθίστανται σημαντικαὶ μόνον εἰς τὰς περιπτώσεις τῶν πολὺ μεγάλων μεγεθῶν (ἄνω τῶν 50 MW). Διὰ τὰς κάτω τῶν 50 MW τοιαύτας τὰ δύο τιμολόγια παρὰ τὴν ὑφισταμένην διαφοράν τῶν ἀναλογιῶν των, ἀποθόδουν γενικῶς τὰ αὐτὰ, κατὰ προσέγγισιν, ἴσοδα.

Αἱ ἰδιομορφίαι τοῦ Νέου Βιομηχανικοῦ Τιμολογίου εἰς τὰς ὁποίας ὀφείλεται κατὰ κύριον λόγον ἡ προαναφερθεῖσα διαφορά ἀναλογιῶν εἶναι, ἀφ' ἑνὸς, ἡ ἴσων ἀπόδομος πτώσις τῆς τιμῆς ἰσχύος εἰς τὴν περίπτωσιν τῶν μεγαλύτερων μεγεθῶν καὶ ἀφ' ἑτέρου ἡ ἐπίσης ἴσων ἀπόδομος πτώσις τῆς τιμῆς ἐνεργείας εἰς τὴν περίπτωσιν τῶν ὑψηλῶν συντελεστῶν φορτίου. Κατ' ἀκολουθεῖαν εἶναι ἐξαιρετικῶς εὐνοϊκὸν τόσον διὰ τὰ μεγάλα μεγέθη ὅσον καὶ διὰ τοὺς μεγάλους συντελεστὰς φορτίου.

Ἐκὶ παραδείγματι, ἡ τελευταία βαθμὶς εἰς τὰς χρεώσεις ἰσχύος (ἄνω τῶν 30 MW) εἶναι μόνον 20 δρχ. κατὰ KW μηνιαίως καὶ ἡ τελευταία βαθμὶς τῆς τιμῆς ἐνεργείας (συντελεστῆς φορτίου ἄνω τῶν 82%) εἶναι μόνον 4 λεπτά κατὰ κιλοβατῶραν.

Αμφότεραι αί έν λόγω τιμαί ύπολείπονται του άντιστοιχου όριακού κόστους της παραγωγής καί θα ήτο δύσκολον έστω καί διά τήν παραγωγήν μόνον νά έδικαιολογούντο βάσει των στοιχείων των παρατιθεμένων είς τόν πίνακα 2 διά τους τέσσαρας πλέον οίκοноми- κούς σταθμούς παραγωγής. Το άποτέλεσμα είναι ότι είς ύρισμένα σημεία της κλίμακος οί καταναλωταί έχουν τήν δυνατότητα νά αύξά- νουν τά φορτία των έναντι αύξήσεως του λογαριασμού των ή όποία όέν καλύπτει τάς προσθέτους δαπάνας της παροχής. Έξ άλλου είς τήν Προκαταρκτικήν Έκθεσιν (βλ. παραγρ. 5.5 καί 5.7), έξετέ- θησαν οί λόγοι οι ους πιστεύεται ότι ή αύξησης των φορτίων ήτις ήθελε προκύψει εάν τά τιμολόγια έστηρίζοντο έπ' αύτων των στοιχείων έρχεται είς άντίθεση πρός τάς συνθήκας φορτίων καί πηγών παραγω- γής ένεργείας του έθνικού συστήματος έν Έλλάδι.

3.9 Συγκρίσεις πρός Διεθνή Δεδομένα

Έχαράχθησαν καμπύλαι άπεικονίζουσαι τάς τιμάς διαθέσεως ήλεκτρικής ένεργείας είς πέντε ή έξ Εύρωπαϊκάς χώρας, αί όποιαί άνήκουν είς τήν Ε.Ο.Κ. Αί καμπύλαι άνεφέροντο είς τάς συνολικάς τιμάς βάσει των όιμερών βιομηχανικών τιμολογίων επί πέντε διαφο- ρετικών μεγεθών φορτίου, ήτοι 1 MW, 3 MW, 1 MW καί 10 MW. Τά διαγράμματα συντάχθησαν υπό κλίμακα χιλιοστών του \$ (MILLS) κατά κίλοβατώραν, δια τήν έξυπηρέτησιν όε των σκοπών της παρούσης έκθέ- σεως έλήφθη όετ έκαστον χιλιοστόν του \$ ίσοῦται πρός 3 λεπτά της δραχμής. Η όριζόντιος άριθμησις των έν λόγω διαγραμμάτων έξικνεί- ται από 350 μέχρι 600 ώρ. μηνιαίας χρήσεως της μεγίστης ζητήσεως ίσχύος, ήτοι συντελεστού φορτίου από περίπου 50% έως 80%.

Αί έν λόγω καμπύλαι άποόδόνται είς τάς ύπ' αριθ. 1-4 είκό- νας, επί έκάστου όε διαγράμματος έμφαίνεται ή άντίστοιχος καμπύλη του ίσχύοντος έν Έλλάδι Τιμολογίου "Α" διά γραμμών μετά στιγμών. Θα παρατηρηθῆ ότι αύτη εύρίσκεται κάτω άπ' όλας τάς λοιπάς καμπύλας, εξαίρεσει μόνον της άφορώσης είς τό 1 MW. (Η διά των καμπυλών πα- ρούσας παρυσιάζεται έξογκωμένη λόγω της παραλείψεως ένός μηδε- νικού). Αιά τάς έν λόγω καμπύλας ίσχύει ή έν τῆ "Υποσημείωσι" του Πίνακος 4, προϋπόθεσις σχετικώς μέ τάς μηνιαίας καί έτησίαις μεγίστας χρεώσεις ίσχύος.

Δείον νά λεχθῆ ότι όέν παρεσχέθησαν τά στοιχεία έφ' ών στη- ρίζονται αί έν λόγω καμπύλαι, άλλ' οὔτε είναι καί γνωστόν εάν αί συνθήκαι παροχής ένεργείας είναι άνάλογοι πρός τάς του Τιμολογίου "Α". Αί καμπύλαι συνεπώς έπαναλαμβάνονται ως έδόθησαν. Έννοείται

ὅτι αὐται ἀφοροῦν εἰς τιμὰς ἰσχυοῦσας πρὸς 2-3 ἐτῶν κατ' ἑφ' ὅσον τὸ Τιμολόγιον "Α" πρόκειται νὰ τεθῆ ἐν ἰσχύϊ ἀπὸ τοῦ ἔτους 1966 κατ' ἐφεξῆς, εἶναι δυνατόν μέχρι τότε νὰ αὐξηθοῦν αἱ τιμαὶ εἰς τὰς χῶ-
ρας τῆς ἡπειρωτικῆς Εὐρώπης, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον θὰ καθόστα ἔτι εὐνοῦ-
κωτέραν τὴν σύγκρισιν πρὸς τὸ προτεινόμενον Ἑλληνικὸν τιμολόγιον.

"Ὅσον ἀφορᾷ τὰς ἀναλογίας τῶν τιμολογίων, καθ' ἃ προκύπτει ἐκ τῶν κλίσεων τῶν καμπυλῶν, δύναται νὰ λεχθῆ ὅτι τὸ Τιμολόγιον "Α" συμφωνεῖ πρὸς τὰ ἐν τῇ ἡπειρωτικῇ Εὐρώπῃ κρατοῦντα.

4. ΤΙΜΟΛΟΓΙΑ ΠΑΡΟΧΗΣ ΕΝΕΡΓΕΙΑΣ ΕΠΙ

ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑΣ ΜΕΣΙΟΥ ΜΕΓΕΘΟΥΣ "Β"

4.1 Ἐκπόδες καὶ Ἐκτασεῖς αὐτῶν

Ἡ ἐπομένη ὁμάς πρὸς ἐξέτασιν εἶναι ἡ τῶν καταναλωτῶν ἐκείνων τῶν ὁποίων αἱ ζητήσεις ἰσχύος κυμαίνονται μεταξύ 100 KW καὶ 1000 KW. Οὗτοι τροφοδοτοῦνται ἐκ τοῦ δευτερευόντος συστήματος Υ.Τ. ὑπὸ τάσιν ἀπὸ 6.6 KV μέχρι καὶ 22 KV (ἢ 15 KV προκείμενου περὶ τοῦ ἐπαρχιακοῦ δικτύου), ὡς παριστάνεται διὰ τῶν σημείων Β εἰς τὸ σχεδιάγραμμα τοῦ συστήματος (βλ. σελ. 28 τῆς Προκαταρκτικῆς Ἐκθέσεως). Συμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν καταναλώσεων τῶν πολὺ μεγάλων καταναλωτῶν, οἵτινες θέλουσι τροφοδοτηθῆ βάσει τοῦ Τιμολογίου "Α", οὗτοι ὑφίστανται εἰς περίου 40% τῆς συνολικῆς καταναλώσεως τῆς Ἑπιχειρήσεως καὶ ἀντιπροσωπεύουσι τὰ 23% τῶν ἐσόδων τῆς. Σήμερον ἡ εἰς αὐτοὺς παρεχομένη ἐνέργεια χρεοῦται βάσει ἑξ διαφορετικῶν Τιμολογίων, γεννᾶται ὁλ' τὸ πρόβλημα τῆς μελέτης ἑνὸς ἁπλοῦς τύπου τιμολογίου τὸ ὁποῖον θὰ ἀντικαταστήσῃ καὶ τὰ ἑξ, μὲ τὰς μικροτέρας δυνατόν δυσχερείας καὶ εἰς τὸ ὁποῖον τὸ κόστος θὰ ἐκφράζεται ὅσον τὸ δυνατόν πλέον ἀκριβοδικαίως. Ὁ καταμερισμὸς δαπανῶν τοῦ τομέως τούτου τοῦ συστήματος παροχῆς ἔχει ἤδη γίνεαι εἰς τὴν ὑπ' ἀριθ. 4.10 παράγραφον τῆς Προκαταρκτικῆς Ἐκθέσεως. Αἱ, συνεπεῖς τῶν διακυμάνσεων τῆς ἀποδόσεως τοῦ κεφαλαίου, διατυπωθεῖσαι τροποποιήσεις εἰς τὸ προηγούμενον κεφάλαιον, οὐδέμιαν μεταβολὴν ἐπέφερον εἰς τὸν ἐν λόγῳ τομέα, συνεπῶς ὁ τύπος ὑπολογισμοῦ κόστους Β παραμένει ὁ αὐτὸς ὡς ὁ ἐν παραγρ. (4.12) τῆς Προκαταρκτικῆς Ἐκθέσεως τοιοῦτος. Ἡ προοδευτικὴ ἐξελίξις τοῦ τιμολογίου μὲσω τοῦ ἐν λόγῳ τύπου περιεγράφη λεπτομερῶς εἰς τὴν Ἐκθεσιν, συνεπῶς οὐδέμιαν τροποποίησις τοῦ προτεινομένου τιμολογίου ἐπέρχεται.

Τό ζήτημα τής θέσεως επί όρθολογικής βάσεως ένός ύρισμέ-
νου άριθμού διαφορετικών τιμολογίων καί τό τής άντικαταστάσεως
αύτων δι' ένός καί μόνου άποτελοϋν δύο προβλήματα καί είς τήν
πραγματικότητα άπαιτοϋν τήν έξέυρεσιν δύο χωριστών λύσεων.
Τό πρώτον πρόβλημα είναι ή συγχώνευσις τών κολλών τιμολογίων
είς έν, άνεξαρτήτως εάν τό τελευταίον τοϋτο παρουσιάξη πλεονε-
κτώματα ή όχι. Είς τό 'Ηνωμένον Βασίλειον μετά τήν ένικοποιή-
σιν, έκάστη Περιφερειακή Διεύθυνσις (AREA BOARD) είχε νά έπανε-
κτιμήση επί όρθολογικής βάσεως περίπου 30 ή καί 40 διαφορετικά
συστήματα τιμολογίων, συχνά δε τοϋτο ήδύνατο νά έπιτευχθῆ ταχέως
μόνον διά τής μεθόδου τής όνομασεύσεως "κανιβαλισμός" βάσει τής
όποιας τό έπικρατέστερον καί μεγαλύτερον τιμολόγιον "κατεβρόχι-
ζε" άπαντα τά μικρότερα. Τοϋτο δέν είναι έπικτόν είς τήν προκει-
μένην περίπτωσιν καθ' όσον οϋδέν τιμολόγιον είναι έπικρατέστερον
των άλλων.

Τό δεύτερον πρόβλημα συνίσταται είς τό νά τροποποιηθῆ κανείς
καί νά βελτιωθῆ τό μόνον ύπάρχον τιμολόγιον ώστε νά προσαρμοσθῆ τοϋτο
καλλίτερον πρός τάς δαπάνας κόστους καί νά κατασθῆ βιώσιμον.
Εϋτυχώς, είς τήν περίπτωσιν αϋτήν, διεπιστώθη ότι ταϋτα είναι πραγ-
ματοποιήσιμα διά μιās μόνου πράξεως.

4.2 Προτεινόμενον Τιμολόγιον

Τό κατώτερον (άναφερθένον ως Τιμολόγιον "Β") είναι τό αϋτό
πρός τό έν παραγρ. 6.6 τής Προκαταρκτικής Έκθέσεως περιγραφόμενον
τοιούτον υπό τόν τίτλον "Προσωρινά Προτάσεις περί Τιμολογίων".

Χρέωσις Ίσχύος

Διά τά ΠΡΩΤΑ 100 KW : 150 δρχ. κατά μήνα/KW (ελάχιστον 20 KW)

" " Πέραν τών 100 KW : 100 " " "

Χρέωσις Ένεργείας

25 λεπτά κατά ΧΒΘ διά τās Πρώτας 400 ΧΒΘ, μηνιαίως/KW Μ.Ζ.

20 " " ΧΒΘ διά έπί πλέον κατανάλωσιν

Είς τό έκόμενον κεφάλαιον έξετάζονται χαρακτηριστικά τινες
ίδιότητες τοϋ έν λόγω τιμολογίου (όμοϋ μετά παρομοίων τοιούτων τοϋ
Τιμολογίου Α). Είς αϋτάς συμπεριλαμβάνονται αι διακυμάνσεις λόγω
κόστους καυσίμων καί συντελεστοϋ ίσχύος, αι ελάχισται έπιβαρύνσεις,
τί δαπάναι παροχετεύσεως καί ή έκτίμησις μεγίστης ζητήσεως ίσχύος.

Ἡ γενικὴ διάταξις ὡς καὶ ὁ τρόπος ἐφαρμογῆς τοῦ ἐν λόγῳ τιμολογίου ἐμφαίνονται εἰς τὴν ὑπ' ἀριθ. 5 εἰκόνα, ἐκ παραλλήλου μετὰ τῶν τιμολογίων Α.3 καὶ Τ.23. Αἱ διαφοραὶ συνίστανται εἰς τὰς ἀναλογίας μᾶλλον παρὰ εἰς τὰ συνολικὰ ἔσοδα. Ἀναλυτικώτερον ἡ διαφορὰ ἔγκειται εἰς τὸ γεγονός ὅτι ἅπαντα τὰ ἐν ἰσχύϊ διμερῆ τιμολόγια ἔχουν σχετικῶς χαμηλάς χρεώσεις ἰσχύος καὶ ὑψηλάς χρεώσεις ἐνεργείας ἐν συγκρίσει πρὸς τὸ Τιμολόγιον "Β" (ἡ διαφορὰ καθίσταται εἶτι μεγαλυτέρα κατὰ τὴν σύγκρισιν πρὸς τὸ Τιμολόγιον Α ἢ τὰ ΝΒΤ). Ἐνεκῶς, τὰ νέα τιμολόγια τείνουν ν' αὐξήσουν τὴν συνολικὴν τιμὴν διὰ τοῦς καταναλωτὰς χαμηλοῦ συντελεστοῦ φορτίου καὶ νὰ ἐλαττώσουν τὴν τῶν καταναλωτῶν μεγάλου συντελεστοῦ φορτίου.

Ἐἰς τὴν Προκαταρκτικὴν Ἐκθέσιν ἐπεχειρήθη μία δοκιμαστικὴ ἐφαρμογὴ τοῦ ὡς ἄνω τιμολογίου ἐπὶ μιᾶς ἐκδοσῆς τῶν σημερινῶν ὑφιστάμενων κατηγοριῶν καταναλωτῶν, ἐλήφθησαν δὲ αἱ ἐν λόγῳ ὁμάδες ὡς ἐῶν ἐπρὸκειτο περὶ ἐνός καὶ μόνου "μέσου" καταναλωτοῦ. Τὰ προκύψαντα ἀποτελέσματα, ὡς ταῦτα ἀνεγράφησαν εἰς τὸν ὑπ' ἀριθ. 23 Πίνακα, ὑπῆρξαν ἀπολύτως ἱκανοποιητικὰ. διὰ τοῦ νέου τοῦτου τιμολογίου ἐπεδιώκετο ἡ ἐξορθώσις τῶν ἰδίων κατὰ προσέγγισιν ἔσοδων ὡς καὶ διὰ τῶν παλαιότερων τοιοῦτων, πρῶγμα τὸ ὁποῖον καὶ ἐπετεύχθη ἐπακριβῶς ὡς προκύπτει ἐκ τοῦ Πίνακος. (Αἱ τιμαὶ τοῦ Πίνακος τοῦτου ἀναφέρονται εἰς τὸ 1962, δὲν ἐπεχειρήθη δὲ ἡ ἐφαρμογὴ αὐτῶν διὰ τὸ 1963 καθότι ἐπεκράτησε ἡ κατωτέρω ἀναφερομένη μέθοδος τῶν μεμονωμένων περιπτώσεων. Ἐν κἀσῃ περιπτώσει ὁ πίναξ εἶναι χρήσιμος ὡς μέτρον διὰ τοῦς εἰς ἕκαστον τιμολόγιον διαλαβάνομένους καταναλωτὰς ἀφ' ἐνός καὶ τὰς καταναλώσεις ἀφ' ἑτέρου).

4.3 Δοκιμαστικὰ ἔσοδα κατὰ τὴν δειγματοληψίαν

Ἐνῷ ὁ ὑπολογισμὸς τῶν ἔσοδων βάσει τοῦ "μέσου καταναλωτοῦ" εἶναι χρήσιμος ὡς προκαταρκτικὸν βῆμα εἰς τὴν διαπίστωσιν τῆς ὁρθότητος τοῦ προκύπτοντος ἀποτελέσματος, στατιστικῶς ὡς μέτρον συνολικῶν ἔσοδων εἶναι ἀνακριβής, οὐδεμίαν παρέχων ἔνδειξιν τῶν ἐπὶ μερῶν ἀποτελεσμάτων. Ἐἰς τοῦτο ἀκριβῶς ὀφείλεται καὶ ἡ εἰς τὴν Προκαταρκτικὴν Ἐκθέσιν γενομένη πρότασις περὶ διεξαγωγῆς δοκιμῶν διὰ δειγματοληπτικῶν μεθόδων. Αἱ δειγματοληψίαι αὗται ἐπραγματοποιήθησαν κατὰ τὴν οἰκείαν τῆς δευτέρας ἐπισκέψεως (Ἰούνιος 1964), τὰ δὲ ἀποτελέσματα αὐτῶν ἐκτίθενται κατωτέρω.

Ἐκκοκός τῶν δειγματοληψιῶν τοῦτων εἶναι ἡ δοκιμαστικὴ ἐφαρμογὴ τοῦ νέου τιμολογίου ἐπὶ μεμονωμένων καταναλωτῶν πρὸς ἀποφυγὴν τῆς ἐξετάσεως μεγάλου ἀριθμοῦ λογαριασμῶν. Ὁ τρόπος αὐτὸς εἶναι ἰδιαιτέρως πρακτικὸς καθ' ὅσον δι' αὐτοῦ ἐξοικονομεῖται πολλὸς χρόνος εἰς ἃς περιπτώσεις ὑπάρχουν πολλαὶ ἐναλλακτικαὶ λύσεις

πρός κρίσιν. Ἡ μέθοδος αὕτη ἔγκειται εἰς τὴν τυχαίαν ἐπιλογὴν ἑνὸς λογαριασμοῦ καταναλωτοῦ μεταξὺ πολλῶν τοιούτων καὶ ἡ σύγκρισις τῶν πραγματοποιημένων ἐσόδων βάσει τοῦ προτεινομένου τιμολογίου πρὸς τὰ ἔσοδα τὰ προκύψαντα κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ ὑπ' ὄψιν ἔτους.

Εἰς τὸν ὑπ' ἀριθ. 5 Πίνακα ἐμφαίνεται τὸ σύνολον τῶν καταναλωτῶν βιομηχανικῆς χρήσεως, οἵτινες σήμερον τροφοδοτοῦνται διὰ Υ.Τ. ρεύματος βάσει τοῦ διμεροῦς τιμολογίου, ἧτοι συμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν καταναλωτῶν τὸ μέγεθος τῶν ὁποίων θὰ ἐδικαιολογεῖ τὴν κατάταξίν των εἰς τὸ Τιμολόγιον "Α". Ὁ πίναξ ἀποτελεῖται ἐκ δύο τμημάτων, ἧτοι τὸ πρῶτον (διελαμβάνον τὰς πρώτας ὀκτα σειρὰς) εἰς τὸ ὁποῖον παρέχονται στοιχεῖα καὶ συγκρίσεις δι' ἐκάστην ὁμάδα τιμολογίων καὶ, τὸ δευτέρον (αἱ τελευταῖαι πέντε σειραὶ) εἰς τὸ ὁποῖον δίδονται τὰ ἀποτελέσματα τῶν δειγματοληπτικῶν δοκιμῶν ἐπὶ τῶν ἐσόδων.

Σημειωτέον ὅτι διὰ τῶν πέντε τιμολογίων τῆς ΗΕΑΠ (Α1-Α5) ἀντιμετωπίζονται αἱ μέσοι μεγέθους μηχαναὶ ζητήσεως ἰσχύος, ἧτοι κίχυμαινόμεναι ἀπὸ 76 ΧΒ μέχρι 5000 ΧΒ. Τὸ τιμολόγιον Α3 - τὸ μεσαῖον τῆς κλίμακος - καλύπτει τὸ ἴδιον περίπου μέσον μέγεθος (500 ΧΒ) ὡς καὶ τὸ Ἐπαρχιακὸν τοιοῦτον Τ 23 καὶ ἀποδίδει ἀκριβῶς τὸ αὐτὸ μέσον εἰσόδημα τῶν 54.8 λεπτῶν κατὰ χιλιοβαττίραν.

Ὡς εἶναι φυσικόν, οἱ μέσοι συντελεσταὶ φορτίου τείνουν νὰ αὐξάνουν καθὼς αὐξάνουν τὰ μεγέθη τῶν καταναλωτῶν. Ἐνῶ οἱ καταναλωταὶ οἱ ὑπαγόμενοι εἰς τὰ ὑπ' ἀριθ. Α1 καὶ Α2 τιμολόγια εἶναι κατὰ τὸ πλεῖστον καταναλωταὶ μιᾶς μόνου ὄρου φυλακῆς, οἱ καταναλωταὶ οἱ ὑπαγόμενοι εἰς τὰ μεγαλύτερα τιμολόγια ἔχουν συντελεσταὶ φορτίων οἵτινες ἔχουν τὰ χαρακτηριστικὰ τῆς χρήσεως κατὰ περισσοτέρας φυλακᾶς (λόγω τῆς διαφόρου μορφῆς τοῦ Τιμολογίου Τ23 δὲν καθίσταται ἐφικτός ὁ ὑπολογισμὸς τοῦ συντελεστοῦ φορτίου τοῦ μέσου καταναλωτοῦ. Οἱ ὑπολογισμοὶ ἐσόδων, ἐν τούτοις, δεικνύουν ὅτι τὸ Τ 23 εἶναι ἐλαφρῶς μόνον ὑπερβητικόν τοῦ Τ 3 καὶ ἐπ' ὅσον ἐξασφαλίζει τὸ αὐτὸ μέσον ἔσοδον ἀπὸ τοὺς καταναλωτὰς τοὺς ὑπαγομένους εἰς τοῦτο, προκύπτει ὅτι οἱ καταναλωταὶ τοῦ Τ 3 ἔχουν μέσον συντελεστὴν φορτίου κατὰ τι ὑψηλότερον τοῦ 58% τὸ ὁποῖον ἀντιστοιχεῖ εἰς τὸ Α3).

Σημειώνεται ότι τὸν ἔσοδον τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ Τιμολογίου Βε
 ἀποστέλλεται ἐκ τῶν δοκιμασιακῶν δεγματοληθῶν

(* Γκαυτες οἱ ἀριθμοὶ ἀφοροῦν τὸ ἔτος 1963, κλῆν τῶν περιπτώσεων ἔχουν ἀναφέρεται ἑλληνικῶς)

	A1	A2	A3	A4	A5	Ἐπιχειρησιακόν
						T23
						Γενικόν
						Ἐσοδόν
1. Μέση μηνιαία (μέγιστη εἰρησική):	KW 76	201	503	2 660	5 488	480
2. Μέσος μηνιαῖος συντελεστικῆς φορέσεως:	β 36.2	38.0	37.7	71.2	61.6	
3. Διεσθὲς καταναλωτῶν:	111	115	87	9	5	93
4. Δυνατότητα δεγματοληθῶν:	1 ἐκτὸς 5	1 ἐκτὸς 5	1 ἐκτὸς 3	ἐκτὸς 3	ἐκτὸς 3	1 ἐκτὸς 3
5. Διεσθὲς πωλῶν χρησιμοποιουμένων ἐκ τῆν δεγματοληθῶν:	23	36	29	9	5	31
6. Μέση χρεῖματις κατὰ καταναλωτῆν σύνολον 1962:	10 KWE 0.272	0.370	2.184	15.3	25.3	2.49
7. Μέση χρεῖματις κατὰ καταναλωτῆν σύνολον 1963:	10 KWE 0.145	0.515	2.104	16.6	30.7	2.79
8. Μέση χρεῖματις κατὰ καταναλωτῆν 1963 τῆς δεγματοληθῶν:	10 KWE 0.241	0.674	2.55	16.6	36.7	2.73
9. Μέσος ἔσοδον κατὰ XHQ σύνολον 1962:	KWE 74.4	64.9	56.3	49.0	47.2	50.1
10. Μέσος ἐσοδον κατὰ XHQ σύνολον 1963:	KWE 74.6	66.2	51.8	45.2	44.0	51.8
11. Μέσος ἐσοδον κατὰ XHQ δεγματοληθῶν 1963:	KWE 68.0	59.55	50.79	45.2	44.0	50.41
12. Ὁμοίως τιμολογίου Βε δεκτικῶν κατὰ δεγματοληθῶν 1963:	KWE 76.5	68.58	50.15	43.3	46.56	47.26
13. Ἄλλοι γ. (12)-(11)/(11)	+13.2	+9.3	+1.6	-4.19	+9.8	+1.76
14. Πωλητικῆ ἔσοδα, πραγματικά	10 ΔΡΧ. 3.77	40.38	37.53	67.57	190.8	42.62
15. Διεσθὲς ἔσοδον (13)/(14)	10 ΔΡΧ. + 0.50	+2.20	-0.44	-2.82	+3.91	-2.66

ΣΗΜΕΙΩΣΗ: Ἐκ τῆν 1ην εὐρεθὲν δόεται τὸ μέσον πραγματοποιηθῶν ἔσοδον κατὰ τὸ 1963 ἐκς δεκτικῶν/ΧΗΩ πωρῶν κατὰ τῆν δεγματοληθῶν
 ἐκς δὲ τῆν 12ην τὸ μέσον ἔσοδον, βάσει τοῦ Τιμολογίου Βε διὰ τῆν ἰδίαν κατηγορίαν καταναλωτῶν. Ἐκ τῆν 13ην εὐρεθὲν παρουσιάζεται
 τὸ ποσοστὸν τὸ προκύπτει ἐκ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ νέου τιμολογίου. Ἐκ τῆν 14ην εὐρεθὲν τὸ πραγματικόν ἔσοδον συμ-
 φῶν κατὰ τῆν δεγματοληθῶν κατὰ τῆν 15ην ἡ προκύπτουσα ἐκς χρεῖματις διαφορῆ ἐκ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ νέου τιμολογίου.
 Σημειώτεον ὅτι αἱ τιμαὶ τῆς 19ης εὐρεθῆς προκύπτουν ἐκ τῶν ὑπ'ἀριθ. (13) κατὰ (14) τοιοῦτων ἐκς ἀπόσεως τὰς στήλας κλῆν τῶν
 δύο αὐτῶν δεκτικῶν τὰ σύνολα. *Ἐν προκειμένῳ ἡ (13) ἐξάγεται ἐκ τῆς (14) κατὰ τῆς (15)ης.

Εξαιτίας, δύναται νά γίνη μία συσχέτισις μετά του υπ' αριθ. 23 Πίνακος τής Προκαταρκτικῆς Έκθέσεως όπου παρέχονται παρεμφερείς πληροφορίαι διά τό 1962, ἕνα δέ καταστή εύχεροτέτρα ἡ σύγκρισις, ὡρισμένοι τιμαί ἰσχύουσαι διά τό 1962 ἐπαναλαμβάνονται καί ἐν προκειμένῳ. Τοιαῦται συγκρίσεις κρίνονται χρήσιμοι, διότι δεικνύουν τήν ἐξελίξειν, ἐνῶ συγχρόνως καταδεικνύουν κατὰ πόσον τό ὑπό κρίσιν ἔτος εἶναι ἀντιπροσωπευτικόν μιᾶς σειρᾶς ἐτών. Ἐπί παραδείγματι, εἶναι ἀξισημελιωτόν τό γεγονός ὅτι παρατηρεῖται μία αἰσθητή μείωσις τοῦ ἀριθμοῦ τῶν πελατῶν τῶν ὁμάδων Α 1 καί Α Ζ καί ἐπίσης μία μεγάλη πτώσις τῆς μέσης χρήσεως τῆς ὁμάδος Α 1. (Τό ἐκ 484 σβόλον καταναλωτῶν, συγκρινόμενον πρὸς τοῦς 643 τοῦ Πίνακος 7, δεικνύει ὅτι ὁ Πίναξ 5 δέν εἶναι συγκολικός).

Ἐκ τῶν πλέον σημαντικῶν συγκρίσεων εἶναι ἐκεῖνη δι' ἧς θά ἀποδειχθῆ ἄν οἱ καταναλωταί τῶν ὁποῦν οἱ οἰκεῖοι λογαριασμοί ἐπιλέγησαν διά δειγματοληψίας, ἀποτελοῦν πράγματι τοῦς κατά σύμπτωσιν ἀντιπροσωπευτικούς τύπους ἐκάστης περιπτώσεως ἢ δεικνύουν κάποιαν παρέκκλισιν πρὸς οἰανδήποτε κατεύθυνσιν. Ἐάν ὁ ἐπιλεγείς καταναλωτής ἀποδειχθῆ ὅτι εἶναι καθ' ὅλα ἀντιπροσωπευτικός τύπος τοῦ ὅλου "πληθυσμοῦ" ἐξ οὗ ἐλήφθη, θά πρέπει νά ἔχη τήν αὐτήν κατά προσέγγισιν τιμήν μέσης χρήσεως κατὰ καταναλωτήν καθὼς καί νά ἀποδίδῃ τό αὐτό μέσον ἔσοδον κατὰ ΧΒΘ (βάσει τοῦ ἴδιου τιμολογίου). Ἡ μὲν σοβαρά παρουσιαζομένη ἀνισότης εἶναι ἡ τῆς ὁμάδος Α1 ὅπου τό "δειγμα" εἶχεν ἴσ μέσην κατὰ καταναλωτήν χρήσιν 1 - 2/3 φορές μεγαλυτέραν τῆς τοῦ ὅλου "πληθυσμοῦ". Ἐν πάσῃ, ὅμως, περιπτώσει ἐπειδή αἱ τιμαί αἱ ἀπορῶσαι εἰς τό μέσον ἔσοδον τῶν δύο ὑπό κρίσιν περιπτώσεων προσεγγίζουν ὅν ἐκρίθη ὅτι ἡ προαναφερθεῖσα ἀνισότης θά ἦτο δυνατόν νά ἐπηρεάσῃ αἰσθητικῶς τὰ τελικά ἀποτελέσματα ἢ νά καταστήσῃ ἀπαραίτητον ἕτεραν δειγματοληψίαν.

4.4 Ἀποτελέσματα ἐπί τῶν ἔσοδων

Ἐκ τῶν ἀποτελεσμάτων τῶν ἀναγραφόμενων εἰς τὰς υπ' αριθ. 13 καί 15 σειρᾶς τοῦ Πίνακος 5 προκύπτει ὅτι ὅσον ἀφορᾷ τὰ συνολικά ἔσοδα, τό προτεινόμενον τιμολόγιον εἶναι ἐκτάκτως ἐπιτυχές. Ἀποβλέπον εἰς τήν κατά προσέγγισιν ἐξασφάλισιν ἔσοδου ὁμοίου πρὸς τό σημερινόν ἐπέτυχε τόν ἐπιδιωκόμενον τοῦτον στόχον μέ περιθώριον μόνον 0,3%. Ἡ διαφορά συνίσταται ἐκ μιᾶς αὐξήσεως κατὰ 1,8% εἰς τήν περιοχὴν τῆς Πρωτευούσης καί ἐκ μιᾶς μειώσεως κατὰ 6,2% εἰς τήν ἐπαρχίαν, λαμβανομένης ὅμως ὑπ' ὄψιν τῆς διαφορᾶς τῶν μεγεθῶν αἱ δύο ἐκ ἄνω ἀριθμοί συμφιζίζονται σχεδόν πλήρως.

Έκ τής εξέτασεως τῶν αποτελεσμάτων μιᾶς ἐκάστης τῶν ὁμάδων, προκύπτει ὅτι τὸ Τιμολόγιον Β ἀκολουθεῖ μίαν ἀνεκτίμη μίσην γραμμὴν μεταξύ αὐτῶν. Αἱ μόναι οὐσιώδεις ἀλλαγαι παρουσιάζονται εἰς τὰς ὁμάδας Α1 καὶ Α2 ὅπου ὑπάρχουσιν αὐξήσεις κατὰ 13% καὶ 15% ὡς ἐκ τοῦ γεγονότος ὅτι τὰ ἐν λόγῳ ὅσο Τιμολόγια ἐπὶ τοῦ παρόντος εὐρίσκονται εἰς ἐπίπεδα ἀρκετὰ χαμηλότερα τῶν ὑπολοίπων. Πράγματι, ἡ μέγιστη προκύψασα διαφορά ἐκ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ νέου τιμολογίου ἐπὶ οἰασθήποτε ὁμάδος εἶναι μικροτέρα τῆς σήμερον ὑφισταμένης διαφορᾶς μεταξύ ὑφισταμένων ὁμάδων (λ.χ. ἡ Α3 εἶναι περὶ τὰ 16 1/2% ἀνωτέρα τῆς Α2).

Αὕτη εἶναι μία περιπτώσις εἰς τὴν ὅποιαν τὰ δύο στοιχεῖα ἢ στάδια τῆς ὀρθολογικῆς ὀργανώσεως τοῦ τιμολογίου δύνανται νὰ ἐπιτευχθῶσιν διὰ μιᾶς πράξεως. Τὰ προκύψασα ἀποτελέσματα δεικνύουσιν ὅτι τὸ ἐπὶ τοῦ κόστους στηριζόμενον τιμολόγιον ἀφίσταται ὀλίγον μόνον ἐκείνου ὅπου ἡθέλει προκύψει ἐκ τῆς προσπάθειας πρὸς ἐλάττωσιν τῶν μειονεκτημάτων. Εἰς τὴν Προκαταρκτικὴν Ἐκθεσιν εἶχε τονισθῆ ὅτι ὀλίγον εἶναι δυνατόν νὰ λεχθῆ μετὰ βεβαίωστος ἐπὶ τῆ βᾶσει μόνον τῶν τιμολογίων εἰς ποῖαν ἐκ τῶν ὁσῶ γεωγραφικῶν περιοχῶν τὰ βιομηχανικὰ τιμολόγια εἶναι ἀκριβέτερα οὔτε καὶ κατὰ ποῖαν ἀναλογία. Ἡδὴ, ὅμως, μετὰ τὴν γενομένην σύγκρισιν ἐπὶ τῆς αὐτῆς βάσεως (τῆς προτάσεως "B") ἐν συναρτήσεσι μὲ τὰς εἰδικὰς καταναλώσεις ἐκάστης ὁμάδος καθίσταται ἐφικτὴ ἡ σύγκρισις τοῦ ἐνός μετὰ τοῦ ἄλλου. Ἐπὶ τῆ βᾶσει τῆς σειρᾶς 13 τοῦ Πίνακος, τὸ Τιμολόγιον (T23) ἀνέρχεται εἰς περίπου 1,76 + 6,24, τούτεστιν κατὰ 8% περισσύτερον τῶν αὐξηθέντων μῶσον τιμολογίων Α1 ἕως Α5. Ὡσαύτως προκύπτει ὅτι τὰ Τιμολόγια Α1 καὶ Α2 (καὶ τὸ Α5 κατὰ μικρότερον λόγον) εἶναι σχετικῶς χαμηλά, ἐνῶ τὸ Α4 καὶ T23 εἶναι σχετικῶς ὑψηλότερα.

Ἐκ τοῦ μεγέθους τῶν μῶσον ζητήσεων ἰσχύος τῶν ὁμάδων τῶν ὑπαγομένων εἰς τὰ ὑπ' ἀριθ. Α4 καὶ Α5 Τιμολόγια καταφαίνεται ὅτι αὐταὶ θὰ συμπεριλαμβανοῦν καταναλωτὰς τῶν ὁμοίων ἢ ζήτησις ἰσχύος ὑπερβαίνει τὸ I MW καὶ διὰ τοῦ ὁποῖου προορίζεται τὸ Τιμολόγιον "Α". Θὰ ἠδύνατο νὰ λεχθῆ ὅτι αὐτὸ ἀνατρέπει τὸν ὑπολογισμὸν ἐσόδων ὅστις ἐσθηρήχθη ἐπὶ τῶν δειγματοληπτικῶν δοκιμῶν τοῦ Τιμολογίου "B" ἐπὶ τοῦ συνόλου τῶν ἐν τῷ Πίνακι ἀναγραφόμενων ὁμάδων.

Ἐπιτυχῶς, ὅμως, ὡς ἐκτίθεται εἰς τὸ ἐπόμενον κεφάλαιον, τὰ ἐπὶ τῶν ἐσόδων ἀποτελέσματα ἐκ τῶν ὁσῶ Τιμολογίων εἶναι παρόμοια γύρω τοῦ I MW. Πρὸς τοῦτοις, ἔχει ἤδη γίνεαι μία διδρωσις διὰ τὴν ἀπώλειαν ἐσόδων, μὲ τὴν μεταφορὰν τῶν ὀλιγοστῶν μεγάλων καταναλωτῶν εἰς τὸ Τιμολόγιον "Α", δὲν φαίνεται δὲ ὅτι οἱ ἐναπομένοντες κατα-

ναλωτής - άνω τοΰ I BIV - θά προξενήσουν σοβαράν απόκλισιν εἰς τὰς προβλέψεις ἐσόδων, σ' ἄνευ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ Τιμολογίου "B" ἀντὶ τοῦ "A".

4.5 Δειγματοληπτικά δοκιμαί

Ὁ σκοπὸς τῆς διὰ δειγματοληψίας ἐρεύνης εἶναι διττός, ἥτοι ἡ ἐκτίμησις τῶν ἐπιδράσεων ἐπὶ τοῦ συνόλου καὶ ἡ ἐκτίμησις τῶν ἐπιδράσεων ἐπὶ μεμονωμένων περιπτώσεων καταναλωτῶν. Ὁ πρῶτος καὶ κύριος ἀντικειμενικὸς σκοπὸς, ὅστις καὶ ἐπετεύχθη ἤδη, εἶναι ἡ ἐξακρίβωσις τῆς ἐπιδράσεως τοῦ νέου τιμολογίου ἐπὶ τῶν συνολικῶν ἐσόδων. Ὁ δευτέρος καὶ ἡσσονος σημασίας εἶναι αἱ ἐπιπτώσεις αὐτοῦ ἐπὶ τοῦ καταναλωτοῦ. Λόγου χάριν, θά ἦτο δυνατόν διὰ τοῦ νέου τιμολογίου νά ἐξασφαλισθοῦν μὲν τὰ αὐτὰ ἔσοδα, ἀλλὰ νά προκύψουν περιπτώσεις καταναλωτῶν οἱ ὅποιοι νά ἐπιβαρυνθοῦν πάρα πολὺ καὶ ἄλλων οἱ ὅποιοι νά ἐκωφεληθοῦν σημαντικῶν μειώσεων. Αὐτὸ, βεβαίως, δὲν φαίνεται πιθανόν νά συμβῆ ὅταν ἕκαστον τιμολόγιον κεχωρισμένως λαμβανόμενον ἀποδόξῃ λίαν ὁμοιόμορφα ἀποτελέσματα, ὡς συμβαίνει εἰς τὴν προκειμένην περίπτωσιν. Ἐκ παραλλήλου, ὅπως εἶναι σκόπιμον νά ἐξετασθῶν καὶ τὰ μεμονωμένα ἀποτελέσματα ἐπὶ τῶν καταναλωτῶν ἵνα προληφθῇ τὸ ἐνδεχόμενον δημιουργίας σοβαρῶν δυσχερειῶν.

Πρὸς τὸν σκοπὸν αὐτὸν ἐξητάσθησαν καὶ οἱ ἀτομικοὶ λογαριασμοὶ τῶν διὰ δειγματοληψίαν ἐπιλεγέντων καταναλωτῶν καὶ τῶν ὁποίων λογαριασμῶν τὰ σήματα ἐμφαίνονται εἰς τὸν ἀνωτέρω πίνακα. Δι' ἕκαστον καταναλωτὴν ἐσημειώθη ἡ προκύπτουσα ποσοστιαία διαφορά ἐσόδων ἐκ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ νέου τιμολογίου, ὡς ἐπίσης καὶ ἡ πράγματι χρηματικὴ διαφορά εἰς τὴν μηνιαίαν χρέωσιν. Κατὰ τὴν σύστασιν τῆς παροῦσης δὲν εἶχον εἰσελεῖ ληφθῆ τὰ ἀποτελέσματα τῆς δευτέρας εἰς σειράν ἐρεύνης ταύτης, συνιστᾶται ὅμως ὅπως, ὅταν ταῦτα συμπληρωθοῦν, γίνῃ ἡ διεξοδικὴ ἐξέτασις των καὶ ἀπὸ τῆς σκοπιᾶς αὐτῆς. Μολονότι τὰ "δείγματα" οὐδέμιν παρέχουν ἐγγύτησιν ὅτι εἶναι ἱκανὰ νά δείξουν τὴν δυσμενεστέραν ἐπίδρασιν ἣτις ἔμπορεῖ νά προκύβῃ, ἐν τοσούτοις θά δείξουν τὰς πιθανότητας καὶ τὴν σοβαρότητα τῶν δυναμένων νά προκύψουν ἀτομικῶς δι' ἕκαστον καταναλωτὴν δυσχερειῶν.

5. ΓΕΝΙΚΑΙ ΔΠΟΦΒΙΣ

5.1 Περίληψις τῶν Προτάσεων

Τό παρόν κεφάλαιον περιλαμβάνει μερικά χαρακτη-
ριστικά τὰ ὅποια εἶναι κοινά εἰς τὰ δύο τιμολόγια Δ καὶ Β, ἢ
τὰ ὅποια ἀφοροῦν τὴν κοινὴν ἐφαρμογὴν αὐτῶν. Πρὸς εὐκολίαν,
αἱ δύο σειραὶ προτάσεων ἐπαναλαμβάνονται εἰς τὸν κατωτέρω
Πίνακα 6. Διὰ λόγους συγκρίσεως, ἄλλα τρία τιμολόγια παρα-
τίθενται ἐν σειρᾷ εἰς τὸ κάτω μέρος τοῦ ἰδίου πίνακος.

Ἐν τινι μέτρῳ τοῦτο ἀποτελεῖ προσπάθειαν συγκρίσεως μὴ
συγκρισίμων πραγμάτων καὶ ὁὐκ πρέπει αὐτὴ νὰ γίνεται οὔτε εἰς
εὐρεῖαν οὔτε εἰς λίαν περιωρισμένην κλίμακα. Ἐπὶ παραδείγματι,
τὰ Τιμολόγια Δ, Β καὶ Ν.Β.Τ. ἔχουν μίαν ἢ περισσοτέρας βαθμίδας
εἰς τὰς, βάσει τοῦ συντελεστοῦ φορτίου, γινομένας τρεχοῦσας
χρεώσεις δι' ἐνέργειαν. Ἀφ' ἑτέρου τὸ Τιμολόγιον Δ5 (ὡς καὶ τὸ
Δ4) ἔχει μίαν σειρὰν βαθμίδων ἐξαρτημένων ἀπὸ τὰ μεγέθη. Αὗται
ἐπομένως ὁὐκ δύναται νὰ σχετισθοῦν πρὸς τὸν συντελεστήν φορτίου
παρὰ μόνον ἐπὶ τῇ προϋποθέσει ὠρισμένου μεγέθους. Εἰς τὸν ρη-
θέντα πίνακα ἐπελέγη διὰ λόγους συγκρίσεως ἓν μέγεθος 1000 ΚΥ.

Σημειωτέον, παρεμπιπτόντως, ὅτι τὰ Τιμολόγια Δ1, Δ2,
Τ23 καὶ Δ3 ἀκολουθοῦν τρεῖς ἄλλας μεθόδους αὐξομειώσεως τῶν τρε-
χοῦσων χρεώσεων δι' ἐνέργειαν. Μὲ αὐτὴν τὴν μορφολογικὴν δια-
φορὰν, οἰαδήποτε σύγκρισις, ὡς ἡ εἰς τὸν πίνακα ἐμφαινομένη,
ὁὐκ δύναται νὰ γίνῃ παρὰ μόνον χονδρική. Πᾶσα ἀκριβεστέρα σύγ-
κρισις θὰ συνεπήγετο τῶσδε λεπτομερεῖας συνεπεῖα τῶν ὁποίων
θὰ ἐπῆρχετο συσκόσεις τοιαύτη ὥστε ὁ σκοπὸς τῆς ἐν λόγω
συγκρίσεως θὰ ἐξηφανίζετο.

Πίναξ 6

Προτεινόμενα Τιμολόγια και Συγκρίσεις

Τιμολόγιοι:-

B

A

Χρέωσης ζητήσεως Ισχύος: Αρχ. ανά KW

Κατά μήνα

Κατ'έτος

Κατά μήνα

Τά πρώτα	100 KW	150	Τό πρώτον	1 MW	1 600	145,4
Πέραν τών	100 KW	100	Τά επόμενα	19 MW	900	81,8
			Πέραν τών	20 MW	825	75

Τρέχ. Χρέωσης ενέργειας : Λεπτά ανά ΚWH

Τά πρώτα	400 ΚWH κατά					
	μήνα ανά ΚW	25				12
Πέραν τών	400 ΚWH κατά					
	μήνα ανά ΚW	20				10

Τιμολόγιοι:-

A3

A5

K.B.T.

Χρέωσης ζητήσεως Ισχύος: Αρχ. κατά μήνα ανά KW

Τά πρώτα	140 KW	60,7	Τά πρώτα	300 KW	57,13	Τά πρώτα	5 MW	140
Πέραν τών	140 KW	47,6	Πέραν τών	300 KW	45,57	Τά επόμενα	5 MW	120
Είς τά	1000 KW	49,4	Είς τά	1000 KW	49,0	Τά επόμενα	10 MW	90
						Τά επόμενα	10 MW	50
						Πέραν τών	30 MW	20

Τρέχ. Χρέωσης ενέργειας: Λεπτά ανά ΚWH

Τά πρώτα	100 ΚWH ανά ΚW	51,8	Τά πρώτα	20 ΜWH	72,1	Τά πρώτα	200 ΚWH ανά ΚW	2
Τά επόμενα	100 " "	38,1	Τά επόμενα	50 ΜWH	48,3	Τά επόμενα	200 " "	10
Πέραν τών	200 " "	34,8	Τά επόμενα	330 ΜWH	41,5	Τά επόμενα	200 " "	8
			Πέραν τών	400 ΜWH	38,1	Πέραν τών	600 " "	4

+ Οί αριθμοί νοούνται εις ώριατα μεγαβάτ (1000 ΚWH). * Επί φορτίου 1000 KW οί αριθμοί ούτοι θά άντεκροσώπικουν ΚWH ανά ΚW.

Είς τά τιμολόγια A3 καί A5 αί τρέχουσαι χρεώσεις δι' ενέργειαν ηύξηθήσαν κατά 11,5 λεπτά ανά ΚWH δι' αύξησιν καυσίμων, έφ' όλων δε τών λοιπών χρεώσεων ύπελογίσθη έκπτωσης 5% διά προβλεπομένην ταχεύαν έξδωλησιν.

5.2 Μεταβατικήτης από του ενός τιμολογίου εις τó άλλο.

"Όταν δύο τιμολόγια έχουν ένιαίαν εφαρμογήν, δηλαδή - όταν δέν γίνεται, λόγω χάριν, σαφής διάκρισις μεταξύ οικιακής καί βιομηχανικής χρήσεως - είναι ούσιώδες νά καθορίζεται σαφώς καί χωρίς ένδοχομένας άμφοροτήσεις πού άκριβώς θά εύρίσκειται ή διαχωριστική γραμμή. Δέν θά πρέπει νά υπάρχουν έν προκειμένω διαφορούμεναι έννοιαι ή διοικητικής φύσεως δυσχέρεια αιτίνας νά άπαιτούν τήν κατά τέτους λήθειν άποφάσεων σχετικώς μέ άτομικάς περιπτώσεις. Οί κανόνες περί τιμολογίων δέον νά είναι άπρόσμοι χωρίς νά άξίδουν τήν έντύπωσιν θτι είναι άύθαιρτοι.

Είς τó Τμήμα (3.3) ύπεδείχθη θτι ύπό τάς παρούσας 'Ελληνικάς συνθήκας τó προσφορώτερον μέγεθος δια τήν διαχωριστικήν γραμμήν μεταξύ τών Τιμολογίων Α καί Β θά ήτο τó 1 ΜW. 'Ο άριθμός ούτός ελήφθη συνεπώς ως βάση έν προκειμένω, έν καί αι ένταυθα διατυπούμεναι παρατηρήσεις θά ήδύναντο νά ισχύσουν καί δι' οιοδήποτε άλλο σημείον τó όποιον θά ελαμβάνετο δια τήν χάραξιν τής διαχωριστικής γραμμής.

"Απαξ καί άποφασισθή εις ποίον άκριβώς σημείον θά ζδει νά άπλωνται μεταξύ των τών έν λόγω δύο τιμολόγια, ό σκοπός θά είναι κλειόν νά καταστή τó σημείον συναντήσεώς των θσον τó δυνατόν ολιγώτερον αίσθητόν. Τοϋτο θμως δέν είναι πλήρως κατορθωτόν, δεδομένου θτι θά εσημεινε θτι δέν είναι άναγκαίον νά υπάρχουν δύο τιμολόγια, καί θτι ένα μόνον, μέ κατάλληλους βαθμίδας, θά ήτο άρκετόν. Είς τήν περίπτωσιν τών Τιμολογίων Α καί Β ύπάρχει διαφορά εις τάς καί' άναλογίαν χρεώσεις, του πρώτου εκ τούτων περιέχοντος κάπως ύψηλοτέραν σχέσιν ζητήσεως ισχύος προς τρεχούσας χρεώσεις ενεργείας. Τό Τιμολόγιον Α θά τείνη συνεπώς νά εύνοη τοϋς έχοντας ύψηλότερον συντελεστήν φορτίου καταναλωτάς καί άντιστρόφως.

Τά αποτελέσματα δύνανται καλλίτερον νά παρουσιασθούν έν διαγράμματι, ως εις τήν εικόνα 6 θπου αι συνεχεΐς γραμμαί αναφέρονται εις τó Τιμολόγιον Β, αι δε διακεκομμέναι γραμμαί, εις τó Τιμολόγιον Α. 'Εάν έκκινήση κανείς από τοϋς μικροτέρους καταναλωτάς του Τιμολογίου Β., λ.χ. τοϋς έχοντας μέσην μηνιαίαν κατανάλωσιν μόνον 100 ΚW, ή συνολική τιμή δι' αύτοϋς εις διαφόρους συντελεστάς φορτίου θά απεικονίζεται δια τής ύψηλοτέρας καμπύλης του διαγράμματος.

Όσον αξιάνει τό φορτίον, ή καμπύλη βαθμιαίως χαμηλώνει, εις δέ τά 1000 KW φθάνει εις τό μέσον ύψος τής καμπύλης. Από του σημείου τούτου, άρχίζει ή έφαρμογή του Τιμολογίου Δ. Με τήν άλλαγήν του Τιμολογίου ή καμπύλη αλλάζει τήν κλίσιν της, τηρεί όμως περίπου τό αυτό μέσον ύψος διά τό έν προκειμένω μέγεθος φορτίου. Είς τά μεγαλείτερα ορτία ή καμπύλη κίπτει βαθμιαίως, εις δέ τά 5 MW φθάνει εις τήν χαμηλοτέραν θέσιν της.

Είς τό μέγεθος 1 MW (θπου ή προτεινομένη διαχωριστική γραμμή μεταξύ των Τιμολογίων Δ και Β) αί καμπύλαι διασταυρούνται εις ένα μέσον μηνιαίον συντελεστήν φορτίου 45%. Καταναλωταί μέ φορτία πλησιάζοντα τό μέγεθος τούτο και μέ συντελεστάς φορτίου ύψηλοτέρους αυτού του μεγέθους θά ύφεληθούν διά τής μεταλλαγής από τό Τιμολόγιον Β εις τό Δ, και θά παρακινούνται σοβαρώς όπως αξιάνουν και διατηρούν τά φορτία των και τούς συντελεστάς φορτίων των εις αρκετά ύψηλόν επίπεδον ώστε νά εμπότρουν εις τό Τιμολόγιον Δ. Ός φαίνεται εκ των εις τόν Πίνακα 5 θιδομένων αριθμών, τούτο θά έχη έφαρμογήν θσον άφορά τους 14 περίπου καταναλωτάς, τους ήδη εξυπηρετούμενους διά των Τιμολογίων Α4 και Α5. Αφ' έτέρου, οί καταναλωταί των Τιμολογίων Α1 και Α2, ως και σχεδόν όλοι του Τιμολογίου Α3 θά εξυπηρετηθούν καταλλήλως διά του Τιμολογίου Β αί βάσει του όποιου κατα' αναλογίαν χρεώσεις δίδουν κλέον δίκαια αποτελέσματα επί χαμηλοτέρων συντελεστών φορτίων.

Είναί συνεπώς πιθανόν θτι, δεδομένων των ειδικών χαρακτηριστικών των εις τόν πίνακα εμφαινομένων καταναλωτών, τά έν λόγω δύο τιμολόγια θά συγχωνευθούν έκπελώς και θά παρέξουν αυτόματως πλεονεκτήματα εις τό έπιλεγέν σημείον τής διαχωριστικής γραμμής, χωρίς νά είναι άναγκαίον νά ληφθούν ριζικά άποφάσεις διοικητικής φύσεως. θά άπορρυχθ ή άύτων κατά τό δυνατόν τό ένδεχόμενον, παραδείγματος χάριν εις καταναλωτής των 970 KW νά δύναται νά μειώση σημαντικώς τόν μηνιαίον λογαριασμόν του σπαταλώντας συγχρόνως ήλεκτρικόν ρεύμα.

Μία άλλη εύρισκομένη εις τό μεταίχιμον περίπτωσις, άλλ' εις τήν άλλην πλευράν τής όρθοτικής γραμμής, είναι ή του καταναλωτου χαμηλού συντελεστού φορτίου άνω των 1000 KW ό όποιος θά ήύνοετο διά του Τιμολογίου Β. Εάν ή έν προκειμένω κατάσταση του καταναλωτου είναι τοιαύτη ώστε νά μή δύναται ούτος νά αύξηση οικονομικώς τάς ώρας τής ρευματοληψίας του, θά ήτο τότε δυνατόν νά του προσφερθ ή τό Τιμολόγιον Β. Γενικώς όμως δέν συνιστάται ή προσφορά εις τούς καταναλωτάς έκλογής τιμολογίου και τούτο δι' ούς λόγους εξετέθησαν εις τό Τμήμα (5.1) τής Προκαταρκτικής Έκθέσεως.

5.3 Αποτίμησις Μεγίστης Ζητήσεως Ίσχύος

Είς τήν Προκαταρκτικήν Έκθεσιν υπεδείχθη θπως αί κατά τό Τιμολόγιον Α χρεώσεις ζητήσεως Ίσχύος βασίζονται επί της κατά τό λογιστικόν Έτος μεγίστης ζητήσεως, τουθ' όπερ είς τήν παρούσαν περίπτωσιν θά ήτο τό ήμερολογιακόν Έτος. Οί λόγοι διά τούς όποιους υπεδείχθη τουτο εξετέθησαν είς τήν έν λόγω Έκθεσιν εξακολουθούσν δέ ούτοι νά ίσχύουν. Διά μεγάλα φορτία, ό υπολογισμός επί έτησίως βάσεως άντιπροσωπεύει πλέον άκριβοδικαίως τάς δαπάνας άς ύπέστη ή Έπιχειρήσις, ένψ συγχρόνως ή αύτή βάση δέν προκαλεϊ είς τούς καταναλωτάς ύψηλού συντελεστού φορτίου ούδεμیان ύσυχέρειαν ή άδικίαν. Έάν, παρ'όλας αύτάς τάς διαπιστώσεις, ή Έπιχείρησις άποφασίση νά χρησιμοποιήση τήν μηνιαίαν βάση, συνιστάται θπως τό έτήσιον ποσοστόν χρεώσεως διαιρεθή διά του ένόκα ίνα εύρεθή τό κατάλληλον μηνιαίον ποσοστόν. (Οί σχετικοί άριθμοί εμφαίνονται είς τόν Πίνακα 6). Ούτος είναι ό διαιρέτης ό όποιος θά έπρεπε κατά προσέγγισιν νά εξασφαλίση τό αύτό ποσοδον εκ μεγίστης ζητήσεως Ίσχύος άπό μίαν ομάδα καταναλωτών ύψηλού συντελεστού φορτίου.

Άέν συνιστάται θπως δοθή είς τούς καταναλωτάς ή δυνατότης εκλογής μεταξύ της μηνιαίας και της έτησίως βάσεως, ή άλλαγής άπό της μίας είς τήν άλλην κατά βούλησιν. 'Ο ρηθείς διαιρέτης 11 είναι όρθός μόνον άν θεωρηθή ως συνολικός μέσος θρος' έάν θμως Έκαστος καταναλωτής ήδύνατο νά εκλέξη τήν πλέον οίκονομικήν έν'αυτόν βάση, τότε ό μέσος ούτος θρος θά άνετρώπετο και θά έπρεπε νά χρησιμοποιηθή μικρότερος διαιρέτης άπό τόν 11.

Έν πάση περιπτώσει, θά έδει νά ληφούσν αί μηνιαίαι καταγραφαι μετρήσεων ζητήσεως Ίσχύος και νά χρησιμοποιηθούσν αύται διά τόν υπολογισμόν τών βαθμίδων συντελεστού φορτίου είς τάς τρεχούσας χρεώσεις ενεργείας. Έν περιπτώσει χρεώσεως του καταναλωτού επί έτησίως βάσεως, συνήθως ούτος χρεώνεται, κατά τόν πρώτον μήνα, με τό έν δωδέκατον του έτησίου ποσοστού ζητήσεως Ίσχύος πολλαπλασιαζόμενον με τήν μεγίστην ζήτησιν του μηνός. Κατά τόν δεύτερον μήνα χρεώνεται με δύο δωδέκατα του έτησίου ποσοστού πολλαπλασιαζόμενα με τήν μεγίστην ζήτησιν τών δύο μηνών, με τον τήν χρεωσιν ζητήσεως Ίσχύος τήν ήδη έξοφληθεύσαν κατά τόν πρώτον μήνα. Διά τούς έπομένους μήνας ακολουθαται ή ίδια διαδικασία.

Διὰ τὸ Τιμολόγιον Β συνιστᾶται ὅπως χρησιμοποιοῦνται ἀποτιμήσεις μηνιαίας ζητήσεως ἰσχύος, ὑπ' αὐτὴν δὲ τὴν μορφήν ἐδόθησαν αἱ τιμαὶ τοῦ τιμολογίου. Εἶναι αὕτη μία δίκαιότερα βᾶσις ἢσαν δὲν εἶναι πολὺ ὕψηλοί οἱ συντελεσταὶ φορτίου, ἐνῶ συγχρόνως προτιμᾶται ὑπὸ τῶν καταναλωτῶν, ἰδίως ὑπὸ τῶν μικροτέρων ἐκ τούτων.

5.4 Περίοδος Ὀλοκληρώσεως

Προϋποτίθεται ὅτι ἡ μέγιστη ζήτησις ἰσχύος θὰ μετᾶται διὰ συσκευῆς τύπου "MERZ" προσηρημένης εἰς τὸν ὀλοκληρωτικὸν μετρητὴν, ὁ ὁποῖος μετᾶ τὴν μέγιστην εἰς ΚWh καταναλώσιν κατ' ἀλγεβάλληλα ἑκα χρονικὰ διαστήματα, τὰ ὅποια ἀποκαλοῦνται "περίοδος ὀλοκληρώσεως".

Τοιαῦται περίοδοι 15, 20, 30, 45 καὶ 60 λεπτῶν ἐχρησιμοποιήθησαν ὑπὸ διαφόρων ἐπιχειρήσεων ἀνά τὸν κόσμον. Αἱ βραχύτεραι περίοδοι εὐνοοῦν τὰς ἐπιχειρήσεις, ἐνῶ αἱ μακρύτεραι εὐνοοῦν τοὺς καταναλωτὰς, ἰδίως ἢσαν τὰ φορτία αὐτῶν ἀλλάζουν ταχέως περὶπου κατὰ τοὺς χρόνους αἰχμῆς. Ἀκριβέστερον, αἱ τιμαὶ τοῦ τιμολογίου δεόν νὰ καθορίζωνται ἀναλόγως τῆς περιόδου ὀλοκληρώσεως ἥτις πρόκειται νὰ χρησιμοποιηθῇ, ἡ διαφορά ὅμως μεταξύ λ.χ. 20, 30 καὶ 45 λεπτῶν εἶναι ἐλάχιστη. Ἡ συνήθως πλέον χρησιμοποιουμένη περίοδος εἶναι ἡ τῶν 30 λεπτῶν τῆς ἡρας, ἂν καὶ θὰ ἦτο ὑπερβολὴ νὰ λεχθῇ ὅτι τοῦτο ἀποτελεῖ ἀνεγνωρισμένον κανόνα.

Εἰς τὴν περίπτωσιν τῆς Ἑλλάδος, ἐχρησιμοποιήθη εἰς τὸ παρελθόν κυρίως ἡ περίοδος τῶν 15 λεπτῶν. Δὲν ὑπάρχει σοβαρὸς λόγος νὰ προταθῇ οὐδαμῆποτε ἐν προκειμένῳ ἀλλαγὴ, ἐὰν ὅμως ὑπάρξῃ σκέψις εἰς ἀλλαγὴν, θὰ ἐπιπροτείνωμεν ὅπως, ἢσαν συγχυνοθεοῦν τὰ δύο συστήματα τιμολογίων, υἱοθετηθῇ ἡ περίοδος τῶν 30 λεπτῶν. Ἡ περίοδος αὕτη εἶναι ἐκείνη ἡ ὅποια προσφέρει πιθανῶς τὴν πλέον δίκαιαν ἀναλογίαν ἀπὸ ἀπόψεως ἐξυπηρέτησεως τῆς ζητήσεως.

5.5 Έκπτώσεις βάσει Συντελεστοῦ Φορτίου

Τὰ ἐν ἰσχύϊ Τιμολόγια Δ1 μέχρι καὶ Δ5 περιέχουν ὠρισμένες ἐκπτώσεις διὰ μερικὰς κλίμακας συντελεστῶν φορτίου, αἱ ὁποῖαι περιπλέκουν καὶ ἐν λόγῳ τιμολόγια καὶ συνεπάγονται προσθετοὺς μετρήσεις καὶ γραφικὴν ἔργασίαν εἰς τὰς Ὑπηρεσίας ἐκδόσεως λογαριασμῶν ὡς καὶ τὰς λογιστικὰς Ὑπηρεσίας τῆς Ἐπιχειρήσεως. Τὰ διὰ τῆς παρούσης προτεινόμενα τιμολόγια Α καὶ Β εἶναι οὕτως καταρτισμένα ὥστε νὰ παρέχουν τὸν κατάλληλον καταμερισμὸν τῶν βάσει τῆς συνιστώσης ἰσχύος δαπανῶν ἀνά διαφόρους συντελεστὰς φορτίου, δὲν φαίνεται δὲ αἱ προαναφερθεῖσαι ἐπιπλοκαὶ νὰ εἶναι ἀναγκαῖαι οὕτε ἐπιθυμηταί.

5.6 Ἐκτός Δίχμης Ζήτησις Ἰσχύος

Τὰ ἐν ἰσχύϊ Τιμολόγια Δ1 μέχρι Δ5 περιέχουν βρους δυνάμει τῶν ὁποίων αἱ καταγεγραφεῖσαι μετρήσεις ζητήσεως ἰσχύος δύνανται νὰ μὴ ληφθοῦν ὑπ' ὄψιν κατὰ τὰς ὥρας νυκτὸς ἢ Κυριακῶν. Ἐν καὶ δὲν ὑπάρχει ἀντίρρησης ὅπως τοιαῦτα παραχώρησεις περιληφθῶν καὶ εἰς τὰ νέα Τιμολόγια Α καὶ Β, εἶναι ὅμως πιθανόν ὅτι ὁ σκοπὸς διὰ τὸν ὁποῖον γίνονται θέλει ἐξυπηρετηθῆ καλλίτερον ἐὰν καταρτίζοντο χωριστὰ τιμολόγια διὰ τὴν ἐκτός ἀίχμης ζήτησιν ἰσχύος.

5.7 Χρέωσις βάσει Συντελεστοῦ Ἰσχύος.

Εἰς τὰ ἐν ἰσχύϊ Τιμολόγια Δ1 μέχρι Δ5 ἡ χρέωσις ζητήσεως ἰσχύος ἐφαρμόζεται ἀνεκ ἀξιομετρώσεως τινος ἐν ὄψει ὅ συντελεστοῦ ἰσχύος κυμαίνεται μεταξύ 0,80 καὶ 0,85. Ἐὰν εἶναι χαμηλότερος τοῦ 0,80 ἡ χρέωσις ζητήσεως ἰσχύος αὐξάνεται κατὰ τὴν ἀναλογίαν 0,80 διατερουμένη διὰ τοῦ συντελεστοῦ ἰσχύος (σύνφ). Ἐὰν οὗτος εἶναι ἄνω τοῦ 0,85 ἡ χρέωσις ζητήσεως ἰσχύος μειοῦται διὰ κολλακλασισμοῦ μὲ 0,85 διατερουμένου ὅμως διὰ τοῦ σύνφ. Εἰς τὰ ΝΒΤ οὐδέμια παραχώρησις γίνεται δι' ὑψηλοτέρους συντελεστὰς φορτίων, ἐνῶ ἐπιβάλλεται ποινικὴ ρήτρα διὰ συντελεστὰς ἰσχύος κάτω τοῦ 0,85 δι' ἀλλαγῆς τοῦ συντελεστοῦ φορτίου βάσει τοῦ ὁποίου ἐφαρμόζονται μειωμένοι τρέχουσαι χρέωσεις δι' ἐνέργειαν.

Γενικῶς, ἡ μέθοδος αὕτη ἀξιομετρώσεως τῶν χρεώσεων ζητήσεως ἰσχύος συμφώνως πρὸς τὸν συντελεστὴν ἰσχύος, εἶναι προτιμωτέρα ἀπὸ τὴν μέθοδον τὴν ἐφαρμόζουσαν χρεώσεις συμφώνως πρὸς τὰ ἐπαγωγικά ΚVΔ. Διὰ τοῦ βασισμένου ἐπὶ τῶν ΚVΔ Τιμολογίου ἐπιβάλλεται ὑπερβολικὴ ποινὴ, δύνатаι δὲ τοῦτο νὰ ὀδηγήσῃ τοὺς καταναλωτὰς νὰ κἀμουν ὑπερδύκους ἐγκαταστάσεις διορθώσεως συντελεστοῦ φορτίου αἰτινες δυνάτον νὰ προξενήσουν ἀνωμαλίας ἐὰν ἀφεθῶν ἐν κυκλώματι κατὰ τὰς περιόδους ἐλαφρῶν φορτίων.

Τό εάν θα ζδει να υπάρχουν αύλομειώσεις εις τά τιμολόγια Δ1 μέχρι καί Δ5 βάσει παραχωρήσεως/ποινής, η μόνον ποινής ως εις τά ΝΒΤ, όπως καί τό ζήτημα του πλέον καταλλήλου βασικού συντελεστού Ισχύος, τούτο κατ'ανάγκην εξαρτάται από τάς τοπικάς συνθήκας. Εάν ο παρών συντελεστής Ισχύος του συστήματος δέν είναι πολύ κάτω εκείνου διά τόν όποιον έχουν προπαρασκευασθή αι γεννήτριαι καί αι γραμμαι μεταφοράς, τότε είναι μάλλον άσκοπον να προσφίρεται εις τά τιμολόγια παραχώρησις τας διά φορτία με συντελεστήν Ισχύος πλησιάζοντα τήν μονάδα. Είς αυτήν τήν περίπτωσιν κάποια ποινική ρήτρα η πρόστιμον θα έπήρκει, πιθανώς δε τό 0,80 ως συντελεστής Ισχύος θα ήτο άκροφύτων ύψηλόν. Διά χαμηλοτέρους συντελεστής Ισχύος, αι χρεώσεις ζητήσεως Ισχύος θα έπολλαπλασιαζόντο επί 0,80 διαιρουμένου διά του σύν-φ, άσάκις τό σύν-φ είναι ο μέσος μηνιαίος συντελεστής Ισχύος.

5.8 Ρήτρα Κουσίμου

Η ύπαρξις διατάξεως η όποια να δύναται να μεταβάλη τάς τρεχούσας χρεώσεις δι'ένέργειαν αναλόγως των διακυμάνσεων της τιμής των κωσσίμων είναι ούσιώδης εις μίαν συμφωνίαν διαρκείας ως η προτεινομένη διά τό Τιμολόγιον "Α". Δέν είναι ούσιώδης εις τήν περίπτωσιν του Τιμολογίου "Β", καθόσον είναι δυνατόν τούτο να μεταβληθή από τό έν ζτος εις τό άλλο, εάν τό κόστος των κωσσίμων μεταβληθή εις τοιούτον σημείον ώστε να απαιτηται ταναύτη αλλαγή. Αλλά παρά τό γεγονός ότι δέν είναι ούσιώδης η ως εζηται διάταξις, είναι όμως χρήσιμος, διότι σημαίνει ότι αι αύξήσεις του κόστους των κωσσίμων θα γίνωνται αυτόματα, χωρίς να παρίσταται ανάγκη συχνών μεταβολών εις αυτό τούτο τό τιμολόγιον. Επί πλέον, δεδομένου ότι η ως εζηται διάταξις ύψίσταται ήδη εις τά περισσότερα των έν Ισχύϊ τιμολογίων δέν θα παρουσιασθούν αντίρρήσεις έκ μέρους των καταναλωτών. Συνεπώς, προτείνεται όπως διατηρηθή η "ρήτρα κουσίμου" εις άμφότερα τά τιμολόγια "Α" καί "Β", της σχετικής αναπροσαρμογής εφαρμοζομένης μόνον επί των τρεχουσών χρεώσεων διά τήν ενέργειαν.

Επί του σημείου τούτου δύναται ν'αναφερθή κανείς εις τόν ύπ'άρισ. 8 Πίνακα της Προκαταρκτικής Έκθέσεως, όπου έμφαίνεται ότι η αναλογία της θερμικής παραγωγής ύπελογίσθη ότι θα κατέληθ από 77% του 1962 εις κατά τι περισσότερον των 50% κατά τήν περίοδον 1966 μέχρι 1972. Θα ήδύνατο, θεεν, να λεχθή ότι αι περιπτώσεις εφαρμογής της ρήτρας κουσίμου θα είναι περίπου τά 2/3 εκείνων του παρελθόντος. Η παρατήρησις αυτη είναι σημαντική προκειμένου περί των τιμολογίων δι'οίκιακήν χρησην η άλλων χαμηλής τάσεως, έν προκειμένω όμως, καίτοι εξασθενίζει δέν ανατρέπει όμως τήν γενομένην προηγουμένως πρότασιν περί "ρήτρας κουσίμου".

*Εφ' ὅσον μᾶλλον ἀβηθεῖς τοῦ κόστους τῶν καυσίμων εἶναι συνήθως ἔν μόνον μέρος τοῦ συνόλου μιᾶς γενικῆς αὐξήσεως τοῦ κόστους, συμπεριλαμβανομένων τῶν δαπανῶν προσωπικοῦ, ὑπάρχουν πολλοὶ λόγοι διὰ τοὺς ὁποίους ὁ συντελεστὴς πρέπει νὰ εἶναι ἀρκετὰ μεγάλος διὰ νὰ καλύπτῃ τινὰς ἐκ τῶν ἄλλων τούτων αὐξήσεων. Τοῦτο εἶναι κἀπως ἐπικίνδυνον, δοθέντος ὅτι ἡ ρῆτρα καυσίμου ἐνεργεῖ κατὰ οὓο κατευθύνσεις. Ἐνδέχεται αἱ δαπάναι καυσίμων ν' αὐξηθοῦν ὀλίγον μόνον ἢ καὶ νὰ μειωθοῦν καθ' ἣν στιγμήν αἱ λοιπαὶ δαπάναι ἀνέρχονται, ὅποτε μᾶλλον προϋπολογισθεῖσα ρῆτρα καυσίμου θὰ ἀποβῆ παθητικῆ.

Οὐδέμια εἰδικὴ πρότασις γίνεται ἀναφορικῶς μετὰ τὸν τύπον ὑπολογισμοῦ ἢ τὰς χρησιμοποιηθησομένης δι' αὐτόν σταθερᾶς τιμᾶς. Φρονούντες ὅτι ἡ ρῆτρα εἰς τὰ ἐν ἰσχύϊ τιμολόγια εἶναι ἱκανοποιητικῆ, οὐδεὶς λόγος ὑπάρχει νὰ γίνῃ διαδοθήποτε ἀλλαγὴ πλὴν τῆς τῆς ἐνημερώσεως τῶν σταθερῶν τιμῶν κατὰ τὸν χρόνον τῆς ἐφαρμογῆς τῶν νέων τιμολογίων. Παρατηρεῖται ὅτι αἱ ὑφιστάμεναι σταθεραὶ δὲν εἶναι αἱ αὐταὶ εἰς ὅλα τὰ τιμολόγια, ὑποτίθεται ὅμως ὅτι ἡ ἀνωμαλία αὕτη θὰ ἐκλείψῃ.

Εἰς ἀπᾶσας τὰς περιπτώσεις αἱ προτεινόμεναι τρέχουσαι χρεώσεις δι' ἐνέργειαν εἶναι αἱ τελικαὶ τιμαὶ μετὰ οἰκονομικῆς ἀναπροσαρμογῆς τῶν δαπανῶν διὰ καύσιμα γενομένην κατὰ τὴν ἀντίστοιχον χρονικὴν περίοδον.

5.9 Παροχὴ φωτιστικοῦ ρεύματος βάσει τοῦ Τιμολογίου διὰ Κίνησιν.

Τὰ ἐν ἰσχύϊ τιμολόγια προβλέπουσιν τὴν παροχὴν τοῦ φωτιστικοῦ ρεύματος βάσει τοῦ Τιμολογίου Κινήσεως, ἐφ' ὅσον ἡ καταναλωτικὴ φωτιστικοῦ ρεύματος δὲν ὑπερβαίνει τὰ 5% τῆς συνολικῆς κατὰ μῆνα καταναλώσεως ρεύματος. Τοῦτο ἀποτελεῖ μίαν ὁρθὴν ρύθμισιν, δύναται δὲ αὕτη νὰ συνεχισθῇ καὶ εἰς τὰ νέα τιμολόγια.

5.10. Ἐλάχιστοι χρεώσεις

Ὁ βασικὸς ἀντικειμενικὸς σκοπὸς αὐτῶν εἶναι ἡ ἐξασφάλισις, ἀσχετῶς τοῦ ὅπου τῆς καταναλώσεως καθ' οἰκονομικῆς περιόδου, ὅτι ὁ καταναλωτὴς θὰ καταβάλῃ τοῦλάχιστον ἓνα ποσὸν ἱκανὸν νὰ καλύψῃ τὸ κεφάλαιον καὶ τὰ ἐξοδα κινήσεως οἰκονομικῆς τμήματος τοῦ συστήματος διανομῆς τοῦ ὁποῦ οὗτος κάμνει μονοπωλιακὴν χρῆσιν ἢ ἐκείνου τὸ ὅποῦ παρέχεται δι' ἀποκλειστικὴν αὐτοῦ χρῆσιν. Εἶναι ἀληθὲς ὅτι τὸ τμήμα τῶν ἐπὶ τούτῳ "δευσευμένων" ἢ διατεθειμένων ἐγκαταστάσεων δι' οἰκονομικῆς καταναλωτῆν, εἶναι κατὰ πολὺ μεγαλύτερον ἐκείνου ὅπου ἀναλογεῖ εἰς τὴν δι' αὐτόν παροχέτευσιν καὶ τὸ σχετικὸν ὕλικόν αὐτῆς. Περιλαμβάνει δηλαδὴ ἓν μέρος τοῦ Σταθμοῦ παραγωγῆς καὶ τῶν κυρίων Γραμμῶν μεταφορᾶς. Ὅταν ὅμως οἱ καταναλωταὶ εἶναι μικροὶ ἐν σχέσει

μέ τὸ σύστημα ἐν τῷ συνόλῳ καὶ θταν τὸ φορτίον αὐξάνει ἀπὸ τοῦ ἑνὸς μηνὸς εἰς τὸν ἄλλον καὶ ἀπὸ τοῦ ἑνὸς ἔτους εἰς τὸ ἄλλο, πᾶσα ἐγκατάστασις τοῦ βλοῦ συστήματος ἐγκαταλείπομένη ὑπὸ ἑνὸς καταναλωτοῦ ἀναλαμβάνεται ἀμέσως ὑπὸ ἑτέρου καταναλωτοῦ. Δὲν παύει νὰ εἶναι παραγωγικὴ ἀπλῶς καὶ μόνον διότι τὸ φορτίον ἑνὸς συγκεκριμένου καταναλωτοῦ ἐμειώθη.

Ἡ περίπτωση τοῦ μεγάλου καταναλωτοῦ εἶναι κάπως διαφορετικὴ, ἰδίᾳ εἰς τὴν Ἑλλάδα, θπου ἐπὶ τοῦ παρόντος ἕνας μόνον μεγάλος καταναλωτὴς εἶναι δυνατὸν ν' ἀντιστοιχῇ εἰς ἕνα ἀρκετὰ σημαντικὸν μέρος τοῦ συνόλου τῶν ἐγκαταστάσεων.

Ἴνα καταστῇ δυνατὴ ἡ παραχῆ ἡλεκτρικῆς ἐνεργείας εἰς τὸν ἐν λόγῳ πελάτην κατὰ τὴν ἀπαιτουμένην ἡμερομηνίαν, πρέπει νὰ ἐκτελεσθοῦν πολλαὶ εἰδικαὶ ἐργασίαι (πιθανόν καὶ ἕνας ὀλόκληρος Σταθμὸς παραγωγῆς πρὸ τῆς καθορισθείσης ἡμερομηνίας), κλειῖται τῶν ὀποίων δὲν θὰ ἀπητοῦντο, ἢ τοῦλάχιστον, θὲν θὰ ἀπητοῦντο ἀμέσως. Ἐν τῷαύτῃ περιπτώσει θὰ προκύψῃ ζημία ἐὰν ὁ καταναλωτὴς δὲν φανῇ συνεπής ἢ ἐὰν, ἀφοῦ τοῦ χορηγηθῇ ἡ ἡλεκτρικὴ ἐνέργεια, διακόσῃ τὴν λήψιν ἢ μειώσῃ τὸ φορτίον του σημαντικῶς.

Κατ' ἀκολουθίαν, εἰς πᾶσαν σύμβασιν διαρκείας ὀξόν νὰ καθορίζεται ἕνα εἰλάχιστον ἔσοδον ὡς ἐγγύησις ἔναντι τοῦ χρησιμοποιοῦμένου κεφαλαίου δι' ἐπενδύσεις μὴ ἀποδοτικὰς ἢ μὴ δυναμῆνας νὰ μεταφερθοῦν εἰς ἄλλον πελάτην. Τὸ εἰλάχιστον αὐτὸ ἔσοδον ὀξόν νὰ συσχετίζεται μὲ τὰς χρεώσεις ἰσχύος ὡστε νὰ μὴ ὑπάρχει κίνδυνος ἀπωλείας ἐνεργείας.

Εἰς τὰς περιπτώσεις δὲν πρόκειται μὲν περὶ μεγάλου καταναλωτοῦ ἀλλὰ ἡ ἐκτίμησις τῆς ζητήσεως γίνεται ἐπὶ ἐτησίᾳ βάσει, τὸ ὡς ἂνω εἰλάχιστον ἔσοδον παρέχει μίαν ἐγγύησιν διὰ τὴν ἀπώλειαν ἔσοδων κατὰ τοὺς μῆνας μικρᾶς καταναλώσεως. Διὰ τὸ τιμολόγιον "B" θπου ἡ ἐκτίμησις γίνεται βάσει μηνιαίων δεδομένων ἔχει ἦδη προταθῆθῃ ὡπως καθιερωθῇ μίᾳ εἰλαχίστην κατα μῆνα χρέωσις ἐκ ὀρχ. 3.000.—, ἢτις ἀντιστοιχεῖ εἰς ζήτησιν ἰσχύος 20 KW.

5.11 Χρέωσις δαπάνης Συνδέσεως.

Ἐφ' ὅσον τὸ σύνολον τῶν ἐπενδύσεων διὰ τὴν διανομὴν καὶ τὰς συνδέσεις καταναλωτῶν περιλαμβάνεται εἰς τὴν ἀνάλησιν τοῦ κόστους καὶ τὸ ἐξ αὐτῶν κατάλληλον ποσοστὸν οἰκονομικῆς ἀποδόσεως περιλαμβάνεται εἰς τοὺς τύπους κόστους, ἔκταται ὅτι τὰ βάσει τῶν ἐν λόγῳ τύπων καταρτιζόμενα τιμολόγια, θὰ καλύπτουν, δι' ἕκαστον καταναλωτὴν, τὸ μέσον κόστος τῆς συνδέσεώς του. Βάσει τούτου, μόνον εἰς τὴν περίπτωσιν καταναλωτῶν τῶν ὁποίων αἱ δαπάναι συνδέσεως ὑπερβαίνουν τὸν ὡς ἄνω μέσον θρον τὸν ἀντιστοιχοῦντα εἰς τὴν κατηγορίαν εἰς ἣν ἀνήκουν, θὰ παραστῇ ἀνάγκη ὅπως ἐπιβληθῇ εἰσφορὰ διὰ τὴν σύνδεσιν, ἢ ἀκόμη εἰς τὴν περίπτωσιν καταναλωτῶν διὰ τοὺς ὁποίους ἐγένοντο ἔκτακτοι δαπάναι. Τοιαύτη περίπτωσις δύναται νὰ προκύψῃ ὅταν ἡ ἀπόστασις ἀπὸ τὸ δίκτυον διανομῆς εἶναι μεγαλύτερα τῆς κατὰ μέσον θρον τοιαύτης ἢ ὅταν προβλέπονται εἰδικαὶ ἐγκαταστάσεις, ὡς λ.χ. ὀριπλή ἐξυπηρέτησις ἢ καταμετρήσις. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει εἶναι δυνατόν νὰ ἀπαιτηθῇ ἀπὸ τὸν πελάτην νὰ καταβάλῃ ἐν ἑκ τῶν κατωτέρω ποσῶνα

- (α) Μῆσαν ἐφ' ἅπαξ εἰσφορὰν διὰ τὴν σύνδεσιν,
- (β) Μῆσαν παγίαν ἑτησίαν ἐπιβάρυνσιν διὰ παρασκευασθέντα ὀλικά
- (γ) Μῆσαν ἠϋξημένην ἐλαχίστην ἐπιβάρυνσιν ὡς αὕτη περιγράφεται εἰς τὴν παράγραφον (5.10).

5.12 Ἐκπτώσις δι' ἐμπρόθεσμον ἐξόφλησιν

Εἰς τὴν περιοχὴν Πρωτεύουσας (αὐτὴ ὅπως εἰς τὴν Ἐπαρχίαν) παρέχεται ἔκπτωσης ἴση πρὸς 5% ἐπὶ τοῦ συνολικοῦ λογαριασμοῦ ἐάν οὗτος ἐξοφληθῇ ἐντὸς δέκα ἡμερῶν. Αὐτοῦ τοῦ εἰδούς ἐκπτώσεις τυγχάνουσιν γνωσταὶ καὶ ἀλλάχου μετὴν διαφορὰν ὅτι συνήθως εἶναι μικρότεροι τῶν 5%. Ἐν τούτοις, ἐκ τῆς γενικῆς ἐμπειρίας τῶν ἠλεκτρικῶν ἐπιχειρήσεων προκύπτει ὅτι αἱ ἐκπτώσεις αὗται δὲν εἶναι ἀναγκαῖαι ἀποτελοῦν δὲ ἄσκοπον περιπλοκὴν. Δοθέντος ὅτι ὁ ἠλεκτρισμὸς εἶναι μία βασικὴ ἀνάγκη καὶ δὲν δύναται νὰ ἀποθηκευθῇ, ὁ κίνδυνος τῆς διακοπῆς τῆς συνδέσεως (συνεπαγόμενης εἰσφορᾶν ἐπανασυνδέσεως) ἀποτελεῖ συνήθως ἐπαρκῆ ἐξασφάλισιν τῆς ἐμπροθέσου ἐξοφλήσεως τῶν λογαριασμῶν. Ἐφ' ὅσον ἐν ἑκ τῶν ἐν ἱσχύϊ δύο συστημάτων τιμολογίων θὰ πρέπει νὰ τροποποιηθῇ ἐπ' αὐτοῦ τοῦ σημείου, προτείνεται ὅπως ἐπεκταθῇ ἐπὶ 3ης τῆς Ἐπιχειρήσεως τὸ κρατοῦν σήμερον εἰς τὴν Ἐπαρχίαν καὶ ὅπως εἶναι αἱ ἐμὰ πωλήσεις εἶναι τελείως καθαρά. Ἡ προϋπόθεσις αὕτη ἐτηρήθη εἰς 3λους τοὺς γενομένους διὰ τῶν προτάσεών μας χρηματικούς ὑπολογισμούς, εἰς περίπτωσιν δὲ καθ' ἣν ἦθελον ἀναγνωρισθῇ ἐκπτώσεις τινὲς θὰ ἴδου 3λοι οἱ σχετικοὶ ἀριθμοὶ ν' αὐξηθοῦν ἀναλόγως.

5.13 Διάρκεια Συμβάσεων

Με τούς μεγάλους καταναλωτές είναι προτιμότερον καί κλέον εύπρωδοκτον δι' αμφοτέρους τούς συμβαλλομένους νά συνάπτεται μία σύμβασις διὰ πολλά ἔτη. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει εἶναι οὐσιώδεις θπως περιληφθῆ εἰς τήν τιμήν μία ρήτρα διὰ τās αύξομειώσεις τοῦ κόστους τῶν καυσίμων, ὡς καί μία ἐγγύησις ἐλαχίστου ἐσόδου. Χρησιμοποιοῦνται συνήθως χρονικαί περίοδοι 3, 5, 7 καί 10 ἐτῶν διὰ τά διμερῆ τιμολόγια παροχῆς ἐνεργείας εἰς μεγάλην κλίμακα, ἐνῶ διὰ τό Τιμολόγιον "Α", μία διάρκεια 5 ἐτῶν θά εύρεθῆ πιθανῶς ὡς ἡ καταλληλοτέρα. Μία τοιούτου εἴδους σύμβασις εἶναι προσφορωτέρα διὰ τήν Ἐπιχείρησιν διότι ἐξασφαλίζει ἐν ἕσοδον ἐπί σειράν ἐτῶν, ἀλλά καί διὰ τόν καταναλωτήν διότι παρέχει προστασίαν ἐναντίον τυχόν αύξήσεως τῶν τιμῶν, ἐξαιρέσει ἐκείνης ἣτις προκύπτει ἐκ τῆς αύξήσεως τοῦ κόστους καυσίμων, ἡ ἐπίδρασις τῆς ὁποίας εἶναι τοῦλάχιστον σαφῶς περιωρισμένη.

Ὡς πρός τούς πελάτας τοῦ Τιμολογίου "Β" προτείνεται θπως αἱ Συμβάσεις μετ' αὐτῶν ἀνανεοῦνται κατ' ἔτος, θπως ἀκριβῶς συμβαίη σήμερον.

5.14 Προτάσεις ἀπορῶσαι τήν λογιστικήν

Εἰς τās παραγράφους (2.2) καί (2.4) τῆς Προκαταρκτικῆς Ἐκθέσεως ἐπίνοιση θτι συνεκεία τῆς διαφορᾶς ἥτις ὑπάρχει μεταξύ τῆς ἀποδόσεως τοῦ χρησιμοποιουμένου καθαροῦ κεφαλαίου καί τῶν ποσῶν τῶν καταβαλλομένων διὰ τόκους, προκύπτει διὰ τήν Ἐπιχείρησιν κατ' ἔτος ἐν σημαντικόν πλεόνασμα. Τοῦτο θά ἠδύνατο νά διατυπωθῆ καί κατ' ἄλλον τρόπον, ὀηλ. θτι τά ἐν ἰσχύϊ τώρα τιμολόγια ὡς καί τά προτεινόμενα τοιαῦτα διὰ τό μέλλον δίδουν ἐν ἕσοδον ἱκανόν ν' ἀποδώσῃ ἐν ποσοστόν 7% περίπου ἐπί τοῦ καθαροῦ κεφαλαίου, ποσοστόν τό ὁποῖον εἶναι ὑπερδίκλασιον τοῦ μέσου τόκου ἐπί τοῦ συνόλου τῶν ἐπενδύσεων κεφαλαίου.

Βεβαίως, τό ἐν λόγῳ πλεόνασμα χρησιμοποιεῖται διὰ τήν χρηματοδότησιν νέων ἐγκαταστάσεων διὰ τās συνεχῶς δημιουργουμένας ἀνάγκας, καί ἀπό τῆς ἀπόψεως αὐτῆς ἐλαττώνει τά ἀπαιτούμενα διὰ τήν Ἐπιχείρησιν νέα κεφάλαια. Ἐν τούτοις, παρά τό γεγονός θτι χρησιμοποιεῖται κατ' αὐτόν τόν τρόπον, εἰς τόν ἰσολογισμόν ἐμφανίζεται κατ' ἀνάγκην ὡς συσσωρευθέν ἀποθεματικόν ἢ ὡς κεφαλοποιηθέντα κέρδη.

Ο αριθμός θοτις προκύπτει οδτω ώς "πλεόνασμα" είναι πολύ μεγάλος. Είς τό πρόγραμμα τής δεκαετίας ύπελογίσθη θτι τοῦτο θ' ανέλθη είς περίπου 5 δισεκ. δραχμών κατά τό 1966 καί είς 15 δισεκ. δρχ. κατά τό 1972. Πρό τοῦτοις, τοῦτο ἀναπτύσσεται μέ ρυθμόν πολύ γοργώτερον αὐτῆς ταύτης τής Ἐπιχειρήσεως. Ἐν σχέσει μέ τήν ἀξίαν κτήσεως τῶν ἐγκαταστάσεων, τό πλεόνασμα ἀνήρχετο είς 27% τῆς ἐν λόγῳ ἀξίας διὰ τό 1966 καί είς 51% διὰ τό 1972.

Ἡ ἐμφάνισίς του είς τόν ἰσολογισμόν ὑπό τήν ὡς ἄνω μορφήν είναι δυνατόν νά δημιουργήσῃ τήν ἐσφαλμένην ἐντύπωσιν θτι ἡ οἰκονομική κατάστασις τῆς Ἐπιχειρήσεως είναι πολύ καλύτερα ἀπό τήν πραγματικήν καί θτι εἰσπράττει πάρα πολλά διὰ τό ὑπ'αὐτῆς διατιθέμενον ρεῦμα. Αὐτό είναι δυνατόν νά ὀδηγήσῃ είς τήν ἀπαίτησιν ὅπως ἔν μέρος τῶν χρημάτων τῶν ἐμφανιζομένων ὡς "πλεόνασμα" διατεθῆ διὰ τήν μείωσιν τῆς τιμῆς τοῦ ρεῦματος ἢ διὰ τήν κάλυψιν τῆς ἀξίσεως τῶν μεθῶν - ἡμερομισθίων. Πρέπει ἐνδεχομένως νά τονισθῆ θτι τό ἐν λόγῳ "πλεόνασμα" γειννιάζει είς τόν ἰσολογισμόν μέ ἀποθεματικά ἔκποβέσεων χαμηλότερα τοῦ κανονικοῦ μέσου ὄρου καί θτι, ἐπί πλέον, τοῦτο δέν είναι μεγαλύτερον τοῦ δέοντος ὡστε νά ἐξασφαλίξῃ καί μίαν πηγήν "αὐτο-χρηματοδοτήσεως" ἡ ὁποία είναι ζωτικῆς σημασίας διότι μίαν ταχέως ἀναπτυσσομένην βιομηχανικήν Ἐπιχείρησιν καί μέ μεγάλης κλίμακος κεφάλαια.

διὰ νά μειωθῆ ἡ ἀνάγκη παροχῆς σχετικῶν ἐπιζητήσεων καί νά καταστῆ ἡ παρουσίασις τῶν λογαριασμῶν ὀλιγώτερον εὐπρόσβλητος, προτείνεται ὅπως ἔν τμήμα τοῦ ἐν λόγῳ πλεονάσματος κεφαλοποιηθῆ καί ἐγγραφῆ εἰς τόν ἰσολογισμόν ὡς "Συμπληρωματικόν Ἀποθεματικόν δι' ἀποβέσεις καί ἐντικαταστάσεις". Ὁ λογαριασμός οὗτος θά ἐνεφανίζετο ἐπί πλέον τοῦ τῶν ὑφισταμένων κρατήσεων δι' ἀποβέσεις, αἰτινες δημιουργοῦνται ἐκ τῶν ἐπείσειν ἀποβέσεων, θά εἶχε δέ οὐτόν σκοπό:

(α) Νά ἐπανορθώσῃ τήν είς τό παρελθόν γενομένην τρόπον τινά ἀνεπαρκῆ πρόβλεψιν, ὡστε τό μέγεθος τοῦ ἀποθεματικοῦ δι' ἀποβέσεις νά εὐρίσκεται εἰς μίαν κανονικήν ἀναλογίαν μετά τοῦ παγίου ἐνεργητικοῦ (λχ. 35%).

(β) Νά ἐξασφαλίξῃ ἕνα περιθώριον διὰ τās συνεπείās μελλοντικοῦ κληθωρισμοῦ καί πρός ἀντιμετώπισιν τῶν συνθηκῶν αἰτινες θά προκύψουν θταν τό κανονικόν ἀποθεματικόν ἀποβέσεων εἰς τό τέλος τῆς διάρκειας ζωῆς τῶν ἐγκαταστάσεων, ἀποδειχθῆ ἀνεπαρκές διὰ τήν ἀντικατάστασιν αὐτῶν συνεπείᾳ ἀξίσεως τοῦ κόστους ἀγορᾶς νέων ἐγκαταστάσεων.

Ἡ πρότασις κατ' οὐδέν θά μετέβαλε τήν πραγματικὴν ταμιακὴν κατάστασιν - ἀλλῶς δὲ θά μετέβαλε τήν ὀνομασίαν τῶν διαφόρων ἀποθεματικῶν. Δὲν θά ἐπηρέαζε τὸ μέγεθος τῆς "αὐτοχρηματοδοτήσεως" καθόσον ἅπαντα τὰ ἀποθεματικά, ἀσχέτως τῆς ὀνομασίας αὐτῶν, χρησιμοποιοῦνται ὡς τοιαῦτα.

5.15 Μελλοντικὸν Πρόγραμμα

Δι' κάτωθι ὑποδείξεις ἀφοροῦν τὸ πρόγραμμα τοῦτο. Τὸ πρῶτον βῆμα εἶναι ἡ λήψις ἀποφάσεως ἐν σχέσει μὲ τήν ἀκολουθητέαν πολιτικὴν ἐπὶ τῶν εὐγέντων διὰ τῶν ὑποβληθεισῶν προτάσεων θεμάτων ὅσον ἀφορᾷ τὰ Τιμολόγια Α καὶ Β. Ἐπιπροσέτι τῆς τροποποιήσεως τῶν προτάσεων, δεόν νά καταρτισθῆ ἕνα χρονικὸν πρόγραμμα ὅπου θά ἐμφαίνωνται τὰ διάφορα στάδια ἐφαρμογῆς αὐτῶν. Ἐκδόσιμον θά ἦτο ὅπως καθορισθῆ ἡ 1η Ἰανουαρίου 1965 ὡς ἡμερομηνία ἐναρξέως τῆς ἐφαρμογῆς τῶν. Τοῦτο θά ἦτο ἐρικετόν ὑπὸ τὴν προϋπόθεσιν, ἀφ' ἑνός, ὅτι δὲν θά ἐχρειάζετο πρόσθετος διαδικασία καί, ἀφ' ἑτέρου, ὅτι δὲν θά προκύβουον δυσχέρειαι ὅσον ἀφορᾷ τὸν χρόνον τῆς προεידιοποιήσεως ἧτις θά πρέπει νά δοθῆ. Ἐἶναι, πάντως, πιθανόν ὅτι ἡ ἐργασία αὕτη θ' ἀπορροφήσῃ τὸ μεγαλύτερον μέρος τοῦ διαθέσιμου προσωπικοῦ κατὰ τὸ ἐναπομένον χρονικὸν διάστημα τοῦ τρέχοντος ἔτους.

Κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ 1965 θά πρέπει νά εἶναι δυνατόν νά γίνῃ ἐναρξίς τῶν ἐργασιῶν ἐπὶ τοῦ ἐναπομένουτος μέρους τῆς ἀναθεωρήσεως τῶν τιμολογίων διὰ τὰς παροχὰς χαμηλῆς τάσεως. Ὡς προεισαγωγὴ δι' αὐτὴν τὴν ἐργασίαν θά πρέπει νά συνταχθῆ εἰς πλήρη πύναξ τῶν στοιχείων τῆς καταναλώσεως κατὰ κεχωρισμένα τιμολόγια. Μία μερικὴ ἀνάλυσις τῶν στοιχείων τοῦ 1963 δίδεται εἰς τὸν ὑπ' ἀριθ. 7 Πίνακα, ἐκ τῆς ὁποίας καταρτίζεται ὁ ἐπιβλεπόμενος σκοπός. Ἐφ' ὅσον ἐν τῷ μεταξύ θά ἔχη παρέλθει ἕν ἔτος, θά εἶναι λίαν σκόπιμον ὅπως ἀντὶ τῶν ἐν λόγω στοιχείων χρησιμοποιοῦσθῶν τὰ τοῦ ἔτους 1964 εὐθὺς ὡς καταστῆ δυνατὴ ἡ συγκέντρωσις αὐτῶν.

Εἰς τὸν ὡς ἄνω πῖνακα παρατηρεῖται ὅτι ἡ μεγαλύτερα κατηγορία πρὸς ἐξυπηρέτησιν εἶναι ἡ τῶν καταναλωτῶν οἰκιακῆς χρήσεως. Ἐπὶ πλέον, εἶναι πιθανόν τὸ γεγονός τοῦτο νά ἐμφανίσῃ καί τὴν μεγαλύτεραν δυσκολίαν κατὰ τὴν ἐνοκοίησιν τῶν δύο συστημάτων τιμολογίων. Συνισταταὶ ὅθεν ὅπως δοθῆ προτεραιότης εἰς αὐτὴν τὴν κατηγορίαν.

Ἐπὶ τοῦ σημείου αὐτοῦ παραπέμπομεν εἰς τὰς ὑπ' ἀριθ. (7.2) καὶ (7.3) παραγράφους τῆς Προκαταρκτικῆς Ἐκθέσεως. Ἀποδίδομεν μεγάλην σημασίαν εἰς τὴν ἐκλογὴν τοῦ εἰδους Τιμολογίου καὶ ὑποβάλλομεν τὴν σύστασιν ὅπως συνταχθῆ μία μελέτη εἰς τὴν ὁποίαν θά ἐξετάζεται εἰδικῶς

ή δυνατότης διαθέσεως προσωπικοῦ, ή δυνατότης ἐφαρμογῆς τοῦ ἐνόχου τοῦ ἑτέρου ἐκ τῶν ἐν ἰσχύϊ τύπων τιμολογίων ἐφ' ὅλης τῆς ἐπι- κρατείας. Σημειοῦται ὅτι σήμερον οἱ καταναλωταὶ τῶν Ἐπαρχιῶν (μὲ κλιμακωτὸν τιμολόγιον) ὑπερτεροῦν σημαντικῶς τοῦ ἀριθμοῦ τῶν καταναλωτῶν τῆς περιοχῆς Πρωτευούσης, ἐνῶ ἡ μέση καταναλωσις εἰς τὰς Ἐπαρχίας εἶναι μικροτέρα τοῦ ἐνόχου τετάρτου τῆς καταναλώ- σεως εἰς τὴν περιοχὴν Πρωτευούσης.

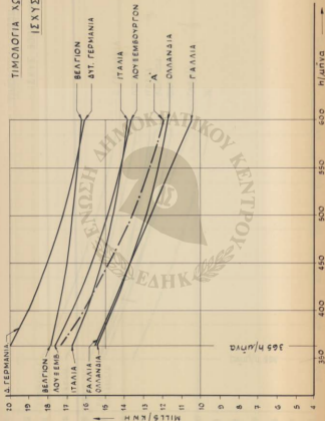
Π Ι Ν Α Κ 7

Στατιστική Καταναλώσεως 1963

Κατηγορίες Καταναλωτών

Κατηγορίες Καταναλωτών	Τιμολογία		Καταναλώσεις		Έσοδα		Μέσος Έσοδον λεπτά/ΚΩΠ	Έξοδος Κατανα- λωτών
	Περιοχή Πρωτεύουσας	Επαρχίαι	10 ⁶ ΚΩΠ	%	10 ⁶ Δραχμαίφ	%		
Βιομηχανική Υ.Τ.	Δ1 μέχρι και Δ5	T23	1 004,80	38,4	536,46	22,8	53,4	643
Βιομηχανική Χ.Τ.	Ε1 και Κ2	T19	286,87	11,0	263,53	11,2	91,8	36 389
Βιομηχανική Σύνολον			1 291,67	49,4	799,99	34,0		37 032
Οίκιακή) Περιοχή Πρωτεύουσας	11 κ.λ.π.		616,06	23,6	660,82	28,1	107,3	450 404
) Επαρχίαι		T 9	199,42	7,6	283,97	12,1	142,4	644 153
) Σύνολον			815,48	31,2	944,79	40,2	115,8	1 094 557
Εμπορική	T1 κ.λ.π.	T19	303,83	11,6	441,04	18,8	145	250 726
Αρτοποιική		T33	35,63	1,4	24,11	1,1	67,7	16 986
Είλωτες	Είλωτων		41,87	1,6	33,71	1,5	80,5	3
Δημόσια Καταστήματα, φωτισμός δόδων κ.λ.π.			124,33	4,8	103,41	4,4	83,1	15 493
Ευνοικιακά Πωλήσεις εις Καταναλωτάς			2 612,81	100	2 347,05	100	89,8	1 414 797
Χονδρικής διά μεταπώλησιν Αιγυπτιαρχείων Διεξερτίου			72,54		33,54		46,2	
			9,92		5,27			
Δθροιστικόν Σύνολον			2 695,27		2 385,86			

ΤΙΜΟΛΟΓΙΑ ΧΩΡΩΝ Ε.Ο.Κ.
ΙΣΧΥΣ 1000 ΚΩ.

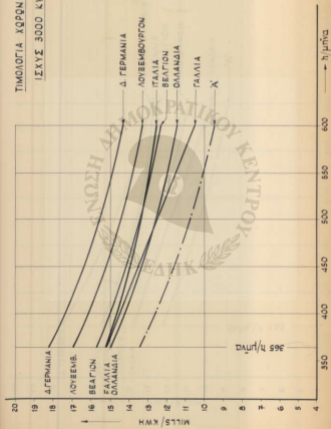

365 Η/ΜΗΝΑ

FIG. 1

ΤΙΜΟΛΟΓΙΑ ΧΩΡΩΝ Ε.Ο.Κ.

ΙΣΧΥΣ 3000 ΚΩ

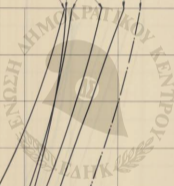
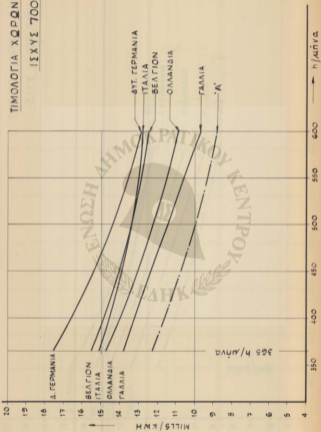

265 h/μνα

A	B	C	D	E
KENNEDY & DONKIN, ALLIANCE HOUSE, 12 CAXTON ST., WESTMINSTER, S.W.1.		DRAWN BY	CHECKED BY	SCALE
		DATE	DATE	DATE

FIG. 2

ΤΙΜΟΛΟΓΙΑ ΧΩΡΩΝ Ε.Ο.Κ.
ΙΣΧΥΣ 7000 ΚΩ.

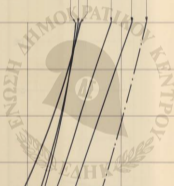
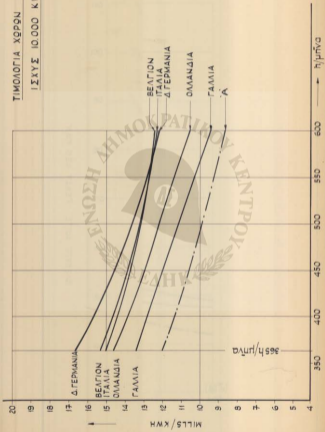

A	B	C	D	E
KENNEDY & DONKIN, LURANCE HOUSE, 13 CAXTON ST., WESTMINSTER, S.W.1.		DRAWN BY	CHECKED BY	SCALE
		DATE	DATE	DATE

FIG. 3

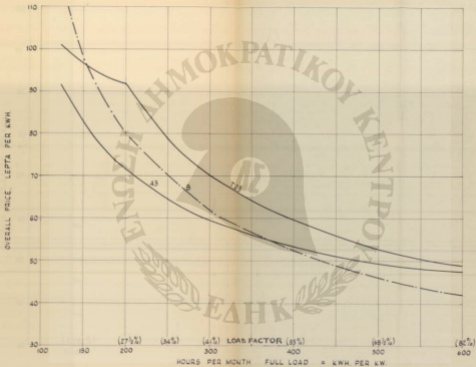
ΤΙΜΟΛΟΓΙΑ ΧΩΡΩΝ Ε.Ο.Κ.

ΙΣΧΥΣ 10.000 Κ.Ω.

A	B	C	D	E
KENNEDY & DONKIN, BLANCE HOUSE, 13 CAXTON ST., WESTMINSTER, S.W. 1.		DRAWN BY 1004	CHECKED BY 9974	SCALE DATE
				FIG. 4

TARIFF A3 & B ARE FOR 500 KW

A B C D E

KENNEDY & DONKIN
 ALLIANCE HOUSE 2 CAXTON ST
 WESTMINSTER SW1

DRAWN BY
 SIGN

CHECKED BY
 SIGN

SCALE
 DATE

FIG 5

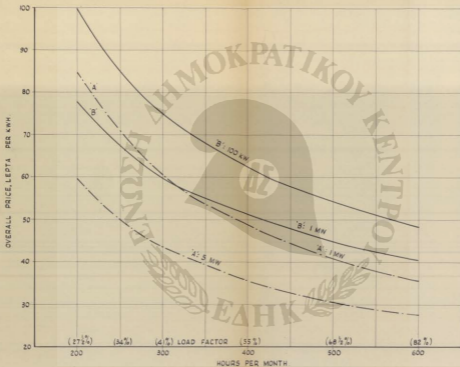

FIG. 6

